Europaparlamentet
2019-2024

ANTAGNA TEXTER

P9_TA(2023)0325

Ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror

Europaparlamentets ändringar antagna den 14 september 2023 av förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) 168/2013, (EU) 2018/858, 2018/1724 och (EU) 2019/1020 (COM(2023)0160 – C9-0061/2023 – 2023/0079(COD))[1]

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

[Ändring 1, om inget annat anges]

EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG

till kommissionens förslag

2023/0079(COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

---

[1] Ärendet återförvisades för interinstitutionella förhandlingar till det ansvariga utskottet, i enlighet med artikel 59.4 fjärde stycket i arbetsordningen (A9-0260/2023).

Detta är en rättad version av antagna texter, som syftar till att samtliga språkversioner ska ges en enhetlig utformning. En definition, som saknades i den förra versionen på grund av tekniska skäl lades till, vilket resulterade i omnumrering av definitionerna (rättelse i artikel 2).

Ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen ▌.

om inrättande av en ram för säkerställande av trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordningarna (EU) nr 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1724 och (EU) 2019/1020

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande[1],

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

(1) Tillgång till råvaror är en förutsättning för unionens ekonomi, ***digitala och gröna omställning, säkerhet och försvar*** och för en väl fungerande inre marknad. Det finns ett antal råvaror, som inte är energi- eller jordbruksråvaror, vilka på grund av sin stora ekonomiska betydelse och utsatthet för höga leveransrisker anses kritiska, ofta på grund av att försörjningen är starkt koncentrerad till några få tredjeländer. Med tanke på att många av dessa kritiska råvaror har stor betydelse för den gröna och den digitala omställningen***, i linje med den europeiska gröna given,*** och med tanke på deras användning i försvars-***, flyg- och rymdtillämpningar***, kommer efterfrågan att öka starkt de närmaste årtiondena***, och det är därför nödvändigt att genomföra åtgärder för att begränsa den och skydda EU från det växande gapet mellan tillgång och efterfrågan på***

[1] EUT C , , s. .

global nivå. ***Ytterligare råvaror som används inom andra sektorer, t.ex. jordbruk, hälsa eller byggnation, kan i framtiden bli sårbara för stora leveransrisker.*** Samtidigt ökar risken för leveransstörningar till följd av tilltagande geopolitiska spänningar och resurskonkurrens. Om efterfrågan inte hanteras lämpligt kan den ökande efterfrågan på kritiska råvaror också få negativa miljö- och samhällskonsekvenser. Med tanke på dessa tendenser är det nödvändigt att agera för att säkerställa tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror ***genom att begränsa efterfrågeökningen, främja utbytet och effektivitetsökningarna för att tygla den förväntade exponentiella efterfrågetillväxten i unionen, i syfte att säkra*** unionens ekonomiska resiliens och öppna strategiska oberoende.

(1a) Utöver den ökande efterfrågan på primära och sekundära råvaror ökar efterfrågan på kvalificerad arbetskraft. Bristen på kvalificerad arbetskraft i unionen ligger redan på en kritisk nivå, även inom råvarusektorn, vilket innebär att det kommer att behövas ytterligare 1,2 miljoner kvalificerade arbetstagare fram till 2030 enbart inom sektorn för e-mobilitet och förnybar energi. Unionen bör därför stödja medlemsstaterna när det gäller att tillhandahålla utbildning och kompetens och överväga konkreta åtgärder på unionsnivå, såsom inrättandet av en europeisk råvaruakademi för att tillhandahålla talanger till råvarusektorn och sektorn för råvaror och avancerade material samt omskolning och kompetenshöjning för den befintliga arbetskraften.

(1b) Säkerhetsläget i Europa och runt om i världen innebär att diskussioner om hur man ska stärka resiliensen i leveranskedjan, även inom försvarssektorn, omedelbart måste inledas.

(2) Eftersom värdekedjorna för kritiska råvaror är komplexa och gränsöverskridande innebär osamordnade nationella åtgärder för

säkerställande av en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror stor risk för att konkurrensen snedvrids och den inre marknaden splittras. För att trygga en väl fungerande inre marknad bör därför en gemensam unionsram inrättas för att kollektivt bemöta denna allvarliga utmaning ***på ett rättvist och jämlikt sätt, i full efterlevnad av EU:s gällande konkurrens- och statsstödsregler***.

(3) För att verkningsfullt säkerställa unionens tillgång till en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror bör ramen för det första inbegripa åtgärder för att minska unionens ökande leveransrisker genom att stärka unionens kapacitet i alla länkar i värdekedjan för strategiska råvaror, inklusive utvinning, förädling och materialåtervinning, enligt riktvärden som uppsätts för varje strategisk råvara. ***När det gäller materialåtervinning bör målet vara att förbättra återvinningskapaciteten för varje strategisk råvara samtidigt som den tekniska och ekonomiska genomförbarheten beaktas.*** För det andra bör ramen, eftersom unionen kommer att fortsätta att vara importberoende, inbegripa åtgärder för att i högre grad diversifiera ***unionens försörjning*** av strategiska råvaror***, särskilt i syfte att minska det direkta och indirekta beroendet av opålitliga partner och samtidigt främja användningen av alternativ och substitut till dessa kritiska råvaror, med målet att uppnå ett lägre miljöavtryck, för att minska eller begränsa deras efterfrågan***. För det tredje är det nödvändigt med åtgärder för att stärka unionens förmåga att ***identifiera,*** övervaka och mildra leveransrisker nu och i framtiden ***och agera snabbt i enlighet med detta***. För det fjärde bör ramen omfatta åtgärder för att öka ***den optimerade*** cirkulariteten och hållbarheten i de kritiska råvaror som förbrukas i unionen ***och främja forskning om och utveckling av alternativa innovativa material och produktionsmetoder för att ersätta de råvaror som förbrukas i unionen***. ***Slutligen bör***

det vidtas åtgärder för att begränsa den ökande efterfrågan på kritiska råvaror genom att öka effektiviteten och användningen av materialsubstitut i hela värdekedjan.

(4) För att åtgärderna i denna förordning ska inriktas på de mest relevanta råvarorna bör en förteckning över strategiska råvaror och en förteckning över kritiska råvaror upprättas. Dessa förteckningar bör också bidra till vägledning och samordning av medlemsstaternas ansträngningar att bidra till uppfyllandet av målen för denna förordning. Förteckningen över strategiska råvaror bör omfatta råvaror av hög strategisk betydelse, med beaktande av deras användning i sådan strategisk teknik som ligger till grund för den gröna och den digitala omställningen eller för försvars- eller ***flyg- och rymdtillämpningar***, som kännetecknas av ett potentiellt betydande gap mellan global tillgång och förväntad efterfrågan och för vilka en produktionsökning är förhållandevis svår, exempelvis på grund av lång ledtid för nya projekt som leder till ökad försörjningskapacitet. För att ta hänsyn till eventuella tekniska och ekonomiska förändringar ***samt ad hoc-risker, exempelvis risker som är ett resultat av geopolitiska konflikter eller naturkatastrofer,*** bör förteckningen över strategiska råvaror med jämna mellanrum ses över och vid behov uppdateras. För att säkerställa att ansträngningarna att öka unionens kapacitet längs värdekedjan, stärka unionens kapacitet att övervaka och motverka leveransrisker och diversifiera leveranserna inriktas på de råvaror för vilka de bäst behövs, bör de relevanta åtgärderna endast avse förteckningen över strategiska råvaror.

(5) Förteckningen över kritiska råvaror bör innehålla alla strategiska råvaror liksom alla andra råvaror av stor betydelse för unionens ekonomi överlag och för vilka det finns en allvarlig risk för leveransstörningar. För att ta hänsyn till eventuella tekniska och ekonomiska förändringar bör kommissionen i enlighet med nuvarande praxis med jämna mellanrum göra en bedömning på

grundval av uppgifter om produktion, handel, tillämpningar, materialåtervinning och substitution för ett brett urval av råvaror för att uppdatera förteckningarna över kritiska och strategiska råvaror, beroende på hur de råvarornas ekonomiska betydelse och leveransrisker utvecklas. Förteckningen över kritiska råvaror bör omfatta sådana råvaror som når upp till eller överskrider trösklarna för både ekonomisk betydelse och leveransrisk, utan att de berörda råvarorna rangordnas efter kritikalitet. Bedömningen bör bygga på ett genomsnitt av de senast tillgängliga uppgifterna under en femårsperiod. Åtgärderna i den här förordningen avseende en samlad ingång för tillståndsgivning, planering, undersökningsarbete, övervakning, cirkularitet och hållbarhet bör gälla alla kritiska råvaror. ***Den globala efterfrågan på kritiska råvaror förväntas snart överskrida utbudet, vilket innebär att det är av avgörande betydelse att säkerställa lika villkor för innovativa, hållbara alternativ för unionen. Detta kräver inte bara investeringar i forskning, utan också marknadsvillkor som gör att förnybara substitutionsråvaror kan konkurrera med traditionella fossila råvaror. Unionen bör därför vidta förutseende åtgärder för att begränsa den förväntade ökningen av förbrukningen av kritiska råvaror jämfört med prognoserna, utan att äventyra dess industriella grund. Förteckningen över kritiska råvaror och relaterade prioriteringar bör beaktas i all relevant unionslagstiftning och nationell lagstiftning där dessa råvaror påverkas direkt eller indirekt.***

(6) För att stärka unionens kapacitet längs värdekedjan för strategiska råvaror bör riktvärden fastställas för att vägleda arbetet och övervaka framstegen. Målet bör vara att öka kapaciteten för alla strategiska råvaror i varje länk i värdekedjan, och samtidigt sträva efter att uppnå övergripande kapacitetsriktvärden för utvinning, förädling och materialåtervinning av strategiska råvaror. Unionen bör för det första öka användningen av sina egna geologiska resurser av

strategiska råvaror och bygga upp sin kapacitet att utvinna de råvaror som krävs för att producera åtminstone 10 % av unionens förbrukning av strategiska råvaror. Eftersom utvinningskapaciteten är starkt beroende av tillgången till geologiska resurser i unionen är uppnåendet av detta riktvärde beroende på den tillgången. För det andra bör unionen för att bygga upp en fullständig värdekedja och förebygga att flaskhalsar uppstår i mellanleden dessutom öka sin förädlingskapacitet i värdekedjan och kunna producera åtminstone 40 % av sin årliga förbrukning av strategiska råvaror. ***Dessutom kan en del av unionens nya bearbetningskapacitet utvecklas inom ramen för strategiska partnerskap i unionsledda strategiska projekt till ömsesidig nytta i tredjeländer, särskilt i utvecklingsländer och på framväxande marknader.*** För det tredje förväntas en allt större del av unionens förbrukning av strategiska råvaror under de kommande årtiondena kunna tillgodoses av sekundära råvaror, något som skulle förbättra tryggheten och hållbarheten i unionens råvaruförsörjning. Unionens materialåtervinningskapacitet bör därför kunna producera minst ***+10 % av materialåtervinningskapaciteten baserat på baslinjen 2020–2022 för varje strategisk råvara för att åtminstone samla in, sortera och bearbeta 45 % av varje strategisk råvara som finns i unionens avfall med hänsyn till den tekniska och ekonomiska genomförbarheten.*** Dessa riktvärden avser 2030 och ansluter till unionens klimat- och miljömål enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119[1] och de digitala målen för det digitala decenniet[2], som de bidrar till. Dessutom motverkar arbetstillfällen av hög

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 av den 30 juni 2021 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (EUT L 243, 9.7.2021, s. 1).

2 Europaparlamentets och rådets beslut (EU) 2022/2481 av den 14 december 2022 om inrättande av policyprogrammet för det digitala decenniet 2030 (EUT L 323, 19.12.2022, s. 4).

kvalitet, inbegripet kompetensutveckling och övergångar mellan arbeten risker i enskilda sektorer på arbetsmarknaden och bidrar till unionens konkurrenskraft. ***Inom denna bedömning behövs flexibilitet för att beakta de unika specifikationerna för de aktuella råvarorna, inbegripet materialegenskaper och utmaningar längs värdekedjan. Den bör också ha som mål att stödja befintlig kapacitet.***

(7) För försörjningen av vissa råvaror är unionen nästan helt beroende av ett enda land. Ett sådant beroende ***skapar*** stora risker för leveransstörningar ***och, när det gäller Folkrepubliken Kina, ökar unionens sårbarhet och säkerhetsrisker***. För att begränsa sådana risker och öka unionens ekonomiska resiliens bör ansträngningar göras för att säkerställa att unionen 2030 inte längre är beroende av något enskilt tredjeland för mer än 65 % av sina leveranser av en viss strategisk råvara, oförädlad eller i vilket förädlingssteg som helst, dock under särskilt hänsynstagande till länder med vilka unionen ingått ett strategiskt partnerskap för råvaror som innebär fastare garantier mot leveransrisker.

(8) Det är nödvändigt att vidta lämpliga åtgärder för att stödja strategiska projekt för utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror i unionen, vilket i kombination med medlemsstaternas åtgärder bör bidra till att öka förmågan att nå riktvärdena. Andra åtgärder, särskilt i fråga om undersökningsarbete och cirkularitet***, är lika viktiga för att*** förstärka olika led i värdekedjan och därigenom bidra till att riktvärdena nås. För att riktvärdena ska nås i tid bör kommissionen med bistånd av Europeiska nämnden för kritiska råvaror (*nämnden*) övervaka och redovisa framstegen i riktning mot riktvärdena. Om framstegen mot riktvärdena överlag är otillfredsställande bör kommissionen bedöma om kompletterande åtgärder är genomförbara och proportionerliga. Bristande framsteg som avser bara en strategisk råvara eller en liten

uppsättning av strategiska råvaror bör i princip inte leda till kompletterande unionsåtgärder.

(9) För att bygga upp kapacitet i unionen bör kommissionen med bistånd av nämnden kartlägga strategiska projekt i unionen som är avsedda för utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror ***eller utveckling och uppskalning av substitut***. ***Strategiska projekt bör vara flaggskeppsprojekt när det gäller teknisk innovation och hållbarhet.*** Ändamålsenligt stöd till strategiska projekt kan förbättra tillgången till råvaror i senare led och dessutom skapa ekonomiska möjligheter i värdekedjan för bl.a. små och medelstora företag ***och lokala samhällen*** och bidra till nya arbetstillfällen. För att säkerställa utvecklingen av strategiska projekt i hela unionen bör därför sådana projekt omfattas av rationaliserad och förutsägbar tillståndsgivning och stöd för att få tillgång till finansiering***, och om denna visar sig bli framgångsrik skulle den kunna fungera som förebild för tillståndsgivning och tillgång till finansiering för kritiska eller andra råvaror***. För att styra stödet och säkerställa mervärdet bör projekten innan de får stöd bedömas enligt en uppsättning kriterier. Strategiska projekt i unionen bör stärka unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror, vara tillräckligt tekniskt genomförbara och genomföras på ett miljömässigt och socialt hållbart sätt. De bör också skapa gränsöverskridande nytta inte bara i den berörda medlemsstaten. Om kommissionen bedömer att kriterierna är uppfyllda, bör den offentliggöra erkännandet som strategiskt projekt i ett beslut. Eftersom ett snabbt godkännande är avgörande för att verkningsfullt stödja unionens försörjningstrygghet, bör bedömningsförfarandet vara enkelt och inte onödigt betungande. ***Att begränsa efterfrågan på kritiska råvaror är ett av verktygen för att stärka unionens strategiska oberoende och minska dess globala miljöavtryck. Kommissionen bör därför ta fram en indikator för övervakning av utvecklingen av***

kritikalitetsnivån och materialeffektiviteten hos mellan- och slutprodukter som innehåller kritiska råvaror.

(10) För att diversifiera unionens försörjning av strategiska råvaror bör kommissionen med bistånd av nämnden ***och i samarbete med likasinnade partner*** kartlägga strategiska projekt i tredjeländer ***och i de utomeuropeiska länder och territorier som avses i bilaga II till EUF-fördraget*** som är avsedda för utvinning, förädling eller materialåtervinning av strategiska råvaror. ***Sådana projekt bör respektera internationella standarder och konventioner som rör miljöskydd och mänskliga rättigheter, och uppmuntra till användning av inkluderande affärsmodeller där lokalsamhällen deltar i beslutsfattandet.*** För att sådana strategiska projekt ska genomföras effektivt bör de ges förbättrad tillgång till finansiering ***och riskbegränsande mekanismer för investeringar***. För att säkerställa mervärdet ***och de ömsesidiga fördelarna för unionen och de berörda tredjeländerna, inbegripet för de tredjeländer där de drivs,*** bör projekten bedömas enligt en uppsättning kriterier. Precis som projekt i unionen bör strategiska projekt i tredjeländer ***bidra till stärkandet*** av unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror, vara tillräckligt tekniskt genomförbara och genomföras på ett hållbart sätt ***med hjälp av ramen för ett system för hållbarhetscertifiering av råvaror som erkänns av kommissionen***. ***Projektet bör*** gynna både unionen och det involverade tredjelandet. ***När det är nödvändigt kommer unionen att hjälpa tredjeländerna att stärka sina rättsliga ramar, goda förvaltningskapacitet och öppenhet inom råvarusektorn, så att råvarupartnerskapet gynnar samtliga parter, inbegripet lokalbefolkningen. Ett projekt bör*** tillföra mervärde i det landet***, och när det gäller utvecklings- och tillväxtländer göra det möjligt för dessa att klättra upp i värdekedjan***, även med beaktande av projektets förenlighet med ***principerna i EU-fördragen,*** unionens gemensamma

handelspolitik ***och strategiska prioriteringar samt principen om konsekvent politik för utveckling i enlighet med artikel 208 i EUF-fördraget***. Ett sådant mervärde kan uppstå genom att projektet bidrar till fler än ett led i värdekedjan ***för råvaror*** eller genom att projektet medför mer övergripande ekonomisk nytta och samhällsnytta, exempelvis skapande av arbetstillfällen som överensstämmer med ***Internationella arbetsorganisationens (ILO:s)*** internationella normer. Om kommissionen bedömer att kriterierna är uppfyllda, bör den offentliggöra erkännandet som strategiskt projekt i ett beslut.

(11) För att den ökade råvaruproduktionen ska vara hållbar bör nya råvaruprojekt genomföras på ett hållbart sätt. Därför bör strategiska projekt som får stöd enligt denna förordning bedömas i enlighet med internationella instrument som omfattar alla aspekter av hållbarhet enligt principerna för hållbara råvaror i EU[1], vilket inbegriper miljöskydd ***inklusive havs- och kustmiljön,*** socialt ansvarskännande praxis, inklusive respekt för mänskliga rättigheter och kvinnors ***och barns*** rättigheter, samt transparenta affärsmetoder. Projekten bör också bedrivas med ett seriöst engagemang liksom omfattande och meningsfulla samråd med lokalsamhällena, inbegripet urbefolkningar. För att ge det projektansvariga företaget klara och effektiva sätt att följa det här kriteriet bör efterlevnad av relevant unionslagstiftning, internationella normer, riktlinjer och principer eller deltagande i ett ***miljöcertifieringssystem*** som är erkänt enligt denna förordning betraktas som tillräckligt. ***Kommissionen bör vidare, i nära dialog med medlemsstaterna, tredjeländer, industrin, standardiseringsorgan och andra berörda intressenter, fortsätta att diskutera utvecklingen av europeiska standarder för utvinning, förädling och materialåtervinning***

---

[1] Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för inre marknad, industri, entreprenörskap och små och medelstora företag, *Principer för hållbara råvaror i EU*, Publikationsbyrån, 2021, https://data.europa.eu/doi/10.2873/27875.

av kritiska råvaror. Hållbara och miljövänliga gruvprojekt, som inför innovativa processer och genomför mineralogisk och metallurgisk bearbetning nära utvinningsanläggningarna, kan betraktas som viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse. Sådana projekt måste i hög grad bidra till ekonomisk tillväxt, nya arbetstillfällen, den gröna och digitala omställningen samt stärka industrins och ekonomins konkurrenskraft i unionen. För att anpassa sig till unionsvärden och -mål bör sådana projekt dessutom visa ett orubbligt engagemang för öppenhet, utbildning och samhällsengagemang, undvika användning av fossila bränslen genom integrering av förnybara energikällor, minska avfallet och använda hållbara metoder för vattenanvändning. Strategiska råvaror utvinns i de flesta fall som biprodukter från ett bärarmineral. För att unionen ska kunna uppfylla målen i denna förordning påverkar biprodukter från strategiska råvaror inte sådana utvinningsprojekts strategiska karaktär. Projekt med inriktning på utvinning kan därför anses vara strategiska, både om det strategiska mineralet utvinns som huvudprodukt och om den utvinns som biprodukt.

(12) Alla företag som är projektansvariga för projekt som rör strategiska råvaror bör kunna ansöka hos kommissionen om att få projektet erkänt som strategiskt projekt. Ansökan bör omfatta ***relevanta*** handlingar och bevis som rör kriterierna. För att bättre bedöma projektets sociala, miljömässiga och ekonomiska rimlighet och genomförbarhet och beräkningarnas tillförlitlighet bör det projektansvariga företaget också tillhandahålla en klassificering av projektet enligt Förenta nationernas ramklassificering för resurser, och för att möjliggöra en objektiv kontroll bör de underbygga klassificeringen med relevant underlag. En tidplan för projektet bör bifogas ansökningen, så att det går att uppskatta när projektet kan bidra till riktvärdena för inhemsk kapacitet eller för

diversifiering. Eftersom allmänhetens acceptans för gruvprojekt är avgörande för att de ska kunna genomföras i praktiken, bör det projektansvariga företaget också lämna in en plan för hur allmänhetens acceptans ska underlättas. ***Detta gäller även för projekt i tredjeländer.*** Särskild vikt bör fästas vid arbetsmarknadens parter, det civila samhället och andra aktörer som utövar tillsyn. Det projektansvariga företaget bör också lämna en affärsplan med uppgifter om projektets ekonomiska lönsamhet och en översikt över tryggad finansiering***, inklusive ägarstrukturen, för att säkerställa att projektfinansieringen inte strider mot målet att öka samarbetet med likasinnade partner, särskilt när det gäller projekt i eller som finansieras av partner från tredjeländer***. ***Dessutom bör det lämnas information om*** offtake-avtal, skattningar av möjliga nya arbetstillfällen och projektets behov av utbildad arbetskraft, inklusive kompetenshöjning och omskolning***, samt de initiativ som planeras för att öka kvinnors deltagande och förbättra de övergripande arbetsvillkoren***.

(13) För effektiv och ändamålsenlig handläggning av ansökningarna bör kommissionen kunna prioritera projekt som avser särskilda underrepresenterade led i värdekedjan eller särskilda strategiska råvaror, så att unionen kan göra framsteg på ett balanserat sätt mot alla riktvärden för unionskapacitet enligt denna förordning. ***Kommissionen bör kunna prioritera strategiska projekt som bidrar till råvarors cirkularitet eller lämnas in av små och medelstora företag förutsatt att en balans av projekt mellan de olika stegen i värdekedjan bibehålls. Kommissionen bör också proaktivt söka partnerländer för att främja strategiska samarbeten.***

(14) Eftersom det är nödvändigt med samarbete från den medlemsstat i vilken ett strategiskt projekt ska genomföras för att projektet ska kunna genomföras, bör den medlemsstaten ha rätt att invända och därigenom förhindra att ett projekt erkänns som strategiskt

projekt mot dess vilja. Om den berörda medlemsstaten gör det, bör den motivera sin invändning med hänvisning till tillämpliga kriterier. På liknande sätt bör unionen inte bevilja status som strategiskt projekt till projekt som ska genomföras i ett tredjeland mot dess regerings vilja, och bör alltså avhålla sig från det om regeringen i tredjelandet invänder.

(15) För att förebygga missbruk av erkännandet som strategiskt projekt bör kommissionen kunna upphäva ett beslut om erkännande som strategiskt projekt, om det inte längre uppfyller villkoren eller om erkännandet byggde på en ansökan med oriktiga uppgifter. Innan kommissionen gör det bör den höra nämnden och det projektansvariga företaget. ***Projektansvariga bör ha fullt ansvar för allt avsiktligt vilseledande beteende och kan bli föremål för potentiella rättsliga förfaranden.***

(16) Med tanke på de strategiska projektens betydelse för trygg försörjning av strategiska råvaror bör de anses ha allmänintresse ***eller vara av betydelse för den allmänna säkerheten***. Trygg försörjning av strategiska råvaror har avgörande betydelse för att den gröna och digitala omställningen ska lyckas och för försvars-***, flyg- och rymdsektorernas*** resiliens. För att bidra till en tryggad försörjning av strategiska råvaror i unionen får medlemsstaterna ge stöd i de nationella processerna för tillståndsgivning för att påskynda genomförandet av strategiska projekt i överensstämmelse med unionslagstiftningen.

(17) Nationella processer för tillståndsgivning garanterar att råvaruprojekt är säkra och trygga och överensstämmer med sociala krav och miljö- och säkerhetskrav. I unionens miljölagstiftning fastställs gemensamma villkor för handläggning och innehåll i nationella processer för tillståndsgivning, vilket säkerställer en hög nivå av miljöskydd och möjliggör hållbar exploatering av unionens potential i råvaruvärdekedjan. Beviljandet av status som strategiskt projekt bör därför inte påverka tillämpningen av gällande tillståndsvillkor för relevanta

projekt, bland annat de villkor som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU[1], rådets direktiv 92/43/EEG[2], Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG[3], Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU[4], Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG[5], Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG[6] samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG[7].

(18) Samtidigt motverkar den nationella tillståndsgivningens oförutsägbarhet och ibland orimliga tidsutdräkter den investeringssäkerhet som krävs för att i praktiken utveckla strategiska råvaruprojekt. För att säkerställa och påskynda det praktiska genomförandet bör medlemsstaterna därför hålla sig med rationaliserade och förutsägbara processer för tillståndsgivning för strategiska projekt. Strategiska projekt bör således ges prioriterad status på nationell nivå för att säkerställa snabb administrativ behandling och brådskande behandling i alla rättsliga förfaranden och tvistlösningsförfaranden som rör dessa

---

1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 28.1.2012, s. 1).

2 Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

3 Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

4 Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

5 Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG av den 21 april 2004 om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador (EUT L 143, 30.4.2004, s. 56).

6 Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

7 Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG av den 15 mars 2006 om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG – Förklaring av Europaparlamentet, rådet och kommissionen (EUT L 102, 11.4.2006, s. 15).

projekt. Denna förordning bör inte hindra behöriga myndigheter från att rationalisera tillståndsgivningen för andra projekt i den kritiska råvaruvärdekedjan som inte är strategiska projekt.

(19) Med tanke på de strategiska projektens betydelse för att unionens försörjningstrygghet för strategiska råvaror och deras bidrag till unionens öppna strategiska oberoende och den gröna och den digitala omställningen, bör de av den ansvariga tillståndsmyndigheten anses ha allmänintresse ***och vara av betydelse för den allmänna säkerheten***. Strategiska projekt med negativa miljökonsekvenser, i den utsträckning de omfattas av tillämpningsområdena för direktiv 2000/60/EG, direktiv 92/43/EEG och direktiv 2009/147/EG[1], får godkännas om den ansvariga tillståndsmyndigheten på grundval av en bedömning i det enskilda fallet finner att det allmänintresse som projektet tjänar uppväger de konsekvenserna, förutsatt att alla tillämpliga villkor i de direktiven är uppfyllda. Bedömningen ***bör vederbörligen*** beakta utvinningsorternas geologiska särdrag, då dessa begränsar beslut om lokalisering ***på grund av att det saknas alternativa lösningar till utvinningsplatser***.

(20) För att minska komplexiteten i processen för tillståndsgivning och öka dess effektivitet och öppenhet bör det företag som är projektansvarigt för kritiska råvaruprojekt kunna ha kontakt med en enda nationell myndighet som ansvarar för att underlätta***, samordna och effektivisera*** hela processen för tillståndsgivning, och i fråga om strategiska projekt som ansvarar för att utfärda ett helhetsbeslut inom tillämplig tidsfrist. För detta ändamål bör medlemsstaterna utse en enda nationell behörig myndighet. ***En handläggare som tillhandahåller en enkel kontaktpunkt bör utnämnas. Denna utnämnda handläggare skulle också kunna vara en del av en annan myndighet med avseende på***

---

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar (EUT L 20, 26.1.2010, s. 7).

den gemensamma kontaktpunktens olika nationella strukturer. Om det behövs på grund av en medlemsstats inre organisation, bör den nationella behöriga myndighetens uppgifter kunna delegeras till en annan myndighet på samma villkor. ***Den utsedda behöriga myndigheten bör kunna begära att andra behöriga ministerier yttrar sig och deltar, utan att detta påverkar förfarandets takt.*** För att de nationella behöriga myndigheterna ska kunna fullgöra sina åligganden, bör medlemsstaterna förse dem och alla myndigheter som agerar på deras uppdrag med tillräckligt med personal och resurser.

(21) För att skapa klarhet om strategiska projekts tillståndsstatus och begränsa effekterna av eventuella oseriösa rättsprocesser, utan att för den skull motverka effektiv rättslig prövning, bör medlemsstaterna säkerställa att alla tvister om processen för tillståndsgivning för strategiska projekt löses inom rimlig tid. Därför bör de nationella behöriga myndigheterna säkerställa att sökande och projektansvariga företag har tillgång till enkla tvistlösningsförfaranden och att strategiska projekt i alla domstols- och tvistlösningsförfaranden rörande projekten beviljas skyndsam behandling. ***Dessutom bör denna förordning underlätta utbytet av bästa praxis för att lösa tvister, såsom tillfälliga arbetsgrupper under neutrala skiljedomare för att lösa öppna frågor.***

(22) För att privatpersoner och företag direkt ska kunna åtnjuta den inre marknadens fördelar utan att det medför en onödig extra administrativ börda, föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/17241, genom vilken den gemensamma digitala ingången inrättas, allmänna regler för digitalt

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1724 av den 2 oktober 2018 om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012 (EUT L 295, 21.11.2018, s. 1).

tillhandahållande av information, förfaranden och stödtjänster som är relevanta för den inre marknadens funktion. De informationskrav och förfaranden som omfattas av den här förordningen bör överensstämma med kraven i förordning (EU) 2018/1724. Det bör särskilt säkerställas att företag som är projektansvariga för strategiska projekt kan få tillgång till och genomföra alla förfaranden som rör processen för tillståndsgivning helt online, i enlighet med artikel 6.1 i och bilaga II till förordning (EU) 2018/1724.

(23) För att ge projektansvariga företag och andra investerare den trygghet och klarhet de behöver för att öka utvecklingen av strategiska projekt bör medlemsstaterna säkerställa att processen för tillståndsgivning för sådana projekt inte överskrider en angiven tidsfrist. För strategiska projekt som bara avser förädling eller materialåtervinning bör processen för tillståndsgivning inte ta längre tid än ett år. För strategiska projekt som avser utvinning bör processen för tillståndsgivning inte ta längre tid än två år, med tanke på de potentiella konsekvensernas komplexitet och omfattning. För att dessa tidsfrister ska hållas i praktiken bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna har tillräckligt med resurser och personal. Genom Instrumentet för tekniskt stöd förser kommissionen medlemsstaterna, på dessas begäran, med stöd att utforma, utveckla och genomföra reformer av bland annat stärkt administrativ kapacitet för nationell tillståndsgivning.

(24) De miljöbedömningar och godkännanden som unionsrätten kräver, bland annat i fråga om vatten, livsmiljöer och fåglar, är en integrerad del av processen för tillståndsgivning för råvaruprojekt och en nödvändig skyddsåtgärd för att säkerställa att negativa miljökonsekvenser förebyggs eller hålls så små som möjligt. För att säkerställa att processen för tillståndsgivning för strategiska projekt är förutsägbar och tar rimligt med tid***, och inte överskrider den förinställda tidsfristen för ett visst skede av***

tillståndsförfarandet, bör all potential att rationalisera erforderliga bedömningar och godkännanden ***rationaliseras***, utan att avkall görs på miljöskyddets nivå. Av den anledningen bör det säkerställas att de erforderliga bedömningarna kombineras för att förhindra onödigt dubbelarbete, och det bör säkerställas att projektansvariga företag och behöriga myndigheter uttryckligen överenskommer den kombinerade bedömningens omfattning innan den utförs för att undvika onödig uppföljning***, utan att det påverkar kvaliteten på dessa bedömningar***.

(25) Markanvändningskonflikter kan hindra att kritiska råvaruprojekt sätts i drift***, i synnerhet i utvecklingsländer, där tvångsavhysning är ett vanligt inslag i gruvdriften***. Väl utformade planer***, som är baserade på ett nära samarbete mellan relevanta behöriga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå***, inbegripet samhällsplanering och zonindelning, där hänsyn tas till potentialen att genomföra kritiska råvaruprojekt och vars potentiella miljökonsekvenser bedöms, kan bidra till en avvägning mellan samhällsnytta och allmänintressen, minska konfliktriskerna och påskynda hållbar driftsättning av råvaruprojekt i unionen ***och i tredjeländer***. Ansvariga nationella, regionala och lokala myndigheter bör därför överväga att beakta råvaruprojekt när de utvecklar sådana planer.

(26) Inom unionen har kritiska råvaruprojekt ofta svårt att få tillgång till finansiering. Marknaderna för kritiska råvaror kännetecknas ofta av hög prisvolatilitet, långa ledtider, stark koncentration och bristande insyn. Dessutom kräver finansiering av sektorn omfattande expertkunskaper ***och finansieringsinstrument för att riskbegränsa investeringar, exempelvis råvarufonder, skattelättnader, finansiella garantier, bidrag eller andra riskbegränsande finansiella åtgärder*** som de finansiella institutionerna ofta saknar. För att avhjälpa dessa faktorer och bidra till en stabil och trygg försörjning av strategiska råvaror, bör medlemsstaterna och kommissionen ***undanröja hinder när det***

gäller politiken och underlätta tillgång till finansiering och administrativt stöd. ***Medlemsstaterna bör ta hänsyn till åtaganden när det gäller miljö, sociala frågor och arbetsrätt som har gjorts av de relevanta projektansvariga vid beslut om ekonomiskt stöd. För att vara konkurrenskraftig, innovativ och resilient och för att kunna utöka produktionen, bearbetningen och materialåtervinningen samt utbyteskapaciteten måste sektorn för kritiska råvaror komma åt både offentlig och privat finansiering. Eftersom det är brådskande att agera och för att uppnå de riktmärken som föreskrivs i denna förordning är det lika viktigt att säkerställa att annan övergripande politik, exempelvis initiativ för hållbar finansiering, fortsätter att vara förenlig med unionens arbete för att underlätta unionens kritiska råvaruindustris tillräckliga åtkomst till finansiering och investeringar.***

(27) En stark värdekedja i Europa kan bara byggas upp om det finns tillräckliga ekonomiska resurser att tillgå. Kommissionen kommer att samarbeta med genomförandepartnerna i InvestEU för att utforska sätt att expandera investeringsstödet i överensstämmelse med de gemensamma målen i förordning (EU) 2021/523[1] och den här förordningen. InvestEU:s rådgivningscentrum kan bidra till att bygga upp en förteckning över lönsamma projekt.

(27a) Denna förordning bör stärka synergierna med åtgärder som för närvarande stöds av unionen och medlemsstaterna genom program och åtgärder inom forskning och innovation med anknytning till kritiska råvaror och utveckling av delar av försörjningskedjan, särskilt ramprogrammet Horisont Europa som inrättades genom Europaparlamentets och

---

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/523 av den 24 mars 2021 om inrättande av InvestEU-programmet och om ändring av förordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107, 26.3.2021, s. 30).

rådets förordning (EU) 2021/695[1] (Horisont Europa) och rådets beslut (EU) 2021/764[2].

(28) För att råda bot på begränsningarna i de för närvarande ofta splittrade offentliga och privata investeringarna och underlätta integration och avkastning bör kommissionen, medlemsstaterna och de projektansvariga bankerna bättre samordna och skapa samverkansfördelar mellan befintliga finansieringsprogram på unionsnivå och nationell nivå och säkerställa bättre samordning och samarbete med industrin och centrala aktörer i den privata sektorn. För det ändamålet bör en särskild arbetsgrupp i nämnden med experter från medlemsstaterna och kommissionen och från berörda offentliga finansiella institutioner inrättas. Denna arbetsgrupp bör diskutera individuella finansieringsbehov hos strategiska projekt och deras befintliga finansieringsmöjligheter för att ge projektansvariga företag förslag på hur de bäst kan få tillgång till befintliga finansieringsmöjligheter. När nämnden diskuterar och lämnar rekommendationer om finansiering av strategiska projekt i tredjeländer***, inbegripet framväxande marknader och utvecklingsländer,*** bör den ***och kommissionen, i samarbete med potentiella partnerländer, prioritera strategiska projekt inom ramen för*** strategin Global Gateway ***och samordna med nationella och internationella utvecklingsfinansieringsinstitut***[3].

---

1 ***Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/695 av den 28 april 2021 om inrättande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation, och om fastställande av dess regler för deltagande och spridning samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1290/2013 och (EU) nr 1291/2013 (EUT L 170, 12.5.2021, s. 1).***

2 ***Rådets beslut (EU) 2021/764 av den 10 maj 2021 om inrättande av det särskilda programmet för genomförande av Horisont Europa – ramprogrammet för forskning och innovation och om upphävande av beslut nr 2013/743/EU (EUT L 167 I, 12.5.2021, s. 1).***

3 Gemensamt meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, Regionkommittén och Europeiska investeringsbanken Global Gateway (JOIN(2021) 30 final).

(28a) Det krävs kontinuerliga insatser på unionsnivå och nationell nivå för att främja och stödja forskning och innovation med anknytning till kritiska råvaror, eftersom grundforskning är avgörande för att upptäcka nya råvaror och ersättningsmaterial.

(28b) Det behövs särskilda finansierings- och stödinstrument och riktade forsknings- och innovationsfonder för att förbättra effektivitet, utbyten, materialåtervinningsprocesser och slutna materialcykler på unionsnivå och nationell nivå genom forsknings- och innovationsprogram och andra instrument för att främja innovation, särskilt när det gäller avfallshantering, avancerade material och utbyten, samt för utveckling av ny och innovativ teknik på området hållbar gruvdrift av kritiska råvaror i unionen.

(29) Privata investeringar från företag, finansiella investerare och förhandsköpare har avgörande betydelse. Om enbart privata investeringar inte är tillräckliga kan driftsättningen av projekt i den kritiska råvaruvärdekedjorna kräva offentligt stöd i form av exempelvis garantier, lån eller kapitalinvesteringar eller investeringar i form av kapital likställt med eget kapital. Sådant offentligt stöd kan utgöra statligt stöd. Stödet måste ha en stimulanseffekt och vara nödvändigt, lämpligt och proportionerligt. De befintliga riktlinjerna för statligt stöd, som nyligen setts över på djupet i enlighet med målen för den gröna och den digitala omställningen, ger gott om möjligheter att stödja investeringar i den kritiska råvaruvärdekedjan ***och andra mål för den europeiska gröna given***, förutsatt att vissa villkor iakttas. ***Kommissionen bör vidare överväga möjligheten att inrätta en särskild fond på unionsnivå, exempelvis i form av en europeisk fond för strategiska råvaror inbegripet att överväga revolverande instrument eller öronmärka finansiellt stöd genom omprioritering av medel inom den fleråriga budgetramen. Redan befintlig kunskap,***

investeringsplattformar och ledningar för kritiska råvaruprojekt bör användas i detta sammanhang.

(30) Offentligt stöd används för att hantera specifika, angivna marknadsmisslyckanden eller icke-optimala investeringssituationer på ett proportionellt sätt, och åtgärderna bör inte överlappa eller tränga ut privat finansiering***, hindra samarbete mellan företag från olika medlemsstater*** eller snedvrida konkurrensen på den inre marknaden. Åtgärderna bör ***vara riktade och effektiva och*** ha ett tydligt mervärde för unionen.

(31) De volatila priserna på flera strategiska råvaror, som förvärras av de begränsade möjligheterna att prissäkra dem på terminsmarknaderna, innebär hinder för både projektansvariga företag som vill finansiera strategiska råvaruprojekt och för förbrukare i senare led som vill ha stabila, förutsägbara priser för viktiga insatsvaror. För att minska osäkerheten kring framtida priser på strategiska råvaror är det nödvändigt att inrätta ett system som låter både berörda förhandsköpare och företag som är projektansvariga för strategiska projekt lägga köp- eller säljanbud och knyta kontakter dem emellan om anbuden kan vara förenliga med varandra. ***Ett sådant system är nödvändigt för att främja små och medelstora företags deltagande i värdekedjorna för strategiska råvaror. Det bör ges stöd för att göra det möjligt för företagskonsortier att få tillträde till marknader som ännu inte omfattas av ett strategiskt partnerskap eller ett frihandelsavtal.***

(31a) Europeiska investeringsbanken bör i samförstånd med nämnden, kommissionen och medlemsstaterna undersöka ett eventuellt inrättande av en EU-exportkreditfacilitet som gör det möjligt för unionsföretag att investera i projekt som bidrar till att uppnå målen i denna förordning.

(32) Den befintliga kunskapen om och kartläggningen av unionens råvaruförekomster utvecklades i en tid när säkerställandet av

försörjningen av kritiska råvaror för utveckling av strategisk teknik inte prioriterades. För att inhämta och uppdatera information om förekomster av kritiska råvaror ***inbegripet potentialen för geotermisk utvinning*** bör medlemsstaterna inrätta nationella program för allmänt undersökningsarbete för kritiska råvaror o***ch bärarmetaller som kan innehålla kritiska råvaror,*** vilket bör inbegripa åtgärder som mineralprospektering, geokemiska kampanjer, geovetenskapliga undersökningar och ombehandling av befintliga geovetenskapliga dataset. Kartläggning av mineralfyndigheter och bedömning av huruvida det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart att utvinna dem är förknippat med ***stor ekonomisk risk***. För att minska den risken och underlätta utvecklingen av utvinningsprojekt bör medlemsstaterna offentliggöra den information som inhämtats under deras nationella program för undersökningsarbete, i förekommande fall med hjälp av infrastrukturen för rumslig information enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG[1].

(32a) För att kunna uppnå målen för utvinning, förädling och materialåtervinning bör medlemsstaterna främja åtgärder för att hantera bristen på studenter och utexaminerade i geovetenskap i unionen.

(33) Rymddata och rymdtjänster från jordobservation ***och GNSS-system, särskilt de som härrör från EU:s rymdprogram, Copernicus, Galileo och Egnos, bör i möjligaste mån användas för att*** stödja satsningarna på hållbara kritiska råvaruvärdekedjor genom att tillhandahålla ett kontinuerligt informationsflöde, vilket kan vara användbart för verksamheter som övervakning och förvaltning av gruvområden, miljökonsekvensbedömningar, bedömningar av socioekonomiska

---

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

konsekvenser och undersökningsarbete. Eftersom rymddata och rymdtjänster även kan tillhandahålla data om avlägsna och otillgängliga områden bör den i möjligaste mån tas i beaktande av medlemsstaterna när de utformar och genomför sina nationella program för undersökningsarbete.

(34) Även om unionens värdekedja för kritiska råvaror måste förstärkas för tryggare råvaruförsörjning, kommer försörjningskedjorna för kritiska råvaror att förbli världsomspännande och utsatta för externa faktorer. Nyligen inträffade och pågående händelser som covid-19-krisen och det oprovocerade och omotiverade militära angreppet på Ukraina ***samt konsekvenserna för tredjeländer av Kinas initiativ Nya sidenvägen*** har visat hur sårbara några av unionens försörjningskedjor är för störningar ***och hur brådskande det är att identifiera åtgärder för att begränsa efterfrågan, särskilt på strategiska råvaror***. För att säkerställa att medlemsstaterna och det europeiska näringslivet kan föregripa leveransstörningar och hantera konsekvenserna av dem, bör åtgärder vidtas för att öka övervakningskapaciteten, ***inbegripet att utbyta information för att vid behov*** samordna strategiska lager och förstärka företagens beredskap.

(35) Medlemsstaterna har inte samma kapacitet för riskkartläggning och riskförebyggande, och alla medlemsstater har inte särskilda strukturer för övervakning av försörjningskedjorna för kritiska råvaror så att de kan informera företagen om eventuella risker för leveransstörningar. Även om vissa företag investerat i övervakning av försörjningskedjorna finns det dock andra som saknar kapacitet för det. Med tanke på att försörjningskedjorna för de kritiska råvarorna är världsomspännande och komplexa bör därför kommissionen utveckla en särskild resultattavla för övervakning av leveransriskerna för kritiska råvaror och säkerställa att den insamlade informationen är tillgänglig för myndigheter och privata aktörer och därigenom stärka synergieffekterna mellan medlemsstaterna. För att säkerställa att unionens värdekedjor är

tillräckligt förberedda på eventuella leveransstörningar bör kommissionen utföra stresstest där den bedömer sårbarhet och utsatthet för leveransrisker i försörjningskedjorna för strategiska råvaror. Medlemsstaterna bör bidra till testerna genom att i möjligaste mån genomföra stresstester via sina nationella försörjnings- och informationsorgan med ansvar för kritiska råvaror. Nämnden bör samordna kommissionens och medlemsstaternas genomförande av stresstesterna. Om ingen medlemsstat har förmåga att utföra ett stresstest för en viss strategisk råvara bör kommissionen själv genomföra det. Kommissionen bör också föreslå strategier som myndigheter och privata aktörer kan vidta för att motverka leveransrisker ***på kort och medellång sikt***, t.ex. att ***genomföra ytterligare politiska åtgärder för att minska behovet av strategiska råvaror,*** bygga upp strategiska lager eller ytterligare diversifiera försörjningen. I syfte att insamla den information som krävs för övervakning och stresstester bör kommissionen samordna med den berörda ständiga arbetsgruppen vid nämnden, medan medlemsstaterna bör kartlägga och övervaka ***stora företag*** av betydelse för värdekedjans funktion. Om ingen medlem av den ständiga arbetsgruppen har förmåga att utföra ett stresstest för en viss strategisk råvara bör kommissionen själv genomföra testet.

(36) Strategiska lager är ett viktigt sätt att motverka leveransstörningar, särskilt för råvaror. Även om det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden möjliggör uppbyggnad av strategiska lager om bevakningsläget för den inre marknaden aktiveras, är medlemsstaterna och företagen inte skyldiga att bygga upp eller samordna sina strategiska lager innan en leveransstörning inträffar. Det finns inte heller någon samordningsmekanism i hela unionen som möjliggör utveckling av en gemensam bedömning och analys av eventuella överlappningar och samverkansfördelar. Som ett första steg bör därför medlemsstaterna, med tanke på den rådande informationsbristen, förse kommissionen med information om sina strategiska lager,

oavsett om de drivs av myndigheter eller ekonomiska aktörer för medlemsstaternas räkning. Informationen bör omfatta mängd i lager för varje strategisk råvara, lagerhållningsprognoser samt regler och rutiner för lagren. Varje begäran bör vara proportionerlig, ta hänsyn till den kostnad och det arbete som krävs för att tillhandahålla uppgifterna samt inverkan på nationell säkerhet och omfatta rimliga tidsfrister för tillhandahållande av begärd information. Information om ekonomiska aktörers lager kan bifogas analysen, även om det inte är fråga om en begäran om information om dessa. Kommissionen bör hantera uppgifterna på ett säkert sätt och bara offentliggöra information på aggregerad nivå. Som ett andra steg bör ***nämnden ange*** en betryggande nivå av lager i unionen, med beaktande av unionens totala årliga förbrukning av de berörda strategiska råvarorna. Med utgångspunkt i en jämförelse mellan befintliga lager och totala nivåer i de strategiska lagren av strategiska råvaror i hela unionen bör nämnden med kommissionens samtycke kunna avge icke-bindande yttranden till medlemsstaterna om hur de kan öka konvergensen och uppmuntra dem att bygga upp strategiska lager***, samtidigt som man undviker en snedvridning av marknaden, även på tillväxtmarknaders och utvecklingsländers bekostnad***. När nämnden gör detta bör den beakta behovet av att upprätthålla incitament för uppbyggnad av strategiska lager för de privata aktörer som använder strategiska råvaror.

(37) För att säkerställa ytterligare samordning bör kommissionen ombesörja nödvändiga samråd före medlemsstaternas deltagande i internationella forum där sådana strategiska lager kan komma att diskuteras, bland annat genom nämndens särskilda ständiga arbetsgrupp. För att stärka komplementariteten mellan denna förordning och andra övergripande eller sektorsspecifika instrument bör kommissionen också säkerställa att insamlad och sammanställd information överlämnas till bevaknings- eller krishanteringsmekanismer, exempelvis den rådgivande gruppen

för det föreslagna krisinstrumentet för den inre marknaden, den europeiska halvledanämnden i den föreslagna halvledarförordningen, Heras styrelse eller hälsokrisstyrelsen.

(38) För att stora företag som tillverkar strategisk teknik i unionen med hjälp av strategiska råvaror ska vara tillräckligt förberedda inför leveransstörningar, bör de ***säkerställa en lämplig intern riskhantering***. Detta säkerställer att de tar hänsyn till leveransrisker för strategiska råvaror och utvecklar lämpliga begränsningsstrategier så att de är bättre förberedda i händelse av leveransstörningar. På liknande sätt bör stora företag som omfattas av denna skyldighet regelbundet utföra stresstester av sina försörjningskedjor för strategiska råvaror för att garantera att de beaktar alla tänkbara scenarier som kan påverka deras försörjning i händelse av störningar. De åtgärderna medför att ytterligare uppmärksamhet läggs vid kostnaderna för eventuella leveransrisker.

(39) Många marknader för strategiska råvaror är inte helt transparenta och är koncentrerade på utbudssidan, vilket ökar säljarnas förhandlingsstyrka och driver upp priserna för köparna***, vilket utgör en utmaning för marknaden***. För att bidra till att ***trygga tillgången till råvaror*** för företag etablerade i unionen bör kommissionen inrätta ett system som kan samla efterfrågan från intresserade köpare. Vid utvecklingen av ett sådant system bör kommissionen beakta erfarenheterna av liknande verksamheter, särskilt gemensamma gasinköp ***som tidigare fastställts som svar på gaskrisen*** enligt rådets förordning (EU) 2022/2576[1]. Medlemsstaternas myndigheter bör också kunna delta i systemet för att bygga upp sina strategiska lager. Alla åtgärder ***som antas***

---

[1] Rådets förordning (EU) 2022/2576 av den 19 december 2022 om ökad solidaritet genom bättre samordning av gasinköp, tillförlitliga prisriktvärden och utbyte av gas över gränserna (EUT L 335, 29.12.2022, s. 1).

som en del av detta inom denna mekanism bör vara förenliga med unionens konkurrenslagstiftning ***och nationell lagstiftning***.

(39a) En resilient och konkurrenskraftig råvarusektor är av stor ekonomisk och strategisk betydelse för unionen. Med tanke på denna förordnings mål, det vill säga att stärka unionens kapacitet när det gäller utvinning, förädling och materialåtervinning av strategiska råvaror är det viktigt att säkerställa en rättvis och förutsägbar marknadsmiljö för företag i hela värdekedjan för råvaror. Alla system som syftar till att aggregera efterfrågan i syfte att stärka unionsföretagens marknadsställning på efterfrågesidan måste därför också noggrant beakta marknadseffekterna på unionens företag på utbudssidan.

(40) Bestämmelserna om övervakning och strategiska lager i den här förordningen innebär inte någon harmonisering av nationella lagar och andra författningar och ersätter inte befintliga mekanismer. Incitament för övervakning och riskberedskap bör överensstämma med unionens instrument. Därför kan instrument som förslaget om ett krisinstrument för den inre marknaden för att förebygga, mildra och reagera på en kris som påverkar den inre marknadens funktion och rådets förordning (EU) 2022/2372 om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder i händelse av ett hot mot folkhälsan på unionsnivå[1] fortfarande vara tillämpliga på kritiska och strategiska råvaror i händelse av en kris eller ett hot av den omfattningen att råvaror omfattas av sådana instruments tillämpningsområde. Komplementaritet och samstämmighet mellan den här förordningen och krisinstrumenten bör säkerställas ***av kommissionen*** genom ***ett omsorgsfullt*** informationsutbyte

---

[1] Rådets förordning (EU) 2022/2372 av den 24 oktober 2022 om en ram för åtgärder som ska säkerställa försörjning av krisnödvändiga medicinska motåtgärder i händelse av ett hot mot folkhälsan på unionsnivå (EUT L 314, 6.12.2022, s. 64).

mellan respektive rådgivande organ och styrande organ som inrättats genom dessa krisinstrument.

(41) De flesta kritiska råvarorna är metaller, som i princip kan materialåtervinnas hur många gånger som helst, om än ibland med försämrade egenskaper. Detta öppnar möjligheten att övergå till en verkligt cirkulär ekonomi under den gröna omställningen. Efter en inledande fas med starkt ökande efterfrågan på kritiska råvaror för ny teknik, där utvinning och förädling av primära råvaror fortfarande utgör den dominerande källan, torde materialåtervinning ***och återanvändning*** bli allt viktigare och minska behovet av utvinning av primära råvaror och de därtill hörande konsekvenserna. I dag är dock graden av materialåtervinning ***och återanvändning*** för de flesta kritiska råvaror låg, ***inbegripet på grund av bristande beaktande av materialåtervinningsbarhet i produkters utformningsfas,*** medan systemen och tekniken för materialåtervinning ofta inte är anpassade till de här råvarornas egenskaper. Åtgärder mot de olika faktorer som hämmar potentialen till cirkularitet krävs alltså. ***Oavsett mängden strategiska råvaror som förbrukas år 2030 bör unionens mål vara inriktat på cirkularitet för dessa råvaror.***

(41a) EU behöver stärka sitt öppna strategiska suveränitet och sin resiliens inför potentiella försörjningsavbrott på grund av hälsokriser och andra kriser. Förbättrad cirkularitet och resurseffektivitet genom ökad materialåtervinning och användning av återvunna kritiska råvaror kommer att bidra till att det målet uppnås.

(42) Medlemsstaterna har kvar betydande befogenheter i fråga om den cirkulära ekonomin, exempelvis när det gäller insamling och behandling av avfall. Dessa befogenheter bör utnyttjas för att öka andelen insamlat och återvunnet material i avfallsströmmar med hög potential för återvinning av kritiska råvaror, exempelvis med hjälp av ekonomiska incitament som rabatter, premier eller

pantsystem***, samtidigt som den inre marknadens integritet bevaras***. Medlemsstaternas myndigheter bör också göra en insats som köpare av kritiska råvaror och produkter som innehåller dem, och nationella forsknings- och innovationsprogram bör tillhandahålla avsevärda resurser för att öka kunskapen och förbättra tekniken för kritiska råvarors cirkularitet och materialeffektivitet ***samt ersättningsstrategier***. Slutligen bör medlemsstaterna främja återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall genom att förbättra tillgången till information och åtgärda juridiska, ekonomiska och tekniska hinder. En möjlig lösning är att medlemsstaterna överväger riskdelningsmekanismer mellan ekonomiska aktörer och medlemsstater för att främja återvinning från slutna avfallsanläggningar. ***Kommissionen bör övervaka medlemsstaternas åtgärder, riktmärka och sprida bästa praxis och vid behov ge rekommendationer till medlemsstaterna för ytterligare åtgärder.***

(42a) Elektroniskt avfall innehåller koncentrationer av kritiska råvaror som vida överskrider de som finns i världens bästa malmfyndigheter. Detta innebär en betydande ekonomisk möjlighet till utvinning av råvaror från kommunalt avfall, med stor utvecklingspotential.

(43) Unionen har i många regioner en historia av råvaruutvinning och alltså betydande mängder utvinningsavfall i slutna anläggningar, som då deras ekonomiska betydelse tilltagit först helt nyligen i allmänhet inte analyserats med avseende på potentialen för kritiska råvaror. Återvinning av kritiska råvaror från avfallsanläggningar för utvinningsavfall kan ***undvika och begränsa negativa sociala konsekvenser och miljökonsekvenser av ny utvinningsverksamhet,*** skapa ekonomiska värden och sysselsättning i gamla gruvregioner, som ofta drabbats av avindustrialisering och nedgång***, trots att dessa regioner skulle kunna spela en betydande roll för att stärka unionens resiliens och minska de negativa miljömässiga och***

sociala konsekvenserna av tillgången till råvaror. Bristen på uppmärksamhet kring och information om halterna av kritiska råvaror, särskilt i slutna avfallsanläggningar, utgör ett allvarligt hinder för tillvaratagandet av potentialen för kritiska råvaror i utvinningsavfall.

(44) Återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall bör vara ett sätt att ta vara på avfallsanläggningarnas potential. I direktiv 2006/21/EG föreskrivs höga krav på skydd av miljön och människors hälsa i samband med hantering av avfall från utvinningsindustrin. Dessa höga krav bör visserligen bibehållas, men det är lämpligt att vidta kompletterande åtgärder för att i så hög grad som möjligt återvinna kritiska råvaror från utvinningsavfall.

(45) De som driver avfallsanläggningar för utvinningsavfall, både befintliga och nya, bör genomföra en preliminär ekonomisk bedömning av återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall i anläggningen***, och deras deponeringar*** och från utvinningsavfall som uppstår. I enlighet med avfallshierarkin i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG[1] bör man prioritera att förebygga att avfall innehållande kritiska råvaror uppstår över huvud taget genom att de kritiska råvarorna separeras från de utvunna volymerna innan de blir till avfall. Vid den här bedömningen bör de som driver anläggningarna insamla nödvändig information, inbegripet halter och mängder kritiska råvaror i utvinningsavfallet, och ta ställning till olika alternativ för processer, verksamheter och affärsarrangemang som låter kritiska råvaror återvinnas på ett ***tekniskt genomförbart och ekonomiskt*** lönsamt sätt. Denna skyldighet tillkommer utöver skyldigheterna i direktiv 2006/21/EG och de nationella författningar som införlivar den, och är direkt tillämplig. Vid

---

[1] Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv (EUT L 312, 22.11.2008, s. 3).

genomförandet av skyldigheten bör driftsansvariga och behöriga myndigheter sträva efter att minimera den administrativa bördan och integrera förfarandena i möjligaste mån.

(46) För att råda bot på den rådande bristen på information om potentialen till kritiska råvaror i slutna avfallsanläggningar för utvinningsavfall bör medlemsstaterna inrätta en databas med all information av betydelse för att främja återvinning, särskilt mängder och halter av kritiska råvaror på avfallsanläggningen för utvinningsavfall, i överensstämmelse med unionens konkurrensregler. Informationen bör vara offentlig i ett användarvänligt digitalt format, som möjliggör åtkomst till mer detaljerad teknisk information. För att underlätta användarvänlig åtkomst till informationen kan medlemsstaterna exempelvis tillhandahålla en kontaktpunkt som möjliggör mer ingående kontakter med potentiella ansvariga för projekt för återvinning av kritiska råvaror. Databasen bör vara utformad så att potentiella projektansvariga företag enkelt kan hitta anläggningar med potential för lönsam återvinning ***på kort, medellång och lång sikt***. För att styra de begränsade resurserna rätt ***skulle*** medlemsstaterna ***kunna*** samla in information etappvis och bara genomföra den mer krävande informationsinsamlingen för de mest lovande anläggningarna. Informationsinsamlingen bör inriktas på att ge korrekt och representativ information om avfallsanläggningar för utvinningsavfall och ge den bästa möjliga bilden av potentialen att återvinna kritiska råvaror.

(47) Permanentmagneter ingår i ett brett spektrum av produkter, där vindturbiner och elfordon är de viktigaste och snabbast växande tillämpningarna, men även andra produkter som magnetkameror, industrirobotar, lätta transportmedel, kylgeneratorer, värmepumpar, elmotorer, industriella elpumpar, tvättmaskiner, torktumlare, mikrovågsugnar, dammsugare och diskmaskiner innehåller betydande mängder som är värda att återvinnas. De flesta permanentmagneter, särskilt de starkaste, innehåller

kritiska råvaror som neodym, praseodym, dysprosium, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt. De kan återvinnas, men återvinns i dag i unionen endast i liten skala eller inom forskningsprojekt. Permanentmagneter bör därför prioriteras för ökad cirkularitet.

(48) En förutsättning för ***att öka magneters cirkularitet*** är att ***återvinnarna, renoverarna och reparatörerna av material*** har tillgång till nödvändig information om mängd, typ och kemisk sammansättning för magneterna i en produkt, läge och beläggning, lim och tillsatsmedel samt information om hur permanentmagneten kan avlägsnas från produkten. För att materialåtervinning av magneter ska löna sig bör dessutom permanentmagneter i produkter som släpps ut på unionsmarknaden med tiden innehålla allt större andelar återvunnet material. En minimiandel återvunnet material skulle i ett första skede skapa öppenhet kring mängden material, men andelen bör fastställas efter en särskild bedömning av lämplig halt och sannolika konsekvenser.

(49) Kritiska råvaror som säljs på marknaden i unionen är ofta certifierade efter hur hållbar produktionen och försörjningskedjan är. Certifiering kan erhållas enligt ett brett spektrum av offentliga och privata certifieringssystem med varierande räckvidd och stringens, vilket skapar potential för förvirring beträffande arten och sanningsenligheten i påståenden om den relativa hållbarheten hos kritiska råvaror som släpps ut på unionens marknad enligt sådana certifieringar. Kommissionen bör ges befogenhet att anta genomförandeakter om erkännande av certifieringssystem som kan anses heltäckande och tillförlitliga, vilket ger en gemensam grund för myndigheter och marknadsaktörer att bedöma kritiska råvarors hållbarhet. Man bör endast erkänna certifieringssystem som omfattar ett brett spektrum av hållbarhetsaspekter, inbegripet miljöskydd ***med anknytning till luft, mark, vatten och biologisk mångfald***, mänskliga rättigheter inklusive

arbetstagarrättigheter, ***styrningsrelaterade hänsyn inbegripet insyn i företag och lokalsamhällens deltagande i beslutsprocessen, vilket garanterar högsta hållbarhetsstandarder, och som innehåller bestämmelser om oberoende tredjepartskontroller*** och övervakning av efterlevnaden. För effektivitetens skull bör företag som är ansvariga för projekt som ansöker om erkännande som strategiskt projekt tillåtas lita på deltagande i ett erkänt system för att styrka att deras projekt bedrivs på ett hållbart sätt.

(50) Produktion av kritiska råvaror i olika delar av värdekedjan har ***klimat- och*** miljökonsekvenser***, särskilt*** för vatten ***och biologisk mångfald***. För att begränsa skadeverkningarna och ge incitament till mer hållbara kritiska råvaror bör kommissionen ges befogenhet att utveckla ett system för beräkning av de kritiska råvarornas miljöavtryck, inklusive en kontrollprocess, för att säkerställa att information om miljöavtrycket offentliggörs när kritiska råvaror släpps ut på marknaden i unionen. Systemet bör bygga på vetenskapligt vedertagna bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder för livscykelanalyser. Kravet att deklarera en råvaras miljöavtryck bör bara tillämpas när det efter en särskild bedömning konstaterats att det skulle bidra till unionens klimat- och miljömål ***och stå i proportion till de ekonomiska kostnaderna*** genom att underlätta anskaffning av kritiska råvaror med mindre miljöavtryck och inte i oproportionerligt hög grad skulle påverka handelsflödena. När beräkningsmetoderna har antagits bör kommissionen utveckla prestandaklasser för kritiska råvaror och därigenom göra det möjligt för potentiella köpare att enkelt jämföra de tillgängliga råvarornas relativa miljöavtryck och styra marknaden i riktning mot mer hållbara råvaror. Säljare av kritiska råvaror bör säkerställa att deklarationen om miljöavtryck är tillgänglig för kunderna. Öppenhet kring de relativa miljöavtrycken för kritiska råvaror som släpps ut på marknaden i unionen kan också bidra till annan politik på unionsnivå och nationell nivå, såsom incitament

och kriterier för grön offentlig upphandling, vilket främjar produktion av kritiska råvaror med mindre miljöavtryck. ***Djuphaven tros ha jordens största biologiska mångfald och tillhandahåller viktiga miljötjänster, såsom långsiktig avskiljning av koldioxid. Det är mycket sannolikt att djuphavsbrytning orsakar permanent förlust av biologisk mångfald och skadar ekosystemen. I enlighet med försiktighetsprincipen bör ingen djuphavsutvinning äga rum så länge dess effekter på den marina miljön och den biologiska mångfalden inte har undersökts tillräckligt, och så länge det inte finns något vetenskapligt samförstånd om att djuphavsutvinning kan förvaltas på ett sätt som säkerställer att den marina biologiska mångfalden inte går förlorad och ekosystemen skadas.***

(51) Metoderna för miljöavtryck utgör en relevant grund för utveckling av beräkningsregler. De bygger på vetenskapligt vedertagna bedömningsmetoder där hänsyn tas till ***liknande skyldigheter som fastställs i annan unionslagstiftning och*** den internationella utvecklingen och där miljökonsekvenser ingår, inklusive klimatförändringar och konsekvenser för vatten, luft, mark, resurser, markanvändning och toxicitet.

(52) Det bör säkerställas att ansvariga aktörer bedömer sina produkters eller råvarors överensstämmelse med krav på förbättrad cirkularitet för permanentmagneter och deklaration av kritiska råvarors miljöavtryck innan de släpps ut på marknaden, och att dessa krav faktiskt genomdrivs av de behöriga nationella myndigheterna. Bestämmelserna om överensstämmelse och marknadskontroll i förordning (EU) 2019/1020 och förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, infoga hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] är avsedda att hantera detta och bör därför även gälla för de kraven. För att säkerställa att befintliga regler utnyttjas på bästa sätt bör produkter som är föremål för typgodkännande enligt förordning

(EU) 2018/858 eller förordning (EU) nr 168/2013 kontrolleras genom det befintliga typgodkännandesystemet.

(53) Kommissionen bör i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1025/2012 be en eller flera europeiska standardiseringsorganisationer utforma europeiska standarder till stöd för den här förordningens mål.

(54) Unionen har ingått strategiska partnerskap om råvaror med tredjeländer för att genomföra 2020 års handlingsplan för råvaror av avgörande betydelse. För att diversifiera försörjningen bör satsningarna ***intensifieras och leda till att det fastställs strategiska projekt***. För att utveckla och säkerställa en enhetlig ram för framtida partnerskap ***och utveckla en europeisk råvarudiplomati i enlighet med unionens energi- och klimatdiplomati*** bör medlemsstaterna och kommissionen i nämnden diskutera***, analysera*** och säkerställa samordning avseende bland annat huruvida befintliga partnerskap nått dessa avsedda mål, vilka tredjeländer som bör prioriteras för nya partnerskap, vad partnerskapen bör omfatta och hur de samverkar med och har eventuella synergieffekter med medlemsstaternas bilaterala samarbete med de berörda tredjeländerna ***och tillgången till tillräcklig finansiering***. Unionen bör eftersträva ömsesidigt gynnsamma ***och hållbara*** partnerskap med ***sådana tredjeländer, inbegripet med*** framväxande marknader och utvecklingsekonomier, i enlighet med strategin Global Gateway***, Team Europe-strategin, den gemensamma handelspolitiken och utvecklings- och utrikespolitiken,*** som bidrar till att diversifiera råvaruförsörjningskedjan och tillföra mervärde i dessa länder. ***Ytterligare ansträngningar bör också göras för att investera i samarbete med internationella likasinnade partner som deltar på den inre marknaden, kandidatländer eller likasinnade tredjeländer som varken omfattas av ett strategiskt partnerskap eller av ett frihandelsavtal. Dessa ömsesidiga intressen bör inbegripa främjande och skydd av***

miljöstandarder och skydd av sociala och mänskliga rättigheter i enlighet med internationell och nationell lagstiftning och med full respekt för reglerna för multilateralt samarbete.

(54a) Unionens strategiska prioritering att diversifiera sin kritiska råvaruförsörjning måste bli en prioritering för unionens yttre åtgärder och diplomati inom ramen för Team Europe-strategin och i linje med dess externa energi- och klimatpolitik. Unionens utrikespolitik för råvaror bör syfta till att förklara unionens strategi för resurseffektivitet, hållbarhet, cirkularitet och substitution samt till att samarbeta och vid behov skapa internationella forum för bättre samordning och öppenhet på de globala råvarumarknaderna samt för gemensamma inköpsplattformar.

(55) För att stödja genomförandet av uppgifter som rör utveckling och finansiering av strategiska projekt, program för undersökningsarbete, övervakningskapacitet och strategiska lager och för att ge lämpliga råd till kommissionen bör Europeiska nämnden för kritiska råvaror inrättas. Nämnden bör bestå av medlemsstaterna, en företrädare för och kommissionen, och bör kunna låta ***det civila samhället och*** andra parter delta som observatörer***, såsom akademiker, civilsamhällesorganisationer och andra unionsinstitutioner och unionsorgan***. För att utveckla erforderlig expertis för genomförande av vissa uppgifter bör nämnden inrätta ständiga arbetsgrupper för finansiering, undersökningsarbete, övervakning och strategiska lager ***samt hållbarhet*** som bör fungera som ett nätverk och samla berörda nationella myndigheter och vid behov samråda med näringsliv, högskolor, civilsamhälle och andra relevanta intressenter. Nämndens rådgivning och yttranden bör vara icke-bindande, och avsaknad av sådan rådgivning eller

sådana yttranden bör inte hindra kommissionen från att fullgöra sina åligganden enligt denna förordning.

(56) Om inga framsteg görs mot målen, inbegripet riktvärdena för kapacitet och diversifiering, kan det tyda på ett behov av kompletterande åtgärder. Kommissionen bör därför övervaka framstegen mot målen.

(57) För att den administrativa bördan på medlemsstaterna ***och företagen, särskilt små och medelstora företag,*** ska vara så lätt som möjligt, bör rapporteringskraven rationaliseras och kommissionen bör ta fram en mall som låter medlemsstaterna fullgöra sina åligganden att rapportera om projekt, undersökningsarbeten ***och*** övervakning i ett enda regelbundet offentliggjort dokument, som kan vara konfidentiellt eller ha begränsad spridning.

(58) För att säkerställa ett förtroendefullt och konstruktivt samarbete mellan behöriga myndigheter på unionsnivå och nationell nivå bör alla parter som är involverade i tillämpningen av denna förordning respektera sekretessen för information och data som de erhåller i utförandet av sina uppgifter. Kommissionen och de nationella behöriga myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn samt tjänstemän vid andra myndigheter i medlemsstaterna bör inte röja upplysningar som de har inhämtat eller utbytt i enlighet med denna förordning och som är av sådant slag att de omfattas av tystnadsplikt. Detta bör också gälla Europeiska nämnden för kritiska råvaror. Uppgifterna bör behandlas och lagras i en säker miljö.

(59) När kommissionen antar delegerade akter enligt artikel 290 i EUF-fördraget är det särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inbegripet på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016

om bättre lagstiftning[1]. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(60) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att a) fastställa mallar för ansökningar om erkännande som strategiskt projekt, lägesrapporter om strategiska projekt, nationella program för undersökningsarbete samt medlemsstaternas rapportering om undersökningsarbete, övervakning, strategiska lager och cirkularitet, b) fastställa vilka produkter, komponenter och avfallsströmmar som bör anses ha hög potential för återvinning av kritiska råvaror och c) fastställa kriterier och tillämpning av kriterier vid erkännande av system för kritiska råvarors hållbarhet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/20112.

(61) För att säkerställa att åliggandena enligt denna förordning iakttas, särskilt åliggandet att följa ekodesignkraven, bör företag som inte iakttar sina åligganden, bland annat om riskberedskap, projektrapportering och information om återvinnbarhet, kunna bli föremål för sanktioner. Det är därför nödvändigt att medlemsstaterna fastställer effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner i nationell rätt för överträdelse av denna förordning.

(62) Kommissionen bör utföra en utvärdering av denna förordning. I enlighet med punkt 22 i det interinstitutionella avtalet om bättre

---

1 EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

2 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

lagstiftning bör denna utvärdering baseras på de fem kriterierna effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och EU-mervärde, vilka också bör ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Kommissionen bör till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och framstegen mot att uppfylla målen för den, inbegripet riktvärdena för kapacitet och diversifiering. Kommissionen bör i rapporten också, med utgångspunkt i genomförandet av åtgärder för insyn i kritiska råvarors miljöavtryck, bedöma lämpligheten med att fastställa gränsvärden som är relaterade till miljöavtryck.

(63) I den utsträckning åtgärderna enligt denna förordning utgör statligt stöd, bör bestämmelserna om sådana åtgärder inte påverka tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget.

(64) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att förbättra den inre marknadens funktion genom att inrätta en ram för att säkerställa unionens tillgång till trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror, inte kan uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna själva utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel 1
Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Innehåll och mål

1. Det allmänna syftet med denna förordning är att förbättra den inre marknadens funktionssätt genom att inrätta en ram för att säkra en ***internationellt konkurrenskraftig,*** trygg***, resilient*** och hållbar försörjning av kritiska råvaror ***i unionen, även genom att främja hållbarhet, effektivitet och cirkularitet i hela värdekedjan***.

2. För att uppnå det allmänna mål som avses i punkt 1 syftar denna förordning till följande:

   a) Att stärka de olika leden i värdekedjan för strategiska råvaror ***med målet*** att unionens kapacitet för varje strategisk råvara ska öka betydligt till 2030, så att unionens kapacitet sammantaget närmar sig eller når följande riktmärken:

      i) Unionens utvinningskapacitet gör det möjligt att utvinna malm, mineraler eller koncentrat som behövs för att producera minst 10 % av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror, i den mån unionens reserver tillåter detta.

      ii) Unionens förädlingskapacitet, även för alla mellanliggande förädlingssteg, kan producera minst ***50 %*** av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror***, och upp till 20 % av unionens nya förädlingskapacitet kan utvecklas inom ramen för strategiska partnerskap på tillväxtmarknader och i utvecklingsländer***.

iii) Unionens materialåtervinningskapacitet, även för alla mellanliggande återvinningssteg, kan producera minst ***+10 volymprocent av materialåtervinningskapaciteten baserat på baslinjen 2020–2022 för varje strategisk råvara för att åtminstone samla in, sortera och bearbeta 45 % av varje strategisk råvara som ingår i unionens avfall med hänsyn till den tekniska och ekonomiska genomförbarheten***.

b) Att diversifiera unionens import av strategiska råvaror i syfte att säkerställa att unionens årliga förbrukning av varje strategisk råvara i alla relevanta förädlingsstadier senast 2030 kan förlita sig på import från flera tredjeländer, av vilka inget står för mer än 65 % av unionens årliga förbrukning***, medan prioriteringen bör ligga på att minska beroendet av opålitliga partner som inte delar unionens värden, respekten för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen***.

c) Att förbättra unionens förmåga att övervaka och minska leveransrisken i samband med kritiska råvaror ***på både kort och lång sikt med fullständigt beaktande av den internationella konkurrenskraften***.

d) Att säkerställa fri rörlighet för kritiska råvaror och produkter som innehåller kritiska råvaror som släpps ut på unionsmarknaden och samtidigt säkerställa en hög nivå av miljöskydd och hållbarhet, genom att förbättra deras cirkularitet***, hållbarhet, reparerbarhet*** och ***kostnadseffektiva tillgänglighet på den inre marknaden***.

da) Att främja utveckling och användning av substitutionsråvaror genom att främja produktionsmetoder för att ersätta råvaror, samt forskning i och utveckling av alternativa innovativa material för att minska unionens miljöavtryck.

db) Att begränsa unionens ökning av efterfrågan på kritiska råvaror, även genom att öka effektiviteten i och användningen av materialsubstitution i hela värdekedjan med målet att förbruka mindre kritiska råvaror jämfört med det prognostiserade referensscenariot till följd av punkt 4b.

dc) Att öka andelen sekundära råvaror inom unionens förbrukning av strategiska råvaror.

3. Om kommissionen på grundval av den rapport som avses i artikel 42 drar slutsatsen att unionen sannolikt inte kommer att uppnå de mål som anges i punkt 2, ska den bedöma genomförbarheten och proportionaliteten i att föreslå åtgärder eller utöva sina befogenheter på unionsnivå för att säkerställa att dessa mål uppnås.

4. Kommissionen ska beakta de mål och riktmärken som fastställs i punkt 2 a iii) som relaterade unionsprioriteringar ***i all relevant unionslagstiftning, även*** i den mening som avses i artikel 5.4 a i) i förordning XX/XXXX [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], när den utarbetar krav på ekodesign för att förbättra följande produktaspekter: hållbarhet, återanvändbarhet, reparerbarhet, resursanvändning eller resurseffektivitet, möjlighet till återtillverkning och materialåtervinning, återvunnet innehåll och möjlighet till återanvändning av material.

4a. De värdekedjor som skapas och stärks till följd av denna förordning både i unionen och i tredjeländer ska stärkas ytterligare efter 2030. Kommissionen ska beakta detta när den genomför den utvärdering som avses i artikel 46.

4b. Kommissionen ska, genom en delegerad akt som antas senast [tre månader efter denna förordnings ikraftträdande] i enlighet med artikel 36, tillhandahålla prognoser för den årliga förbrukningen av kritiska råvaror fram till 2050 med

mellanliggande delmål och uppdatera dem minst vart fjärde år. Dessa prognoser ska vara baserade på en teknikintensiv input-/outputmodellering för kostnadsoptimering nedifrån och upp, som utvidgar befintliga data och rapporter som framställs av kommissionens gemensamma forskningscentrum med hänsyn till olika scenarier, inbegripet scenarier med låg och hög efterfrågan samt ett referensscenario. Dessa prognoser ska delas upp på medlemsstatsnivå eller under den nivån, och omfatta alla ekonomiska sektorer. Detta ska inbegripa de kritiska råvaror som ingår i mellan- eller slutprodukter som släpps ut på unionsmarknaden, och ligga i linje med unionens energi- och klimatmål och med de ambitioner som ingår i [rättsakten om nettonollindustri].

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. råvara: ett ämne i bearbetat eller obearbetat tillstånd som används som insatsvara vid tillverkning av mellanprodukter eller slutprodukter, med undantag för ämnen som huvudsakligen används som livsmedel, foder eller bränsle.
2. kritisk råvara: råvara enligt definitionen i artikel 4.
3. strategisk råvara: råvara enligt definitionen i artikel 3.
4. råvaruvärdekedja: all verksamhet och alla processer som ingår i prospektering, utvinning, bearbetning och återvinning av råvaror.
5. undersökningsarbete: all verksamhet som syftar till att identifiera och fastställa egenskaperna hos mineralförekomster.
6. utvinning: primär ***eller sekundär*** utvinning av malmer, mineraler och växtprodukter från den ursprungliga källan ***som en huvudprodukt eller en biprodukt***, även från mineralförekomster

under jord, mineralförekomster i ***och från*** vatten, havsvatten och träd.

7. unionens utvinningskapacitet: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för utvinningsverksamhet för malm, mineraler, växtprodukter och koncentrat som innehåller strategiska råvaror som bedrivs i unionen, inklusive förädlingsverksamhet som vanligtvis bedrivs på eller nära utvinningsplatsen.
8. mineralreserver: alla mineralförekomster som är ekonomiskt lönsamma att utvinna ***i en viss marknadskontext***.
9. förädling: alla fysiska, kemiska och biologiska processer som ingår i omvandlingen av en råvara från malm, mineraler, växtprodukter eller avfall till rena metaller, legeringar eller andra ekonomiskt användbara former.
10. unionens förädlingskapacitet: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för förädlingsverksamhet för strategiska råvaror som bedrivs i unionen, med undantag av sådan verksamhet som vanligtvis bedrivs på eller nära utvinningsplatsen.
11. materialåtervinning: varje form av återvinningsförfarande ***för avfall både före och efter konsumentledet,*** genom vilket avfallsmaterial upparbetas till produkter, material eller ämnen, antingen för det ursprungliga ändamålet eller för andra ändamål.
12. unionens materialåtervinningskapacitet: ett aggregat av de maximala årliga produktionsvolymerna för materialåtervinningsverksamhet för strategiska råvaror som bedrivs i unionen, inklusive sortering och förbehandling av avfall***, inklusive svart massa,*** och förädling till sekundära råvaror.
13. årlig förbrukning av strategiska råvaror: ett aggregat av strategiska råvaror i förädlad form som förbrukas av företag som är etablerade i unionen, med undantag för strategiska råvaror som ingår i mellanprodukter eller slutprodukter som släpps ut på unionsmarknaden.
14. leveransrisk: leveransrisk beräknad i enlighet med bilaga II.

15. råvaruprojekt: varje planerad anläggning eller planerad betydande utvidgning eller ändrad användning av en befintlig anläggning som är verksam inom utvinning, förädling eller återvinning av råvaror.
16. förhandsköpare: ett företag som har ingått ett offtake-avtal med ett projektansvarigt företag.
17. offtake-avtal: varje avtal mellan ett företag och ett projektansvarigt företag som antingen innehåller ett åtagande från företagets sida att anskaffa en andel av de råvaror som produceras inom ramen för ett specifikt råvaruprojekt under en viss tidsperiod eller ett åtagande från det projektansvariga företaget att ge företaget möjlighet att göra detta.
18. projektansvarigt företag: varje företag eller konsortium av företag som utvecklar ett råvaruprojekt.
19. process för tillståndsgivning: en process som omfattar alla relevanta administrativa tillstånd för att planera, bygga och driva de strategiska projekt som avses i artikel 5, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som även omfattar alla administrativa ansökningar och förfaranden från godkännande av ansökningens giltighet till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1.
20. övergripande beslut: beslut eller samling beslut av myndigheter i en medlemsstat, med undantag för domstolar eller liknande organ, där det avgörs om ett projektansvarigt företag ska få tillstånd att genomföra ett råvaruprojekt, utan att det påverkar ett beslut som fattas inom ramen för ett administrativt överklagandeförfarande.
21. allmänt undersökningsarbete: undersökningsarbete på nationell eller regional nivå, med undantag för riktat undersökningsarbete.
22. riktat undersökningsarbete: en detaljerad undersökning av en enskild mineralförekomst.

23. djupt liggande malmfyndighet: mineralförekomster som är belägna djupare i jordskorpan än de malmförekomster som utvinns konventionellt.
24. karta över metallogena områden: en karta som visar områden som sannolikt innehåller mineralförekomster av en viss råvara.
25. leveransstörning: en oväntad betydande minskning av tillgången på en råvara eller en betydande ökning av priset på en råvara ***utöver normal prisvolatilitet på marknaden***.
26. råvaruförsörjningskedja: alla verksamheter och processer i råvaruvärdekedjan fram till den punkt där en råvara används som insatsvara vid tillverkning av mellan- eller slutprodukter.
27. begränsningsstrategier: strategier som utvecklats av en ekonomisk aktör för att begränsa sannolikheten för leveransstörning i dess försörjningskedja eller för att mildra de skador som orsakas av en sådan störning av dess ekonomiska verksamhet.
28. centrala marknadsaktörer: producenter som är involverade i utvinning, förädling eller materialåtervinning av kritiska råvaror, handlare och distributörer av kritiska råvaror samt företag i senare led som förbrukar betydande mängder kritiska råvaror.
29. strategiskt lager: en mängd av en viss råvara i vilken form som helst som lagras av en offentlig eller privat aktör för att frigöras vid en leveransstörning.
30. stort företag: varje företag som hade i genomsnitt mer än 500 anställda och en global nettoomsättning på över 150 miljoner EUR under det senaste räkenskapsår för vilket årsredovisning har upprättats.
31. strategisk teknik: den teknik som behövs för den gröna och den digitala omställningen samt för försvars-***, flyg-*** och rymdtillämpningar.
32. styrelse: det förvaltnings- eller övervakningsorgan som ansvarar för övervakningen av den verkställande ledningen i företaget eller, om

det inte finns något sådant organ, den eller de personer som utför motsvarande uppgifter.

33. insamling: uppsamling av avfall, inklusive försortering och inledande lagring av avfall för vidare transport till en avfallshanteringsanläggning.
34. behandling: återvinnings- eller bortskaffningsförfaranden, inklusive beredning före återvinning eller bortskaffande.
35. återvinning: varje förfarande vars främsta resultat är avfall som har ett nyttigt ändamål, genom att det antingen vid anläggningen eller i samhället i stort ersätter annat material som i annat fall skulle ha använts för ett visst syfte eller förbereds för detta syfte.
36. utvinningsavfall: utvinningsavfall i den mening som avses i direktiv 2006/21/EG.
37. avfallsanläggning för utvinningsavfall: avfallsanläggning i den mening som avses i direktiv 2006/21/EG.
38. preliminär ekonomisk bedömning: en begreppsmässig bedömning i ett tidigt skede av den potentiella ekonomiska bärkraften hos ett råvaruprojekt för återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall.
39. magnetkamera: icke-invasiv medicinteknisk produkt som använder magnetiska fält för att framställa anatomiska bilder eller annan produkt som använder magnetiska fält för att framställa bilder av ett objekts insida.
40. vindenergigenerator: den del av en land- eller havsbaserad vindturbin som omvandlar rotorns mekaniska energi till elektrisk energi.
41. industrirobot: en automatiskt styrd, omprogrammerbar, multifunktionell manipulator, programmerbar längs tre eller flera axlar, som kan vara fast eller mobil för användning i industriella automatiseringstillämpningar.

42. motorfordon: varje typgodkänt fordon i kategorierna M eller N i den mening som avses i förordning (EU) 2018/858.
43. lätta transportmedel: varje hjulförsett fordon som kan drivas med enbart sin elmotor eller med en kombination av motor och mänsklig kraft, inklusive elskotrar, elcyklar och typgodkända fordon i kategori L i den mening som avses i förordning (EU) nr 168/2013.
44. kylgenerator: den del av ett kylsystem som genererar en temperaturskillnad som möjliggör upptag av värme från det utrymme eller den process som ska kylas, med hjälp av en eldriven ångkompressionscykel.
45. värmepump: den del av ett värmesystem som genererar en temperaturskillnad som möjliggör värmetillförsel till det utrymme eller den process som ska värmas, med hjälp av en eldriven ångkompressionscykel.
46. elmotor: en apparat som omvandlar elektrisk ineffekt till mekanisk uteffekt, med en märkeffekt som är minst 0,12 kW.
47. automatisk tvättmaskin: en tvättmaskin där tvätten sköts helt och hållet av tvättmaskinen utan att användaren behöver ingripa medan programmet körs.
48. torktumlare: en apparat som torkar textilier i en roterande trumma genom vilken varmluft passerar. mikrovågsugn:
49. en apparat som är avsedd att användas för uppvärmning av livsmedel med hjälp av elektromagnetisk energi.
50. dammsugare: en apparat som avlägsnar smuts från den yta som ska rengöras med hjälp av en luftström alstrad av ett undertryck som skapas i apparaten.
51. diskmaskin: en maskin som diskar och sköljer bordsartiklar.
52. permanentmagnet: en magnet som behåller sin magnetism efter att ha avlägsnats från ett externt magnetfält.

53. databärare: en linjär streckkodssymbol, en tvådimensionell symbol eller något annat automatiskt datamedium som kan läsas av en anordning.
54. unik produktbeteckning: en unik teckensträng för identifiering av produkter.
55. beläggning på magnet: ett materialskikt som i allmänhet används för att skydda magneter mot korrosion.
56. avlägsnande: manuell, mekanisk, kemisk, termisk eller metallurgisk hantering som resulterar i att de berörda komponenterna eller materialen kan identifieras som ett separat utgående flöde eller del av ett utgående flöde.
57. materialåtervinnare: varje fysisk eller juridisk person som utför materialåtervinning i en godkänd anläggning.
58. tillhandahållande på marknaden: leverans av en produkt för distribution, förbrukning eller användning på unionsmarknaden i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis.
59. typ av kritisk råvara: en kritisk råvara som släpps ut på marknaden och som skiljer sig från andra kritiska råvaror med avseende på bearbetningsstadium, kemisk sammansättning, geografiskt ursprung eller produktionsmetod.
60. utsläppande på marknaden: det första tillhandahållandet av en produkt på unionens marknad.
61. bedömning av överensstämmelse: process där det visas om kraven i artikel 27, 28 eller 34 har uppfyllts.
62. strategiskt partnerskap: ett åtagande mellan unionen och ett tredjeland att öka samarbetet när det gäller råvaruvärdekedjan, som inrättas genom ett icke-bindande instrument där det fastställs konkreta åtgärder av ömsesidigt intresse. ***Strategiska partnerskap ska möjliggöra gynnsamma resultat för båda partner, inbegripet kunskapsdelning.***

Kapitel 2
Kritiska och strategiska råvaror

Artikel 3

Förteckning över strategiska råvaror

1. De råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga I***, inbegripet råvaror som är en biprodukt av andra utvinnings- eller materialåtervinningsprocesser,*** ska betraktas som strategiska råvaror.

2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra avsnitt 1 i bilaga I för att ändra denna förordning genom att uppdatera förteckningen över strategiska råvaror***, bland annat genom att lägga till råvaror i förteckningen om leveransrisker upptäcks till följd av den övervakning och de stresstester som utförs enligt denna förordning***. ***En sådan ad hoc-uppdatering av förteckningen över strategiska råvaror ska inte påverka de uppdateringar som avses i punkt 3 i denna artikel.***

   En uppdaterad förteckning över strategiska råvaror ska innehålla de råvaror som bedöms ha störst strategisk betydelse och högst prognostiserad efterfrågetillväxt ***och tillgänglighet*** och som det är svårast att öka produktionen av ***och ska framför allt stödja det allmänna målet med denna förordning enligt vad som avses i artikel 1.1 och 1.2***. Den strategiska betydelsen, den förväntade efterfrågetillväxten ***och tillgängligheten*** samt svårigheten att öka produktionen ska fastställas i enlighet med avsnitt 2 i bilaga I.

3. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera förteckningen över strategiska råvaror senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***två*** år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter ***vartannat*** år. ***Kommissionen ska ange tydliga skäl för en sådan uppdatering. På nämndens begäran, på grundval av övervakning och stresstester i enlighet med***

denna förordning, ska kommissionen se över och när så är lämpligt uppdatera förteckningen när som helst, liksom dessa schemalagda översyner.

3a. Kommissionen ska använda en transparent och tydligt definierad metod i enlighet med bilaga I avsnitt 2 för att bedöma strategiska råvaror som ska inkluderas i förteckningen, även genom användning av tekniska faktablad, liknande den metod som används för förteckningen över kritiska råvaror enligt artikel 4.

Artikel 3a

Sekundära strategiska råvaror

1. Inom [sex månader efter antagandet av denna förordning] ska kommissionen överlämna en förteckning över strategiska sekundära råvaror, inbegripet järnskrot, till Europaparlamentet och rådet.

2. När kommissionen fastställer den förteckning som avses i första stycket ska den särskilt beakta en sekundär råvaras relevans för den gröna och den digitala omställningen samt försvars- och rymdtillämpningar, med beaktande av

a) bidraget till att bevara den ytterligare råvaruförbrukning som annars behövs för strategisk teknik,

b) mängden förhindrade växthusgasutsläpp genom utnyttjande av sekundära råvaror när de används för tillverkning av relevant strategisk teknik i jämförelse med andra material, samt

c) den prognostiserade globala efterfrågetillväxten för sekundära råvaror.

3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra denna förordning genom att uppdatera förteckningen över sekundära

strategiska råvaror. En uppdaterad förteckning över strategiska sekundära råvaror ska inbegripa en hög strategisk roll i utfasningen av fossila bränslen och den gröna omställningen, hög prognostiserad efterfrågetillväxt på global nivå, svårigheten att öka insamlingen och återvinningen i unionen och hög potential för återvinning av kritiska råvaror i unionen.

4. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera förteckningen över sekundära strategiska råvaror senast den [Publikationsbyrån, för in datum: två år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter vartannat år. **[Ändr. 3]**

Artikel 4

Förteckning över kritiska råvaror

1. De råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga II ska betraktas som kritiska råvaror.

2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra avsnitt 1 i bilaga II för att uppdatera förteckningen över kritiska råvaror.

   En uppdaterad förteckning över kritiska råvaror ska omfatta de strategiska råvaror som förtecknas i avsnitt 1 i bilaga I samt alla andra råvaror som når eller överskrider de tröskelvärden för både ekonomisk betydelse och försörjningsrisk som avses i punkt 3. Ekonomisk betydelse och leveransrisk ska beräknas i enlighet med avsnitt 2 i bilaga II. ***Kommissionen ska överväga att till kriticitetsbedömningen lägga ytterligare en indikator som speglar både bristen på material och materialens energiintensitet i produktion.***

3. Tröskelvärdena ska vara 1 för leveransrisk och 2,8 för ekonomisk betydelse.

4. Kommissionen ska se över och vid behov uppdatera förteckningen över kritiska råvaror senast den [Publikationsbyrån, för in datum:

två år efter den dag då denna förordning träder i kraft], och därefter ***vartannat*** år. ***Kommissionen ska ange tydliga skäl för en sådan uppdatering.***

Kapitel 3
Förstärkning av unionens råvaruvärdekedja

AVSNITT 1
STRATEGISKA PROJEKT

Artikel 5

Kriterier för erkännande av strategiska projekt

1. Efter en ansökan från det projektansvariga företaget och i enlighet med förfarandet i artikel 6 ska kommissionen erkänna ett råvaruprojekt som strategiskt projekt om det uppfyller följande kriterier:

   a) Projektet ska på ett meningsfullt sätt bidra till att trygga unionens försörjning av strategiska råvaror ***genom att uppfylla något av följande två kriterier:***

      i) Det bidrar, i något led av värdekedjan, väsentligt till leveransen av någon av de strategiska råvaror som anges i avsnitt I i bilaga I.

      ii) Det bidrar till leverans av strategisk teknik genom att ersätta någon av de strategiska råvaror som anges i avsnitt I i bilaga I inom värdekedjorna för denna strategiska teknik, samtidigt som åtgärder vidtas för att uppnå samma eller ett lägre miljö- och materialavtryck jämfört med det material som byts ut.

   b) Projektet är eller kommer att bli tekniskt genomförbart inom en rimlig tidsram och projektets förväntade produktionsvolym kan uppskattas med tillräcklig tillförlitlighet.

c) Projektet skulle genomföras på ett hållbart sätt, särskilt när det gäller övervakning, förebyggande och minimering av ***social*** miljöpåverkan ***och klimatpåverkan, inklusive men inte begränsat till vatten, luft och mark***, användning av socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga ***och urfolks*** rättigheter och arbetstagarrättigheter, potential för arbetstillfällen av god kvalitet och meningsfullt samarbete med lokalsamhällen och relevanta arbetsmarknadsparter, och användning av transparenta affärsmetoder med lämplig efterlevnadspolitik för att förebygga och minimera riskerna för negativa konsekvenser för hur den offentliga förvaltningen fungerar, inbegripet korruption och mutor***, enligt vad som anges i bilaga III***. **[Ändr. 18]**

d) För projekt i unionen gäller att inrättandet, driften eller produktionen av projektet skulle ha gränsöverskridande fördelar utanför den berörda medlemsstaten, även för sektorer i senare led.

e) För projekt i tredjeländer som är tillväxtmarknader eller ***utvecklingsländer*** gäller att projektet skulle ***inkludera endast projekt med likasinnade partner, drivas inom ramen för ett system för hållbarhetscertifiering av råvaror som erkänts av kommissionen och*** vara till ömsesidig nytta för unionen och det berörda tredjelandet genom att skapa mervärde i det landet ***samt bidra till utvecklingen av dess ekonomi och inrättandet av relevanta industrier i senare led, inbegripet lokala förädlingsindustrier***.

ea) Ansökningar om status för strategiska projekt som enbart är relaterade till förädling eller materialåtervinning i områden som är skyddade enligt

rådets direktiv 92/43/EEG[1] och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG[2] ska inte kunna få status som strategiskt projekt av kommissionen om det inte är vederbörligen motiverat.

2. Kommissionen ska bedöma om erkännandekriterierna i punkt 1 är uppfyllda i enlighet med de faktorer och bevis som anges i bilaga III.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra bilaga III i syfte att anpassa de faktorer och bevis som ska beaktas vid bedömningen av uppfyllandet av erkännandekriterierna i punkt 1 till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen, eller för att beakta antingen ändringar av den unionslagstiftning eller de internationella instrument som förtecknas i punkt 4 i bilaga III eller antagandet av ytterligare unionslagstiftning eller internationella instrument som är relevanta för uppfyllandet av det kriterium som avses i punkt 1 c. ***Det projektansvariga företaget får intyga att kriteriet i punkt 1 c är uppfyllt genom certifiering enligt ett system eller ett åtagande att följa sådana system vid tidpunkten för projektets genomförande, i enlighet med punkt 5 i bilaga III. Kommissionen ska informera projektansvariga företag som befinner sig i processen för tillståndsgivning för ett strategiskt projekt samt systemägarna om alla delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 36 i inledningen av den invändningsperiod som anges i artikel 36.4. När den delegerade akten har trätt i kraft ska kommissionen även informera de projektansvariga företagen och systemägarna om detta.***

---

[1] Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

[2] Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

3. Erkännandet av ett projekt som ett strategiskt projekt ska inte påverka de krav som är tillämpliga på det berörda projektet eller det projektansvariga företaget enligt internationell rätt, unionslagstiftning eller nationell lagstiftning***, inbegripet nationell lagstiftning i tredjeländer***.

3a. I förekommande fall ska kommissionen överväga genomförbarheten i kompletterande strategiska infrastrukturprojekt som har potential att underlätta och förbättra transport och kommunikation i samband med de strategiska projekten och mer allmänt bidra till bättre regional och lokal utveckling och större social acceptans för det strategiska projektet och till social inkludering, samtidigt som hänsyn också tas till miljöaspekter.

Artikel 6

Ansökan och erkännande

1. Ansökningar om erkännande av ett projekt för kritiska råvaror som strategiskt projekt ***får när som helst*** lämnas in av det projektansvariga företaget till kommissionen. Ansökan ska innehålla följande:

   a) Relevanta ***och konkreta*** belägg avseende uppfyllandet av de krav som fastställs i artikel 5.1.

   b) En klassificering av projektet enligt Förenta nationernas ramklassificering för resurser, styrkt av lämpliga bevis.

   c) En tidsplan för genomförandet av projektet, inklusive en översikt över de tillstånd som krävs för projektet och status för motsvarande process för tillståndsgivning.

   d) En plan med åtgärder för att ***säkerställa ett meningsfullt engagemang och aktivt deltagande av berörda samhällen***, inbegripet, när så är lämpligt, inrättande av kanaler för återkommande kommunikation med ***lokala och regionala myndigheter***, inklusive arbetsmarknadens parter ***och lokalsamhällen***, genomförande av kampanjer för att öka

medvetenhet och för att informera samt inrättande av begränsnings- och kompensationsmekanismer ***och säkerställande av att tvångsförflyttningar enbart används som en sista utväg***.

e) Information om kontrollen över de företag som deltar i projektet, enligt definitionen i artikel 3.2 och 3.3 i rådets förordning (EG) nr 139/2004.

f) En affärsplan där projektets ekonomiska bärkraft utvärderas.

g) En uppskattning av projektets potential att skapa arbetstillfällen av hög kvalitet och projektets behov av kvalificerad arbetskraft ***och analyser av kompetensluckor samt en flerårig arbetsplan för att sätta in kompetenshöjnings- och omskolningsinsatser i syfte att ta itu med sådana eventuella luckor och främja jämställdhet***.

ga) För projekt som inbegriper utvinning: en plan för att förbättra platsens miljötillstånd efter att utvinningen har upphört, i syfte att återställa det tidigare miljötillståndet samtidigt som hänsyn tas till teknisk och ekonomisk genomförbarhet, samt åtgärder för att främja utbildning och återanställning av arbetstagare.

gb) Om projektet innefattar förflyttning: en plan som beskriver hur legitima innehavare av hävdvunnen besittningsrätt kommer att identifieras och beaktas i utvärderingsprocessen och hur kompensationsprocesser för förlust av tillgångar kommer att ske på ett rättvist sätt och i rätt tid.

gc) För projekt som inbegriper utvinning inom områden som är skyddade enligt direktiv 92/43/EEG eller 2000/60/EG: en beskrivning som visar en konkret koppling mellan projektet och allmänintresset.

gd) För projekt som inbegriper utvinning: en plan med åtgärder för att säkerställa att en del av mervärdet kommer att skapas i utvinningsprojektets omgivande region.

ge) För projekt i tredjeländer: belägg från det projektansvariga företaget för att minst 40 % av dess ägande är baserat i unionen eller i partnerlandet.

2. Kommissionen ***ska*** anta genomförandeakter för att fastställa en ***gemensam*** mall som de projektansvariga företagen ska använda för de ansökningar som avses i punkt 1 ***senast den ... [Publikationsbyrån, för in datum: [sex månader efter denna förordnings ikraftträdande]***. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2. ***Den gemensamma mallen ska endast föreskriva sådan information som behövs för att bedöma ansökan. Omfattningen av den information som krävs för att fylla i den gemensamma mallen ska vara rimlig.***

3. ***Kommissionen ska bedöma ansökans fullständighet inom 14 dagar efter mottagandet av den och informera det projektansvariga företaget om huruvida den är fullständig och om tidtabellen för dess bedömning.*** Om kommissionen anser att uppgifterna i ansökan är ofullständiga ska den ge sökanden möjlighet att lämna de ytterligare uppgifter som krävs för att komplettera ansökan i tid.

4. ***Om kommissionen har informerat det projektansvariga företaget om att informationen i ansökan är fullständig i enlighet med punkt 3, ska den vidarebefordra alla ansökningshandlingar till*** den europeiska nämnd för kritiska råvaror som avses i artikel 34 (nämnden)***. Inom 30 dagar efter mottagandet av ansökningshandlingarna ska nämnden***, på grundval av ett rättvist och öppet förfarande, diskutera och avge

ett yttrande om ansökans fullständighet och huruvida det föreslagna projektet uppfyller kriterierna i artikel 5.1.

4a. Kommissionen ska översända ansökan till den medlemsstat vars territorium berörs av ett föreslaget projekt.

4b. Vid bedömningen av ansökan ska kommissionen ta hänsyn till eventuella belägg för tidigare människorätts- eller miljöbrott under de fem sista åren före ansökan och eventuella begränsningsåtgärder som vidtagits.

5. ***Varje*** medlemsstat vars territorium berörs av ett föreslaget projekt ***får motsätta*** sig att det föreslagna projektet beviljas status som strategiskt projekt***.*** Nämnden ***får uppmana den berörda medlemsstaten att lägga fram*** de motiverade ***skälen till*** sin invändning ***så att nämnden kan diskutera dem***.

För strategiska projekt i tredjeländer ska kommissionen dela den mottagna ansökan med det tredjeland vars territorium berörs av det föreslagna projektet. Kommissionen ska inte godkänna ansökan innan den fått ett uttryckligt godkännande från det berörda tredjelandet ***i enlighet med tillämplig internationell rätt och nationell rätt i det tredjelandet.***

5a. För strategiska projekt i tredjeländer med vilka unionen har förhandlat fram ett strategiskt partnerskapsavtal ska kommissionen samråda med myndigheterna i landet i fråga för att säkerställa ett snabbt genomförande av projektet.

6. Kommissionen ska, med beaktande av det yttrande från nämnden som avses i punkt 4, anta sitt beslut om erkännande av projektet som strategiskt projekt inom 60 dagar ***efter det att den har bekräftat att ansökan är fullständig i enlighet med punkt 3*** och underrätta sökanden om detta.

Kommissionens beslut ska vara motiverat, även i de fall det skiljer sig från nämndens yttrande. Kommissionen ska delge ***de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten,*** nämnden och

Europaparlamentet samt det projektansvariga företaget sina skäl.

7. Kommissionen får prioritera behandlingen av ansökningar för projekt som är verksamma i specifika led i värdekedjan i syfte att

a) säkerställa en balanserad representation av strategiska projekt för alla strategiska råvaror och i alla led i värdekedjan,

b) säkerställa att framsteg görs i förhållande till alla de riktmärken som anges i artikel 1.2 a och b***,***

ba) säkerställa att prioritet ges i överensstämmelse med riktmärkena och den balanserade representationen enligt led a till projekt inom materialåtervinning, utvinningsavfall och integrerad materialåtervinning samt till ansökningar från små och medelstora företag.

Kommissionen ska prioritera behandlingen av ansökningar i enlighet med första stycket i denna punkt förutsatt att kommissionen har uppfyllt de tidsfrister som fastställs i punkt 6 för alla ansökningar.

8. Om kommissionen finner att ett strategiskt projekt inte längre uppfyller kriterierna i artikel 5.1 eller om erkännandet grundades på en ansökan som innehöll ***falska*** uppgifter, får den, med beaktande av yttrandet från styrelsen och det projektansvariga företaget, upphäva beslutet om att bevilja ett projekt status som strategiskt projekt. ***Innan kommissionen antar ett beslut om att upphäva denna status ska den delge det projektansvariga företaget skälen till detta beslut; det projektansvariga företaget ska ges möjlighet att svara på kommissionens ståndpunkt, och kommissionen ska beakta det projektansvariga företagets svar.***

Ett strategiskt projekt som inte längre betraktas som ett strategiskt projekt enbart på grund av en uppdatering av förteckningen över strategiska råvaror enligt artikel 3 ska

ändå betraktas som ett strategiskt projekt i två efter beslutet om upphävande enligt första stycket i denna punkt.

9. Projekt som inte längre erkänns som strategiska projekt ska förlora alla rättigheter som har en koppling till den statusen enligt denna förordning.

Artikel 7

Genomförande av strategiska projekt

1. Strategiska projekt ska anses bidra till försörjningstryggheten för strategiska råvaror i unionen***, i överensstämmelse med de mål som anges i artikel 1 i denna förordning***.

2. När det gäller den miljöpåverkan som behandlas i artiklarna 6.4 och 16.1 c i direktiv 92/43/EEG, artikel 4.7 i direktiv 2000/60/EG och artikel 9.1 a i direktiv 2009/147/EG ska strategiska projekt i unionen anses vara av allmänintresse och av vikt för människors hälsa och säkerhet, och kan anses vara av övervägande allmänintresse förutsatt att alla villkor i de direktiven är uppfyllda.

3. Den medlemsstat ***– tillsammans med regionala och lokala myndigheter –*** vars territorium berörs av ett strategiskt projekt ska vidta åtgärder för att bidra till ett snabbt och effektivt genomförande.

4. Nämnden ska regelbundet diskutera genomförandet av de strategiska projekten och, vid behov, åtgärder som kan vidtas av det projektansvariga företaget eller den medlemsstat vars territorium berörs av ett strategiskt projekt för att ytterligare underlätta genomförandet ***och ett framgångsrikt verkställande*** av de strategiska projekten.

5. Det projektansvariga företaget ska vartannat år, efter dagen för erkännandet som strategiskt projekt, lämna in en rapport till ***kommissione***n med uppgifter om åtminstone följande:

   a) Framsteg i genomförandet av projektet, särskilt när det gäller processen för tillståndsgivning.

b) I förekommande fall, orsaker till förseningar jämfört med den tidsplan som avses i artikel 6.1 c och en plan för att komma till rätta med förseningarna.

c) Framsteg i finansieringen av projektet, inklusive information om offentligt ekonomiskt stöd***;***

kommissionen ska överlämna en kopia av rapporten till nämnden för att underlätta den diskussion som avses i punkt 4.

6. Nämnden får när som helst från det projektansvariga företaget begära ytterligare sådana uppgifter som är relevanta för genomförandet av det strategiska projektet.

7. Det projektansvariga företaget ska underrätta kommissionen om

a) ändringar ***som utgör hinder för att*** projektet ***ska uppfylla*** kriterierna i artikel 5.1,

b) ändringar av kontrollen över de företag som deltar i projektet på lång sikt, jämfört med de uppgifter som avses i artikel 6.1 e.

8. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall som de projektansvariga företagen ska använda för de rapporter som avses i punkt 5. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 5 ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2.

Dessa genomförandeakter ska föreskriva en gemensam mall som omfattar all information som krävs för rapporten. Omfattningen av den information som krävs för att fylla i den gemensamma mallen ska vara rimlig.

9. Det projektansvariga företaget ska upprätta och regelbundet uppdatera ***företagets webbplats eller*** en särskild projektwebbplats med information ***som är relevant för lokalbefolkningen och för att främja allmänhetens***

acceptans för det strategiska projektet, inbegripet information om de miljömässiga ***samt*** sociala ***och ekonomiska*** konsekvenserna av och fördelarna med det strategiska projektet. Webbplatsen ska vara fritt tillgänglig för allmänheten och den ska vara tillgänglig på ett eller flera språk som lätt kan förstås av lokalbefolkningen.

AVSNITT 2
PROCESS FÖR TILLSTÅNDSGIVNING

Artikel 8

Gemensam kontaktpunkt

1. Senast den ... [Publikationsbyrån, för in datum: tre månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska medlemsstaterna utse en nationell behörig myndighet som ska ha ansvaret för att underlätta***,*** samordna och ***effektivisera*** processen för tillståndsgivning för projekt för kritiska råvaror och för att ge information om de element som avses i artikel 17. ***Den utsedda behöriga myndigheten får begära att andra behöriga myndigheter yttrar sig och deltar, utan att detta påverkar förfarandets hastighet.***

2. Den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska vara den enda kontaktpunkten för det projektansvariga företaget under den process för tillståndsgivning som leder till ett övergripande beslut för ett visst projekt för kritiska råvaror och ska samordna inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information. ***Den ska säkerställa att alla frågor som rör processen för tillståndsgivning för projekt för kritiska råvaror hanteras i god tid.***

   En handläggare ska utses av de gemensamma kontaktpunkterna för projekt för kritiska råvaror som har beviljats status som strategiska projekt. Handläggaren ska erbjuda en enkel kontaktpunkt och bistå det projektansvariga företaget med att förstå eventuella

administrativa frågor. Handläggaren kan också vara en del av en annan myndighet med avseende på den gemensamma kontaktpunktens olika nationella strukturer.

3. Ansvarsområdena för den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 eller de uppgifter som är förknippade med den kan delegeras till eller utförs av en annan myndighet, för varje projekt för kritiska råvaror, förutsatt att

   a) den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 underrättar det projektansvariga företaget om delegeringen,

   b) en enda myndighet ansvarar för varje projekt för kritiska råvaror,

   c) en enda myndighet samordnar inlämningen av alla relevanta handlingar och all relevant information***,***

   ca) den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 säkerställer att inga förseningar uppstår till följd av delegeringen av uppgifter.

4. Det projektansvariga företaget ska ha rätt att lämna in handlingar som är relevanta för processen för tillståndsgivning i elektronisk form.

5. Den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska beakta alla giltiga studier som genomförts och alla tillstånd eller godkännanden som utfärdats för ett visst projekt för kritiska råvaror innan processen för tillståndsgivning inleddes i enlighet med denna artikel, och ska inte kräva upprepade studier, tillstånd eller godkännanden, såvida inte annat krävs enligt unionsrätten.

6. Den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 ska säkerställa att de sökande enkelt har tillgång till information om tvistlösning och till enkla förfaranden för att lösa tvister som rör processen för tillståndsgivning och utfärdandet av tillstånd för projekt för kritiska råvaror, däribland, i tillämpliga fall, alternativa tvistlösningsmekanismer.

7. Medlemsstaterna ska säkerställa att den nationella behöriga myndighet som avses i punkt 1 ***eller varje myndighet till vilken uppgifter delegeras i enlighet med punkt 3*** har tillräckligt med kvalificerad personal och tillräckliga ekonomiska och tekniska resurser, även för kompetenshöjning och omskolning, för att effektivt kunna utföra sina uppgifter inom ramen för denna förordning.

Om en medlemsstat från början inte har resurser för att uppfylla kraven enligt denna punkt när det gäller tekniska resurser ska kommissionen bistå med resurser som hjälper medlemsstaten att uppfylla dessa krav.

8. Nämnden ska

a) regelbundet diskutera genomförandet av detta avsnitt och utbyta bästa praxis för att påskynda tillståndsförfarandet för projekt för kritiska råvaror samt för att förbättra ***deltagandet av och samrådet med*** allmänheten,

b) i förekommande fall föreslå att kommissionen riktlinjer för genomförandet av detta avsnitt beaktas av de nationella behöriga myndigheter som avses i punkt 1.

Artikel 9

Prioritetsstatus för strategiska projekt

1. För att tillståndsprocesser för strategiska projekt i unionen ska kunna handläggas på ett effektivt sätt ska de projektansvariga företagen och alla berörda myndigheter***, inbegripet de nationella myndigheter som avses i artikel 8.1 och 8.3,*** säkerställa att processerna***, inbegripet kontakter mellan det projektansvariga företaget och en myndighet innan ansökan är officiellt inlämnad och fullständig,*** hanteras så snabbt som möjligt i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.

2. Utan att det påverkar de skyldigheter som föreskrivs i unionsrätten ska de strategiska projekten tilldelas statusen högsta möjliga nationella betydelse, om det finns en sådan status i

nationell rätt, och dessa projekt ska behandlas i enlighet därmed i processerna för tillståndsgivning***, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd när så krävs, inklusive alla administrativa ansökningar och förfaranden***.

3. Alla tvistlösningsförfaranden, rättstvister, överklaganden och rättsmedel i samband med processen för tillståndsgivning och utfärdandet av tillstånd för strategiska projekt inför nationella domstolar, tribunaler och paneler, inbegripet medling eller skiljeförfaranden, om sådana finns i nationell rätt, ska behandlas som brådskande, om och i den utsträckning sådana brådskande förfaranden föreskrivs i nationell rätt och förutsatt att normalt tillämplig rätt till försvar av individer ***och*** av lokala samhällen ***strikt*** respekteras. Företag som är ansvariga för strategiska projekt ska i tillämpliga fall delta i ett sådant brådskande förfarande.

Artikel 10

Varaktighet för processen för tillståndsgivning

1. För strategiska projekt i unionen får tillståndsprocessen inte överstiga

   a) 24 månader för strategiska projekt som omfattar utvinning***; om det strategiska projektet uteslutande rör utvinningsavfall får processen för tillståndsgivning dock inte överstiga 18 månader***,

   b) 12 månader för strategiska projekt som endast omfattar förädling eller materialåtervinning.

2. För strategiska projekt i unionen för vilka tillståndsprocessen påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt***, och för utvidgning av strategiska projekt som redan har beviljats tillstånd,*** får de återstående etapperna i tillståndsprocessen efter det att projektet beviljats status som strategiskt projekt, genom undantag från punkt 1, inte överstiga

a) 21 månader för strategiska projekt som omfattar utvinning***; om det strategiska projektet uteslutande rör utvinningsavfall får processen för tillståndsgivning dock inte överstiga 15 månader***,

b) 9 månader för strategiska projekt som endast omfattar förädling eller materialåtervinning.

3. I undantagsfall, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 förlänga de tidsfrister som avses i punkterna 1 a och 2 a med högst tre månader och de tidsfrister som avses i punkterna 1 b och 2 b med högst en månad, innan de löper ut och efter en bedömning av varje enskilt fall. I så fall ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 informera det projektansvariga företaget om skälen för förlängningen och om det datum då det övergripande beslutet förväntas i skrift.

4. För strategiska projekt som ***inte*** omfattar ***gruvdrift*** ska avsaknaden av ett övergripande beslut av den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 ***i denna förordning*** inom de tillämpliga tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2 ***i den här artikeln*** leda till att den relevanta tillståndsansökan betraktas som godkänd, utom i de fall då det specifika projektet kräver en miljökonsekvensbedömning i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG eller direktiven 2000/60/EG, 2008/98/EG, 2009/147/EG, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU***. Genom undantag från artikel 4.6 i direktiv 2011/92/EU ska*** beslut om huruvida en sådan miljökonsekvensbedömning är nödvändig och de relevanta bedömningarna ***genomföras och meddelas det projektansvariga företaget inom 30 dagar***. **[Ändr. 4]**

5. Senast en månad efter mottagandet av tillståndsansökan avseende ett strategiskt projekt ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 validera ansökan eller, om det projektansvariga företaget inte har lämnat in all den information som krävs för att

behandla en ansökan, begära att det projektansvariga företaget lämnar in en fullständig ansökan inom ***30*** dagar från denna begäran***, med en beskrivning av vilken information som saknas***.

Det datum då den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 godkänner ansökans giltighet ska vara startpunkten för processen för tillståndsgivning.

6. Senast en månad efter det datum då ansökans giltighet har godkänts ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 utarbeta en utförlig tidsplan för processen för tillståndsgivning, i nära samarbete med det projektansvariga företaget och andra berörda myndigheter. Planen ska offentliggöras av det projektansvariga företaget på den webbplats som avses i artikel ***7.9***.

7. De tidsfrister som anges i denna artikel ska inte påverka skyldigheter som följer av unionsrätten och internationell rätt och inte heller förfaranden för överklaganden av förvaltningsbeslut och rättslig prövning av en domstol.

De tidsfrister som anges i denna artikel för något av förfarandena för tillståndsgivning ska inte påverka tillämpningen av eventuella kortare tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.

Artikel 11

Miljöbedömningar och miljötillstånd

1. Om en miljökonsekvensbedömning måste utföras för ett strategiskt projekt i enlighet med artiklarna 5–9 i direktiv 2011/92/EU ska relevant projektansvarigt företag***, senast 30 dagar efter meddelandet om erkännande som strategiskt projekt,*** begära ett yttrande från den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 om omfattning av och detaljnivå för den information som ska ingå i miljökonsekvensbeskrivningen enligt artikel 5.1 i det direktivet.

Den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 ska säkerställa att det yttrande som avses i första stycket utfärdas så snart som möjligt och inom en tidsperiod som inte överstiger ***20*** dagar från det datum när det projektansvariga företaget lämnade in sin begäran. ***Den nationella behöriga myndigheten ska sträva efter att effektivisera processen och lotsa det projektansvariga företaget genom processen.***

Kommissionen ska offentliggöra gemensamma riktlinjer för nationella behöriga myndigheter i enlighet med denna punkt.

2. När det gäller strategiska projekt för vilka skyldigheten att göra bedömningar av miljöpåverkan samtidigt följer av rådets direktiv 92/43/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2008/98/EG, 2009/147/EG, 2010/75/EU, 2011/92/EU eller 2012/18/EU, ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 se till att ett samordnat eller gemensamt förfarande som uppfyller ***alla krav*** i den unionslagstiftningen tillämpas***, oavsett vilket förfarande det projektansvariga företaget väljer***.

   Enligt det samordnade förfarande som avses i första stycket ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 samordna ***och effektivisera*** de olika bedömningar av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt relevant unionslagstiftning.

   Enligt det gemensamma förfarande som avses i första stycket ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 föreskriva en enda bedömning av miljöpåverkan av ett visst projekt som krävs enligt relevant unionslagstiftning.

3. Den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 ska säkerställa att de berörda myndigheterna utfärdar den motiverade slutsats som avses i artikel 1.2 g iv i direktiv 2011/92/EU rörande miljökonsekvensbedömningen av ett strategiskt projekt, inom ***80***

dagar efter det att den erhållit all nödvändig information som samlats in i enlighet med artiklarna 5, 6 och 7 i det direktivet och slutfört de samråd som avses i artiklarna 6 och 7 i det direktivet.

3a. I undantagsfall, om det krävs på grund av det föreslagna projektets karaktär, komplexitet, plats eller storlek, får den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 förlänga den tidsfrist som avses i punkt 3 i den här artikeln med högst 30 dagar innan den löper ut och efter en bedömning av varje enskilt fall. I så fall ska den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 informera det projektansvariga företaget om skälen till förlängningen och om det datum då den motiverade slutsatsen förväntas i skrift.

4. Tidsramarna för samråd med den berörda allmänheten avseende den miljökonsekvensbeskrivning som avses i artikel 5.1 i direktiv 2011/92/EU får inte överstiga ***80 dagar och inte understiga*** 40 dagar när det gäller strategiska projekt.

4a. Om den behöriga myndighet som avses i artikel 8.1 i samband med ett strategiskt projekt inte lämnar en motiverad slutsats inom de tillämpliga tidsfrister som avses i punkt 3 i den här artikeln ska det projektansvariga företaget kunna lämna in ett klagomål vid relevant domstol som kan leda till böter eller ett interimistiskt föreläggande.

5. Punkt 1 i denna artikel ska inte tillämpas på processen för tillståndsgivning för strategiska projekt för vilka tillståndsprocessen påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt.

Punkt 2–4 i denna artikel ska tillämpas på processen för tillståndsgivning för strategiska projekt för vilka tillståndsprocessen påbörjades innan de beviljades status som strategiskt projekt endast i den mån de etapper som avses i de punkterna ännu inte har avslutat.

Artikel 12

Planering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nationella, regionala och lokala myndigheter som ansvarar för att utarbeta planer, inbegripet zonindelning, fysisk planering och markanvändningsplaner, i lämpliga fall inkluderar bestämmelser om utveckling av projekt för kritiska råvaror av avgörande betydelse i planerna ***i nära samarbete med varandra***. Artificiella och bebyggda ytor, industriområden, tidigare exploaterad mark***, aktiva eller övergivna gruvor*** och, i tillämpliga fall, ***mineralfyndigheter som har verifierats av en medlemsstats geologiska undersökning*** ska prioriteras.

2. Om planer som innehåller bestämmelser om utveckling av projekt för kritiska råvaror omfattas av en bedömning enligt direktiv 2001/42/EG och enligt artikel 6 i direktiv 92/43/EEG ska dessa bedömningar kombineras. I ***tillämpliga*** fall ska denna samlade bedömning även behandla inverkan på potentiellt berörda vattenförekomster och bekräfta huruvida planen skulle kunna försämra den status eller potential som avses i artikel 4 i direktiv 2000/60/EG eller potentiellt skulle kunna hindra att en vattenförekomst uppnår god status eller god potential. Om medlemsstaterna är skyldiga att bedöma effekterna av befintliga och framtida verksamheter på den marina miljön, däribland samspelet mellan land och hav, enligt vad som avses i artikel 4 i direktiv 2014/89/EU, ska den samlade bedömningen även omfatta dessa effekter ***samtidigt som samma kvalitetsstandard behålls***. ***Om det finns behov av en bedömning enligt artikel 4 i direktiv 2000/60/EG eller artikel 4 i direktiv 2014/89/EU enligt denna artikel ska den utföras på ett sådant sätt att de tidsfrister som avses i artiklarna 10.1, 10.2 och 11.3 i denna förordning inte förlängs.***

Artikel 13

Tillämplighet för Uneces konventioner

1. Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte skyldigheterna enligt ▌FN:s ekonomiska kommission för Europas (Unece) konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998, och enligt Uneces konvention om miljökonsekvensbeskrivningar i ett gränsöverskridande sammanhang, som undertecknades i Esbo den 25 februari 1991.

2. Alla beslut som antas enligt detta avsnitt ska offentliggöras ***på ett lättförståeligt sätt och alla beslut avseende ett projekt ska vara tillgängliga på samma webbplats***.

AVSNITT 3
NÖDVÄNDIGA VILLKOR

Artikel 14

Påskyndande av genomförandet

1. Kommissionen och medlemsstaterna ***samt de berörda lokala och regionala myndigheterna*** ska vidta åtgärder för att påskynda och underlätta privata investeringar i strategiska projekt. ***För att säkerställa en konsekvent försörjning inom unionen ska medlemsstaterna, i enlighet med*** artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget, ***överväga*** att tillhandahålla och samordna stöd till strategiska projekt som har svårt att få finansiering***, liksom till nystartade företag som är verksamma i specifika led i värdekedjan för att stödja utveckling och främja ett innovativt ekosystem och ett brett spektrum av teknik på det här området***. ***Kommissionen och medlemsstaterna ska avstå från åtgärder som tränger ut privata investeringar.***

2. ***Kommissionen och medlemsstaterna, inbegripet lokala och regionala myndigheter, ska, när så är lämpligt,*** tillhandahålla administrativt stöd till strategiska projekt för att underlätta ett

snabbt och effektivt genomförande, däribland genom att tillhandahålla

a) stöd för att säkerställa efterlevnad av tillämpliga administrativa skyldigheter och rapporteringsskyldigheter,

b) stöd till projektansvariga företag för att ytterligare öka allmänhetens ***deltagande i och samråd avseende*** projektet ***i rätt tid, inbegripet genom att följa rekommendationer och bästa praxis som delas av nämnden, när så är nödvändigt.***

ba) uppdateringar av förutsebara och tillfälliga administrativa förseningar till de projektansvariga företagen med avseende på tillståndsförfarandet och det underliggande resonemanget samtidigt som de säkerställer regelbunden och tydlig kommunikation i rätt tid.

bb) de särskilda program för såddfinansiering som är specifika för råvaror från de nettonollindustriakademier som avses i [Publikationsbyrån, ange referens till rättsakten om nettonollindustrin].

2a. Kommissionen får rikta ett yttrande till medlemsstater över överensstämmelsen av det nationella genomförandet med målen i artikel 1.2.

Artikel 15

Samordning av finansiering

1. Den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 a ska, på begäran av det företag som är ansvarigt för det strategiska projektet, diskutera och ge råd om hur finansieringen av projektet kan slutföras ***samt utfärda rekommendationer om framtida resurser och finansieringsinstrument***, med beaktande av den finansiering som redan säkrats och med beaktande av åtminstone följande faktorer:

a) Ytterligare privata finansieringskällor ***samt stöd genom resurser från Europeiska investeringsbanksgruppen eller andra internationella finansinstitut, däribland Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling, med särskilt fokus på initiativet Global Gateway för strategiska projekt utanför unionen***.

b) Befintliga instrument och program i medlemsstaterna, däribland från ***exportkreditinstitut,*** nationella utvecklingsbanker och -institutioner.

c) Relevanta program för unionsfinansiering.

1a. Senast ... [18 månader efter ikraftträdandet av denna förordning] och därefter varje år ska kommissionen, med hjälp av den ständiga undergrupp som avses i artikel 35.6 a, överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen. Rapporten ska beskriva hinder för tillgång till finansiering och rekommendationer för att underlätta tillgång till finansiering för strategiska projekt inklusive Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling.

Artikel 16

Underlättande av offtake-avtal

1. Kommissionen ska inrätta ett system för att underlätta ingående av offtake-avtal som rör strategiska projekt, i enlighet med konkurrensreglerna.

2. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt för potentiella förhandsköpare att lämna anbud som anger

a) volymen och kvaliteten på de strategiska råvaror som de avser att köpa,

b) det planerade priset eller prisintervallet,

c) den planerade löptiden för offtake-avtalet.

3. Det system som avses i punkt 1 ska göra det möjligt för företag som är ansvariga för strategiska projekt att lämna anbud som anger

a) volymen och kvaliteten på de strategiska råvaror för vilka de avser att ingå offtake-avtal,

b) det planerade pris eller prisintervall vid vilket de är villiga att sälja,

c) den planerade löptiden för offtake-avtalet.

4. På grundval av de anbud och mottagits i enlighet med punkterna 2 och 3 ska kommissionen se till att företag som är ansvariga för strategiska projekt kommer i kontakt med potentiella köpare som är relevanta för deras projekt.

4a. Systemet ska vara tillgängligt för projektansvariga företag om ett strategiskt projekt ännu inte har beviljats tillstånd, men har kommit långt i sin ansökan om ett tillstånd från den nationella behöriga myndighet som avses i artikel 8.1.

Artikel 17

Tillgång till administrativ information online

1. Medlemsstaterna ska tillhandahålla följande information om administrativa processer som är relevanta för projekt för kritiska råvaror online, på ett centraliserat och lättillgängligt sätt:

a) Processen för tillståndsgivning ***och tillhörande administrativa processer som krävs för att erhålla tillståndet***.

b) Finansierings- och investeringstjänster.

c) Finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå.

d) Tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt.

1a. Kommissionen ska, på ett centraliserat och lättillgängligt sätt, lämna information om administrativa processer som är relevanta för att erhålla status som strategiska projekt online.

AVSNITT 4
UNDERSÖKNINGSARBETE

Artikel 18

Nationella program för undersökningsarbete

1. Varje medlemsstat ska utarbeta ett nationellt program för allmänt undersökningsarbete inriktat på kritiska råvaror. Varje medlemsstat ska ha upprättat sitt första sådana program senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft]. De nationella programmen ska ses över och uppdateras ***digitalt där data införlivas från andra undersökningskampanjer för offentliggörande vart tredje år***.

2. De nationella program för undersökningsarbete som avses i punkt 1 ska omfatta åtgärder för att öka tillgänglig information om förekomsten av kritiska råvaror i unionen, inklusive djupt liggande fyndigheter. De ska i förekommande fall omfatta följande åtgärder:

   a) Kartläggning av mineraltillgångar i lämplig skala, ***inbegripet potentialen för befintligt bearbetningsavfall***.

   b) Geokemiska kampanjer, bland annat för att fastställa den kemiska sammansättningen av jord, sediment och bergarter.

   c) Geovetenskapliga undersökningar, såsom geofysiska undersökningar.

   d) Behandling av data som samlats in genom allmänt undersökningsarbete, bland annat genom utveckling av kartor över metallogena områden.

   e) Ny behandling av befintliga data från geovetenskapliga undersökningar, för att kontrollera oidentifierade

mineralförekomster som innehåller kritiska råvaror ***och bärarmetaller som kan innehålla kritiska råvaror***.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om sina ***utkast till*** nationella program som avses i punkt 1. ***Kommissionen får avge ett yttrande om omfattningen och formatet för sina program för undersökningsarbete för att säkerställa en enhetlig unionsstrategi. Kommissionen får också hjälpa medlemsstaterna att upprätta och genomföra sina nationella program för undersökningsarbete, genom tekniska, digitala och tekniska resurser.***

   Medlemsstaterna ska meddela kommissionen vilka nationella program enligt punkt 1 i den här artikeln som har slutförts. Kommissionen ska därefter vidarebefordra dessa program till nämnden så att de kan diskuteras i den arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 e.

4. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna uppgifter om framstegen i genomförandet av de åtgärder som ingår i deras nationella program.

5. Medlemsstaterna ska offentliggöra ***uppdaterad*** information om sina mineralförekomster som innehåller kritiska råvaror som samlats in genom de åtgärder som anges i de nationella program som avses i punkt 1 ***på en motiverad begäran från den akademiska världen, nationella behöriga myndigheter, unionsorgan eller nationella, regionala och lokala organ, nationella geologiska institut eller undersökningar***. Dessa uppgifter ska, i tillämpliga fall, omfatta klassificeringen av de identifierade förekomsterna med hjälp av Förenta nationernas ramklassificering för resurser.

   Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall för tillgängliggörande av de uppgifter som avses i det första stycket. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i det första stycket ska uttryckas. Dessa genomförandeakter

ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2.

6. Med beaktande av det befintliga samarbetet om allmänt undersökningsarbete ska den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 b diskutera de nationella program som avses i punkt 1 och deras genomförande, inbegripet åtminstone

a) potentialen för samarbete, bland annat när det gäller undersökning av gränsöverskridande mineralförekomster och gemensamma geologiska formationer,

b) bästa praxis för de åtgärder som förtecknas i punkt 2,

c) ***integreringen*** av resultaten av de nationella program som avses i punkt 1 ***i den infrastruktur för rumslig information som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG[1] och att göra denna infrastruktur för rumslig information tillgänglig för alla nationella behöriga myndigheter för att öka datadelningen***.

6a. Medlemsstaterna ska stödja den tekniska mognadsgraden hos undersökningsteknik för djupa och komplexa fyndigheter av kritiska råvaror, åtminstone genom att inkludera stödåtgärder i detta syfte inom ramen för nationella forsknings- och innovationsprogram, och samtidigt minska sådan tekniks miljöpåverkan.

---

1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/2/EG av den 14 mars 2007 om upprättande av en infrastruktur för rumslig information i Europeiska gemenskapen (Inspire) (EUT L 108, 25.4.2007, s. 1).

Kapitel 4
Riskövervakning och riskreducering

Artikel 19

Övervakning och stresstester

1. Kommissionen ska övervaka leveransrisker som rör kritiska råvaror. Övervakningen ska minst omfatta utvecklingen av följande parametrar:

   a) Handelsflöden.

   b) Tillgång och efterfrågan.

   c) Koncentration av utbudet.

   d) Produktion och produktionskapacitet i unionen och globalt i olika led av värdekedjan.

   da) Prisvolatilitet.

   db) Tillåtelse av flaskhalsar.

   dc) Återvinningskapacitet för strategiska råvaror på unionsnivå och global nivå.

   dd) Geopolitisk utveckling, människorättsliga kriser och säkerhetsutmaningar som unionen står inför.

2. De nationella myndigheter som deltar i den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 c ska stödja kommissionen i den övervakning som avses i punkt 1 genom att

   a) utbyta all information som de har tillgång till om utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1, inklusive den information som avses i artikel 20,

   b) i samarbete med kommissionen och andra deltagande myndigheter samla in information om utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1, inklusive den information som avses i artikel 20 ***utan att det påverkar tillämplig konkurrens- och antitrustlagstiftning***,

c) tillhandahålla en analys av leveransriskerna för kritiska råvaror mot bakgrund av utvecklingen av de parametrar som förtecknas i punkt 1.

3. Kommissionen ska, i samarbete med de nationella myndigheter som deltar i den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 c, säkerställa att ett stresstest genomförs för varje försörjningskedja för ***kritiska*** råvaror, minst ***vartannat*** år ***eller om leveransrisker upptäcks till följd av den övervakning som avses i punkt 1***. I detta syfte ska den ständiga arbetsgrupp som avses i artikel 35.6 c samordna och dela upp genomförandet av stresstester för de olika ***kritiska*** råvarorna mellan de olika deltagande myndigheterna.

De stresstester som avses i första stycket ska bestå av en bedömning av hur sårbar unionens försörjningskedja för den relevanta ***kritiska*** råvaran är för leveransstörningar, genom en uppskattning av inverkan på olika scenarier som kan orsaka sådana störningar och deras potentiella effekter, med beaktande av åtminstone följande faktorer:

a) Var råvaran i fråga utvinns, förädlas eller återvinns.

b) De ekonomiska aktörernas kapacitet längs värdekedjan samt marknadsstrukturen.

c) Faktorer som kan påverka försörjningen, inbegripet men inte begränsat till den geopolitiska situationen, ***handelstvister inbegripet ekonomiska tvångsåtgärder,*** logistik, energiförsörjning, arbetskraft eller naturkatastrofer.

d) Tillgången ***till och förmågan att snabbt diversifiera*** försörjningskällor***, ersätta material eller minska efterfrågan genom ökad effektivitet***.

e) Användarna av de relevanta råvarorna längs värdekedjan och deras andel av efterfrågan, med särskild uppmärksamhet på tillverkning av teknik som är relevant för den gröna och den

digitala omställningen samt försvars-***, flyg-*** och rymdtillämpningar.

4. Kommissionen ska på ***motiverad begäran från den akademiska världen, nationella behöriga myndigheter, unionsmyndigheter eller medlemsstaters geologiska institut eller undersökningar*** offentliggöra ***information*** som innehåller följande:

   a) Tillgängliga uppgifter om utvecklingen av de parametrar som avses i punkt 1.

   b) En beräkning av leveransriskerna för kritiska råvaror mot bakgrund av de uppgifter som avses i led a.

   c) Resultat från de stresstester som avses i punkt 3.

   d) I förekommande fall, förslag till lämpliga begränsningsstrategier för att minska leveransrisken.

   Om det finns skälig grund att anta att ett offentliggörande av information till vilken det hänvisas i första stycket i denna punkt, till någon av de aktörer som avses i detta stycke 1, skulle leda till geopolitiska nackdelar, får kommissionen vägra att göra informationen tillgänglig till någon av dessa aktörer från fall till fall.

5. Om kommissionen, på grundval av de uppgifter som samlats in i enlighet med punkterna 1, 2 och 3, anser att det finns en tydlig indikation på risk för leveransstörning ska kommissionen varna medlemsstaterna, nämnden***, Europaparlamentet*** och unionens styrande organ för krisövervakning eller krishanteringsmekanismer vars verksamhetsområde omfattar relevanta kritiska eller strategiska råvaror.

5a. Stora företag som tillverkar strategisk teknik med hjälp av strategiska råvaror ska vidta lämpliga åtgärder för att hantera och begränsa risker när det gäller sina

försörjningskedjor av kritiska råvaror och dela dem med sin styrelse både regelbundet och tillfälligt vid behov.

Artikel 20

Informationskrav för övervakning

1. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna uppgifter till kommissionen om alla nya eller befintliga råvaruprojekt på sina territorier som är relevanta med avseende på artikel 19.1 d, inklusive en klassificering av nya projekt enligt Förenta nationernas ramklassificering av resurser.

Den medlemsstat som tillhandahåller information i enlighet med första stycket i denna punkt ska erhålla denna information endast från de uppgifter som lämnas i tillståndsansökan. All information som lämnas enligt första stycket i denna punkt ska behandlas i enlighet med artikel 44.

2. Medlemsstaterna ska identifiera ***de stora företag som verkar*** längs värdekedjan för kritiska råvaror som är etablerade på deras respektive territorier och de ska

   a) övervaka sin verksamhet genom regelbundna och proportionella undersökningar i syfte att samla in den information som krävs för de övervakningsuppgifter som avses i artikel 19***. Stora företag som identifieras enligt denna punkt behöver endast lämna information som de samlar in som en del av redan befintliga övervakningsövningar eller stresstester, i den mån denna information redan är tillgänglig. De stora företagen ska inte vara skyldiga att lämna några uppgifter som omfattar en affärsrisk. Medlemsstaterna ska se till att information behandlas i enlighet med artikel 44.***

   b) som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna information om resultaten av dessa undersökningar,

c) utan dröjsmål underrätta kommissionen om större händelser som kan hindra de identifierade stora företagens normala verksamhet.

3. Medlemsstaterna ska överföra de uppgifter som samlats in i enlighet med punkt 2 a och b till de nationella statistikkontoren och Eurostat, för sammanställning av statistik i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009. Medlemsstaterna ska utse den nationella myndighet som ska ansvara för överföringen av uppgifterna till de nationella statistikkontoren och Eurostat.

3a. Efter samråd med relevanta berörda parter längs värdekedjan för de kritiska råvarorna ska medlemsstaterna utveckla en gemensam mall som ska fyllas i av stora företag för att besvara de undersökningar som avses i punkt 2 a. I den gemensamma mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 2 a ska formuleras. Omfattningen av den information som krävs för att fylla i den gemensamma mallen ska vara rimlig.

Artikel 21

Rapportering av strategiska lager

1. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna uppgifter till kommissionen om läget för sina strategiska lager av strategiska råvaror.

2. Den information som avses i punkt 1 ska omfatta lager som innehas av alla myndigheter, offentligt ägda företag eller ekonomiska aktörer som har fått i uppdrag av en medlemsstat att bygga upp ***eller förvalta*** strategiska lager för medlemsstaten, och ska åtminstone innehålla en beskrivning av

a) lagernivån för varje strategisk råvara, mätt både i ton och som andel av den årliga nationella förbrukningen av de relevanta råvarorna, samt den kemiska formen och renheten hos de lagrade råvarorna,

b) utvecklingen av tillgängliga lager för varje strategisk råvara under de senaste fem åren,

c) alla regler eller förfaranden som är tillämpliga på frisläppande, tilldelning och fördelning av strategiska lager.

3. Rapporten kan också innehålla uppgifter om strategiska lager av kritiska råvaror och andra råvaror.

Artikel 22

Övervakning av strategiska lager

1. Senast den [Publikationsbyrån, för in datum: två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] och därefter vartannat år ska kommissionen, på grundval av de uppgifter som mottagits i enlighet med artikel 21.1, dela med sig av följande till nämnden ***och Europaparlamentet***:

a) ***Information om*** den totala nivån på unionens lager för varje strategisk råvara ▌.

b) Information om potentiell gränsöverskridande tillgänglighet för strategiska lager, mot bakgrund av reglerna eller förfarandena för deras ibruktagande, tilldelning och distribution.

2. ***Den ständiga arbetsgrupp inom nämnden som avses i artikel 35.6 d*** ska ***fastställa*** en säker nivå på unionens lager av strategiska råvaror***. Den säkra nivån ska***

a) uttryckas som det belopp som behövs för att täcka ett antal dagar av genomsnittlig daglig nettoimport i händelse av en leveransstörning, beräknat på grundval av importvolymen under det föregående kalenderåret,

▌

c) stå i proportion till leveransrisken och den ekonomiska betydelse som är förknippad med den relevanta strategiska råvaran.

3. Kommissionen ***ska***, med beaktande av nämndens synpunkter, ***när så är lämpligt*** avge yttranden riktade till medlemsstaterna om

   a) att öka nivån på strategiska lager, med beaktande av den jämförelse som avses i punkt 1 b, den relativa fördelningen av befintliga lager mellan medlemsstaterna och de ekonomiska aktörernas förbrukning av strategiska råvaror på medlemsstaternas respektive territorier,

   b) att ändra eller samordna reglerna eller förfarandena för frisläppande, tilldelning och distribution av strategiska lager i syfte att förbättra den potentiella gränsöverskridande tillgängligheten, särskilt när det är nödvändigt för produktion av strategisk teknik.

4. När ***kommissionen och*** nämnden utarbetar de yttranden som avses i punkt 3 ska ***de*** lägga särskild vikt vid behovet av att upprätthålla incitament för privata aktörer som förlitar sig på strategiska råvaror som insatsvaror för att upprätta egna lager eller för att vidta andra åtgärder för att hantera sin exponering för leveransrisker.

5. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna information om huruvida och på vilket sätt de har genomfört eller avser att genomföra de yttranden som avses i punkt 3.

6. Innan minst två medlemsstater deltar i internationella eller multilaterala forum på områdena strategiska lager för strategiska råvaror ska kommissionen säkerställa en föregående samordning antingen mellan de berörda medlemsstaterna och kommissionen eller genom ett särskilt möte i nämnden.

7. Kommissionen ska tillhandahålla de uppgifter som samlas in om tillgängliga unionslager till unionens styrande organ med ansvar för krisövervakning eller krishanteringsmekanismer, omfattande relevanta strategiska råvaror.

▌

Artikel 24

Gemensamma inköp

1. Kommissionen ska inrätta och driva ett system för att aggregera efterfrågan från intresserade företag som konsumerar strategiska råvaror och som är etablerade i unionen och från medlemsstaternas myndigheter med ansvar för strategiska lager, samt söka erbjudanden från leverantörer för att matcha denna samlade efterfrågan. Detta ska omfatta både obearbetade och bearbetade strategiska råvaror.

2. När kommissionen inrättar och driver det system som avses i punkt 1 ska den ▌välja ***de*** strategiska råvaror och ***det*** bearbetningsskede ***för vilka*** systemet kan användas, med beaktande av den relativa leveransrisken för olika strategiska råvaror och ***möjligheterna*** att bygga upp strategiska lager för dessa råvaror på grundval av de uppgifter som samlats in i enlighet med artiklarna 21 och 22***.***

▌

Kommissionen får också fastställa minimibelopp för efterfrågat material ***utan att det påverkar möjligheten för små och medelstora företag*** att delta i systemet, med beaktande av ***de sammantagna behoven hos små och medelstora företag,*** det förväntade antalet intresserade deltagare och behovet av att säkerställa ett hanterbart antal deltagare.

3. Deltagandet i det system som avses i punkt 1 ska vara öppet och transparent för alla intresserade företag som är etablerade i unionen och för medlemsstaternas myndigheter. Deltagande av medlemsstater eller nationella enheter som omfattas av upphandlingsdirektiven 2014/24/EU eller 2014/25/EU ska endast vara möjligt i de fall då ett sådant deltagande är förenligt med dessa direktiv.

4. Unionsföretag och myndigheter i medlemsstaterna som deltar i det system som avses i punkt 1 får på transparenta grunder

gemensamt förhandla om köpet, inbegripet priser eller andra villkor i inköpsavtalet, eller använda gemensamma inköp, i syfte att uppnå bättre villkor med sina leverantörer eller förhindra brister. Deltagande unionsföretag och medlemsstaternas myndigheter ska följa unionsrätten, inbegripet unionens konkurrensrätt.

5. Enheter ska uteslutas från deltagande som leverantör, vid aggregering av efterfrågan och gemensamma inköp, eller som tjänsteleverantör om de

   a) omfattas av unionens restriktiva åtgärder som antagits i enlighet med artikel 215 i EUF-fördraget,

   b) direkt eller indirekt ägs eller kontrolleras av, eller agerar på vägnar av eller på uppdrag av fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ som omfattas av sådana restriktiva unionsåtgärder.

6. Genom undantag från artikel 176 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 får kommissionen genom ett upphandlingsförfarande enligt förordning (EU, Euratom) 2018/1046 upphandla nödvändiga tjänster från en enhet etablerad i unionen som ska fungera som tjänsteleverantör för att inrätta och driva det system som anges i punkt 1. Den tjänsteleverantör som valts ut får inte ha någon intressekonflikt.

7. Kommissionen ska i tjänstekontraktet fastställa de uppgifter som ska utföras av tjänsteleverantören, inbegripet fördelning av efterfrågan, tilldelning av tillträdesrätter för leverans, registrering och kontroll av alla deltagare, offentliggörande och rapportering av verksamheten samt alla andra uppgifter som krävs för att inrätta och driva systemet. I tjänstekontraktet ska också fastställas de praktiska villkoren för tjänsteleverantörens verksamhet, inbegripet användningen av it-verktyget, säkerhetsåtgärderna, valutan eller valutorna, betalningsordningen och ansvaret.

8. Tjänstekontraktet med tjänsteleverantören ska förbehålla kommissionen rätten att övervaka och granska det. För detta ändamål ska kommissionen ha fullständig tillgång till den information som tjänsteleverantören har rörande kontraktet. Alla servrar ska vara fysiskt placerade och all information fysiskt lagras inom unionens territorium.

9. Tjänstekontraktet med den utvalda tjänsteleverantören ska fastställa äganderätten till den information som tjänsteleverantören erhåller och ska föreskriva en eventuell överföring av denna information till kommissionen när tjänstekontraktet sägs upp eller löper ut.

Kapitel 5
Hållbarhet

AVSNITT 1
CIRKULARITET

Artikel 25

Nationella åtgärder för cirkularitet

1. Varje medlemsstat ska senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***24 månader*** efter det att denna förordning har trätt i kraft] anta och genomföra nationella program***, vilket kan innefatta gränsöverskridande insatser och samarbeten inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,*** som innehåller ***lämpliga*** åtgärder för att

-a) begränsa ökningen av efterfrågan på kritiska råvaror för att uppnå det riktmärke som anges i artikel 1.2 db,

a) öka insamlingen***, sorteringen och bearbetningen*** av avfall***, metallskrot och uttjänta produkter*** med hög potential för återvinning***, återanvändning och reparation*** av kritiska råvaror***, i enlighet med artikel 4 i direktiv 2008/98/EG,*** och se till att de förs in i ett lämpligt system för materialåtervinning, i syfte att maximera ***produkters***

livslängd, tillgången till och kvaliteten på återvinningsbart material som insatsvara till anläggningar för återvinning av kritiska råvaror ***i överensstämmelse med unionsrätten, främst när det gäller miljö och folkhälsa***,

b) öka ***förebyggandet av avfall,*** återanvändningen***, reparationen, renoveringen, återtillverkningen och den ändrade användningen*** av produkter och komponenter med hög potential för återvinning av kritiska råvaror,

c) öka användningen av sekundära kritiska råvaror ***som kan användas i stället för eller tillsammans med primära kritiska råvaror, inbegripet material från metallskrot och uttjänta produkter, och främja renoveringen av produkter,*** även, när så är lämpligt, genom att beakta återvunnet innehåll i tilldelningskriterierna i samband med offentlig upphandling ***eller överväga ekonomiska incitament för användning av sådana material***,

ca) öka den effektiva användningen av kritiska råvaror i hela värdekedjan,

d) öka den tekniska mognaden hos teknik för återvinning av kritiska råvaror och främja materialeffektivitet och ersättning av kritiska råvaror i tillämpningar ***med beaktande av prestanda och funktion***, åtminstone genom att inkludera stödåtgärder i detta syfte i nationella program för forskning och innovation,

e) säkerställa att deras arbetskraft har den kompetens som behövs för att stödja cirkulariteten i värdekedjan för kritiska råvaror ***genom att främja färdigheter såsom åtgärder för kompetenshöjning och omskolning***.

ea) öka möjligheterna att återvinna kritiska råvaror från produkter genom ändringar i dessa produkters konstruktion eller öka deras materialåtervinningsbarhet, åtminstone genom att

inkludera stödåtgärder i detta syfte inom ramen för nationella forsknings- och innovationsprogram,

eb) främja, i sina nationella program, konsolideringen av program för kapacitetsuppbyggnad och tekniköverföring för att främja en ansvarsfull materialåtervinning av kritiska mineraler i producentländer,

ec) stödja användningen av kvalitetsstandarder för materialåtervinningsprocesser för avfallsflöden som innehåller kritiska råvaror, såsom elektronikavfall, för att säkerställa en optimal materialåtervinning.

De nationella program som avses i första stycket ska uppdateras regelbundet, särskilt för att bedöma om de åtgärder som vidtas i enlighet med denna punkt är lämpliga.

Medlemsstaterna ska utbyta relevant information och bästa praxis om sådana åtgärder med Europeiska nämnden för kritiska råvaror, inrättad enligt artikel 34. Om möjligt bör man uppmuntra att åtgärder som handlar om att öka återvinningsteknikens tekniska mognad, materialeffektiviteten och ersättningen av kritiska råvaror vidtas i samarbete med andra medlemsstater.

2. De program som avses i punkt 1 ska särskilt omfatta produkter och avfall som inte omfattas av några särskilda krav på insamling, behandling, materialåtervinning eller återanvändning enligt unionslagstiftningen. För andra produkter och annat avfall ska åtgärderna genomföras i enlighet med befintlig unionslagstiftning.

   När det gäller punkt 1 a och b får de program som avses i den punkten, utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget ***och i vederbörligen underbyggda fall***, omfatta införandet av ekonomiska ***instrument***, såsom rabatter, monetära belöningar eller pantsystem, för att uppmuntra återanvändning av produkter med hög potential för återvinning av kritiska råvaror och insamling av avfall från sådana produkter.

3. Varje medlemsstat ska senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***30 månader*** efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] anta och genomföra åtgärder för att främja återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall, särskilt från stängda avfallsanläggningar som i den databas som upprättats i enlighet med artikel 26 identifieras som innehållande potentiellt ekonomiskt återvinningsbara kritiska råvaror.

4. De nationella åtgärder som avses i punkterna 1 och 2 ska utformas så att handelshinder ***internationellt och inom unionen*** och snedvridning av konkurrensen ***på unionsmarknaden*** undviks i enlighet med EUF-fördraget.

5. När medlemsstaterna rapporterar uppgifter till kommissionen om mängden avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, i enlighet med artikel 16.6 i direktiv 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, ska de separat identifiera och rapportera ***en underbyggd uppskattning av de kritiska råvaror som släpps ut på marknaden i elektrisk och elektronisk utrustning,*** de mängder komponenter som innehåller relevanta mängder kritiska råvaror som avlägsnats från sådant utrustningsavfall och de mängder kritiska råvaror som återvunnits från avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning. Kommissionen ska anta genomförandeakter som specificerar formatet och detaljerna för sådan rapportering. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3. Den första rapporteringsperioden ska omfatta det första hela kalenderåret efter antagandet av dessa genomförandeakter.

5a. På grundval av de rapporter som avses i punkt 5 i den här artikeln ska kommissionen se över direktiv 2012/19/EU för att bedöma möjligheten att införa mål för insamling och återvinning av kritiska råvaror från avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning.

6. Medlemsstaterna ska, som en del av den rapport som avses i artikel 43, lämna information om antagandet av de nationella program som avses i punkt 1 och om framstegen i genomförandet ***och effekterna*** av de åtgärder som vidtagits i enlighet med punkterna 1 ***till 3, samt deras bidrag till att uppnå de riktmärken som föreskrivs i artikel 1***.

7. ***Senast ... [1 år efter det att denna förordning har trätt i kraft] ska*** kommissionen ▌anta ***delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att komplettera denna förordning genom att upprätta*** en förteckning över produkter, komponenter och avfallsflöden som åtminstone ska anses ha en ***relevant*** potential för återvinning av kritiska råvaror i den mening som avses i punkt 1 a och b.

   Vid upprättandet av denna förteckning ska kommissionen ta hänsyn till följande:

   a) Den totala mängden kritiska råvaror som ***potentiellt*** kan återvinnas från dessa produkter, komponenter och avfallsflöden.

   b) I vilken utsträckning dessa produkter, komponenter och avfallsflöden omfattas av unionslagstiftningen.

   c) Luckor i lagstiftningen.

   d) Särskilda utmaningar som påverkar insamlingen och avfallshantering av dem.

   e) Befintliga system för insamling och avfallshantering som gäller för dem.

   ▌

7a. Efter samråd med berörda parter ska kommissionen utveckla särskilda avfallskoder för litiumjonbatterier och mellanliggande avfallsflöden (”svart massa”),.

Artikel 26

Återvinning av kritiska råvaror från utvinningsavfall

1. Verksamhetsutövare som är skyldiga att lämna in avfallshanteringsplaner i enlighet med artikel 5 i direktiv 2006/21/EG ska förse den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 3 i direktiv 2006/21/EG med en studie med en preliminär ***miljömässig och*** ekonomisk bedömning av den potentiella återvinningen av kritiska råvaror från

   a) det utvinningsavfall som lagras i anläggningen och

   aa) det utvinningsavfall som bortskaffats av verksamhetsutövaren sedan direktiv 2006/21/EG trädde i kraft, och

   b) det utvinningsavfall som genereras eller, om det anses vara effektivare, från den utvunna volymen innan det blir avfall.

1a. Verksamhetsutövare är undantagna från skyldigheten i punkt 1, om de visar för de behöriga myndigheterna att utvinningsavfallet inte innehåller kritiska råvaror som är tekniskt återvinningsbara.

2. Den studie som avses i punkt 1 ska åtminstone innehålla en uppskattning av mängden och koncentrationerna av kritiska råvaror i utvinningsavfallet och i den utvunna volymen samt en bedömning av deras tekniska och ekonomiska återvinningsbarhet***, samt miljökonsekvenserna av att återvinna dem***. ***Verksamhetsutövare ska närmare fastställa de metoder som används för att bedöma mängden och koncentrationerna.***

3. Verksamhetsutövare vid befintliga avfallsanläggningar ska lämna in den studie som avses i punkt 1 till den behöriga myndigheten enligt definitionen i artikel 3 i direktiv 2006/21/EG senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***två*** år efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Verksamhetsutövare vid nya avfallsanläggningar ska lämna in studien till den behöriga

myndigheten när de lämnar in sina avfallshanteringsplaner i enlighet med artikel 5 i direktiv 2006/21/EG.

4. Medlemsstaterna ska upprätta en databas över alla stängda avfallsanläggningar, inklusive övergivna avfallsanläggningar, som är belägna på deras territorium. Denna databas ska innehålla information om

   a) avfallsanläggningens läge, areal och avfallsvolym,

   b) verksamhetsutövare eller tidigare verksamhetsutövare vid avfallsanläggningen och, i tillämpliga fall, deras rättsliga efterträdare,

   c) ungefärliga mängder och koncentrationer av alla råvaror som ingå utvinningsavfallet och, i förekommande fall, i den ursprungliga mineralfyndigheten, i enlighet med punkt 6 i denna artikel,

   d) all ytterligare information som medlemsstaten anser vara relevant för att möjliggöra återvinning av kritiska råvaror från en avfallsanläggning.

5. Den databas som avses i punkt 4 ska inrättas senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***nio månader*** efter det att denna förordning har trätt i kraft] och uppgifterna ska ha förts in i den [Publikationsbyrån, för in datum: ***två*** år efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Den ska göras tillgänglig för allmänheten i digital form och uppdateras minst vartannat år för att införliva ytterligare tillgänglig information och nyligen stängda eller nyligen identifierade anläggningar.

6. För att tillhandahålla den information som avses i punkt 4 c ska medlemsstaterna vidta åtminstone följande åtgärder:

   a) För alla stängda avfallsanläggningar ska medlemsstaterna göra en omfattande översyn av de tillgängliga tillståndsakterna senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***nio månader*** efter det att denna förordning har trätt i kraft].

b) För sådana avfallsanläggningar där tillgänglig information inte på förhand utesluter förekomsten av potentiellt ekonomiskt återvinningsbara mängder kritiska råvaror ska medlemsstaterna dessutom senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***18 månader*** efter det att denna förordning har trätt i kraft] genomföra en representativ geokemisk provtagning.

c) För sådana avfallsanläggningar där den verksamhet som beskrivs i led a och b visar på förekomst av potentiellt ekonomiskt återvinningsbara mängder kritiska råvaror ska medlemsstaterna dessutom senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ***30 månader*** efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] genomföra en mer detaljerad analys som omfattar grundläggande avverkning eller likvärdig teknik, om detta är miljömässigt godtagbart i enlighet med tillämpliga miljökrav på unionsnivå och, i tillämpliga fall, kraven i direktiv 2006/21/EG.

7. Den verksamhet som beskrivs i punkt 6 ska bedrivas inom gränserna för de nationella rättsordningarna om äganderätt, äganderätt till mark, mineraltillgångar och avfall samt alla andra relevanta bestämmelser. Om sådana faktorer hindrar verksamheten ska medlemsstaternas myndigheter söka samarbete med verksamhetsutövaren vid avfallsanläggningens eller dess ägare. Resultaten av den verksamhet som beskrivs i punkt 6 ska göras tillgängliga i ***den databas som avses i punkt 4***. Om möjligt ska medlemsstaterna i ***denna databas*** inkludera en klassificering av stängda anläggningar för utvinningsavfall i enlighet med Förenta nationernas ramklassificering för resurser.

Artikel 27

Permanentmagneters återvinningsbarhet

1. Från den [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut magnetkameror, vindenergigeneratorer,

industrirobotar, motorfordon, lätta transportmedel, kylgeneratorer, värmepumpar, elmotorer, även sådana som är integrerade i andra produkter, automatiska tvättmaskiner, torktumlare, mikrovågsugnar, dammsugare eller diskmaskiner på marknaden se till att dessa produkter är försedda med en väl synlig, lätt läsbar och outplånlig etikett som anger

a) om dessa produkter innehåller en eller flera permanentmagneter eller inte,

b) ifall produkten innehåller en eller flera permanentmagneter, om dessa magneter är av någon av följande typer:

i) neodym-järn-bor,

ii) samarium-kobolt,

iii) aluminium-nickel-kobolt,

iv) ferriter.

ba) ifall produkten innehåller en eller flera permanentmagneter av de typer som avses i led b, hur många av varje magnettyp som ingår i produkten.

2. Kommissionen ska anta en genomförandeakt som fastställer formatet för den märkning som avses i punkt 1 ***senast den [datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft].*** Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.

3. Från den [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter denna förordnings ikraftträdande] ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut produkter som avses i punkt 1 och som innehåller en eller flera permanentmagneter av de typer som avses i punkt 1 b i–iii på marknaden se till att det finns en databärare på eller i produkten. ***Databäraren får under inga omständigheter innehålla eller ge tillgång till kommersiellt känslig information.***

4. Den databärare som avses i punkt 3 ska vara kopplad till en unik produktbeteckning som ger ***riktad*** tillgång till följande:

   a) Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och postadress för den ansvariga fysiska eller juridiska personen och, i förekommande fall, elektroniska kommunikationsmedel där de kan kontaktas.

   b) Uppgifter om vikt, placering och kemisk sammansättning för alla enskilda permanentmagneter som ingår i produkten och om förekomst och typ av beläggningar på magneterna, lim och eventuella tillsatser som använts.

   c) Uppgifter som gör det möjligt att komma åt och att avlägsna alla permanentmagneter i produkten, och som åtminstone innehåller de olika etapperna för att avlägsna dem samt verktyg eller tekniker som behövs för att komma åt och avlägsna den permanenta magneten, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15.1 i direktiv 2012/19/EU.

5. För produkter där de inbyggda permanentmagneterna uteslutande ingår i en eller flera elmotorer som ingår i produkten får de uppgifter som avses i punkt 4 b ersättas med uppgifter om var dessa elmotorer befinner sig, och de uppgifter som avses i punkt 4 c får ersättas med uppgifter om hur man kommer åt och tar bort elmotorerna, som omfattar åtminstone de olika etapperna för att avlägsna dem samt verktyg eller tekniker som krävs för att komma åt och avlägsna elmotorerna.

6. För produkter som avses i punkt 3 för vilka det krävs ett produktpass enligt definitionen i förordning XX/XXXX [förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ***eller XX/XXX [förordningen om batterier och förbrukade batterier]*** enligt en annan unionslagstiftningsakt ska de uppgifter som avses i punkt 4 ingå i ***produkten eller det digitala passet***. ***De uppgifter som avses i punkt 3 ska vara fullständiga, aktuella och korrekta och förbli tillgängliga under en period som***

minst motsvarar produktens normala livslängd plus tio år, även efter det att den ansvariga fysiska eller juridiska personen hamnar i obestånd, träder i likvidation eller upphör med sin verksamhet i unionen.

De uppgifter som avses i punkt 4 ska avse produktmodellen eller, om uppgifterna skiljer sig åt mellan olika enheter av samma modell, ett parti eller enhet. De uppgifter som avses i punkt 4 ska vara tillgängliga för ***renoverare, reparatörer,*** materialåtervinnare, marknadskontrollmyndigheter och tullmyndigheter.

8. Artikel 9.1 c och d och artiklarna 10 och 13 i förordning (EU).../... [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], samt motsvarande definitioner i artikel 2 i den förordningen, ska gälla.

   Innan en produkt som avses i punkt 3 släpps ut på marknaden ska fysiska eller juridiska personer säkerställa att den unika produktbeteckning som avses i punkt 4 laddas upp i det register som avses i [artikel 12.1] i förordning (EU).../... [förordningen om ekodesign för hållbara produkter].

   Vid tillämpningen av första och andra stycket ska hänvisningarna till ”den tillämpliga delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 10 b och till ”delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 10 f och artikel 13.2 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] läsas som hänvisningar till denna förordning.

9. Om informationskrav avseende återvinning av permanentmagneter fastställs i delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4 i förordning XX/XXXX [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] eller annan harmoniserad unionslagstiftning för någon av de produkter som

förtecknas i punkt 1 ska dessa krav tillämpas på dessa magneter eller produkter i stället för bestämmelserna i denna artikel.

10. Produkter som främst utformats för försvars-***, flyg-*** eller rymdtillämpningar ska undantas från kraven i denna artikel.

Den särskilda information som avses i punkterna 1, 3 och 4 får utelämnas om den innehåller kommersiellt känslig information.

11. För magnetkameror, motorfordon och lätta transportmedel som är typgodkända fordon i kategori L ska kraven i denna artikel tillämpas från och med den [Publikationsbyrån, för in datum: fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft].

12. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att ändra bilaga VI i syfte att tillhandahålla eller uppdatera en förteckning över KN-nummer[1] och varubeskrivningar som motsvarar de produkter som avses i punkt 1 i syfte att underlätta tullmyndigheternas arbete med dessa produkter och de krav som anges i denna artikel och i artikel 28.

Artikel 28

Materialåtervunnet innehåll från permanentmagneter

1. Från antingen [Publikationsbyrån, för in datum: tre år efter den dag då denna förordning träder i kraft] eller två år efter ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2, beroende på vilket som infaller senast, ska varje fysisk eller juridisk person som släpper ut sådana produkter på marknaden som avses i artikel 27.1 och som innehåller en eller flera permanentmagneter som avses i artikel 27.1 b i–iii och för vilka den totala vikten av alla sådana permanentmagneter överstiger 0,2 kg, på en fritt tillgänglig webbplats offentliggöra andelen neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel

[1] Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.

och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet i de permanenta magneter som ingår i produkten.

2. Senast den [Publikationsbyrån, för in datum: två år efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet med artikel 36 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för beräkning och kontroll av andelen neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från tillverkningsavfall eller avfall efter konsumentledet i de permanentmagneter som ingår i de produkter som avses i punkt 1.

   I beräknings- och kontrollreglerna ska det specificeras vilket som är det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse från de moduler som anges i bilaga II till beslut 768/2008/EG, med de anpassningar som krävs med hänsyn till de berörda produkterna. När kommissionen specificerar det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska den beakta följande kriterier:

   a) Huruvida den berörda modulen är lämplig för produkttypen och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.

   b) Tillgången till kompetenta och oberoende tredje parter som kan utföra potentiella tredjepartsbedömningar av överensstämmelse.

   c) Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG, i de fall en tredje part måste delta.

3. ***Senast den*** 31 december 2030 ***ska*** kommissionen anta delegerade akter som kompletterar denna förordning genom att fastställa minimiandelar för neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet som måste finnas i den permanentmagnet som ingår i de produkter som avses i punkt 1. ***I vederbörligen motiverade fall får olika minimiandelar***

tillämpas på olika produkter eller vissa produkter undantas från denna skyldighet.

De delegerade akter som avses i första stycket ska föreskriva övergångsperioder som är anpassade till svårigheten att anpassa de produkter som omfattas av åtgärden för att säkerställa överensstämmelse.

Den minimiandel som avses i första stycket ska baseras på en konsekvensbedömning, där följande beaktas:

a) Befintlig och prognostiserad tillgång på neodym, dysprosium, praseodym, terbium, bor, samarium, nickel och kobolt som återvunnits från avfall efter konsumentledet.

b) Den information som samlats in enligt punkt 1 och den relativa fördelningen av andelen återvunnet material i permanentmagneter som ingår i de produkter som avses i punkt 1 och som släpps ut på marknaden.

c) Tekniska och vetenskapliga framsteg, inklusive betydande förändringar av permanentmagnetteknik som påverkar vilken typ av material som återvinns.

d) Det faktiska och potentiella bidraget från en minimiandel till unionens klimat- och miljömål.

e) Möjliga effekter på funktionen hos produkter som innehåller permanentmagneter.

f) Behovet av att förhindra oproportionerliga negativa effekter som fördyrar permanentmagneter och produkter som innehåller permanentmagneter.

4. Om informationskrav avseende återvunnet innehåll i permanentmagneter fastställs i delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4 i förordning XX/XXXX [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] eller annan harmoniserad unionslagstiftning för någon

av de produkter som förtecknas i punkt 1 ska dessa krav tillämpas i stället för bestämmelserna i denna artikel.

5. Från och med den dag då kravet i punkt 1 börjar tillämpas ska fysiska och juridiska personer som erbjuder de produkter som avses i punkt 1 till försäljning, även distansförsäljning, eller ställer ut dem i samband med kommersiell verksamhet, se till att deras kunder har tillgång till den information som avses i punkt 1 innan de ingår ett köpekontrakt.

   Fysiska och juridiska personer som släpper ut sådana produkter som avses i punkt 1 på marknaden får inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller påskrifter som kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på den information som avses i punkt 1. Produkter som främst utformats för ***försvarstillämpningar*** eller ***flyg- och rymdtillämpningar*** ska undantas från kraven i denna artikel.

6. För magnetkameror, motorfordon och lätta transportmedel som är typgodkända fordon i kategori L ska kraven i punkterna 1 och 6 tillämpas från och med fem år efter dagen för ikraftträdandet av den delegerade akt som avses i punkt 2.

AVSNITT 2
CERTIFIERING OCH MILJÖAVTRYCK

Artikel 29

Erkända system

1. Myndigheter***, branschföreningar*** eller ***grupper av berörda*** organisationer som har utvecklat och övervakar certifieringssystem som rör kritiska råvarors hållbarhet (systemägare) kan ansöka om att få sina system erkända av kommissionen. ***Beslutet om erkännande av ett system ska offentliggöras senast sex månader efter ansökan som lämnats in av systemägaren.***

   De ansökningar som avses i första stycket ska innehålla alla relevanta bevis för att kriterierna i bilaga IV är

uppfyllda. Kommissionen ska ***senast … [tre år efter det att förordningen har trätt i kraft]*** anta genomförandeakter som specificerar den information som ansökningarna åtminstone ska innehålla. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.

Dessa genomförandeakter ska innehålla en gemensam mall som omfattar all information som krävs för ansökan. Den gemensamma mallen ska endast innehålla den information som behövs för att bedöma ansökan. Omfattningen av den information som krävs för att fylla i den gemensamma mallen ska vara rimlig.

2. Om kommissionen, på grundval av de bevis som lämnats i enlighet med punkt 1, fastställer att ett certifieringssystem uppfyller kriterierna i bilaga IV, ska den anta en genomförandeakt genom vilken systemet erkänns. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.

3. Kommissionen ska ***minst vartannat år*** kontrollera att de erkända systemen fortfarande uppfyller kriterierna i bilaga IV.

4. Ägare av erkända system ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om alla ***relevanta*** ändringar eller uppdateringar av erkända system. Kommissionen ska bedöma om sådana ändringar eller uppdateringar påverkar grunden för erkännandet och ***vid behov*** vidta lämpliga åtgärder.

5. Om det finns bevis för att ekonomiska aktörer som genomför ett erkänt system vid upprepade tillfällen eller i betydande omfattning har underlåtit att uppfylla kraven i systemet, ska kommissionen i samråd med ägaren av det erkända systemet undersöka om dessa fall tyder på brister i systemet som påverkar grunden för erkännandet och ***vid behov*** vidta lämpliga åtgärder.

6. Om kommissionen upptäcker brister i ett erkänt system som påverkar grunden för erkännandet, får den bevilja systemägaren en lämplig tidsfrist för att vidta korrigerande åtgärder ***inom***

högst tolv månader. ***Om bristerna kvarstår efter att denna period har löpt ut ska kommissionen inte längre erkänna systemet.***

7. Om systemägaren underlåter eller vägrar att vidta nödvändiga korrigerande åtgärder, och om kommissionen har fastställt att de brister som avses i punkt 6 innebär att systemet inte längre uppfyller kriterierna i bilaga IV, ska kommissionen anta en genomförandeakt i syfte att återkalla erkännandet av systemet. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.

8. Kommissionen ska upprätta ett register över erkända system och hålla det uppdaterat. Registret ska göras tillgängligt för allmänheten på en fritt tillgänglig webbplats. ***Denna webbplats ska också göra det möjligt att samla in återkoppling från alla berörda parter om genomförandet av erkända system. Denna återkoppling ska vidarebefordras till respektive systemägare för behandling.***

Artikel 30

Deklaration om miljöavtryck

1. Kommissionen ska ***senast den 31 december 2025*** anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för beräkning och kontroll av miljöavtrycket för olika kritiska råvaror, i enlighet med bilaga V och med beaktande av vetenskapligt välgrundade bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder. I beräknings- och kontrollreglerna ska det anges ***den eller, i vederbörligen motiverade fall, de påverkanskategorier som är de viktigaste***. Deklarationen om miljöavtryck ska ***omfatta denna eller dessa påverkanskategorier samt växthusgasutsläpp***.

2. Kommissionen ***ska*** anta beräknings- och kontrollregler för en specifik kritisk råvara när den, efter att ha beaktat de olika

relevanta miljöpåverkanskategorierna ***och växthusgasutsläppen***, har dragit slutsatsen att den berörda kritiska råvaran har ett ***relevant*** miljöavtryck och att en skyldighet att deklarera miljöavtrycket för råvaran för den ***eller de*** viktigaste ***påverkanskategorierna***, när den släpps ut på marknaden, är nödvändig och proportionell för att bidra till unionens klimat- och miljömål genom att underlätta försörjningen av kritiska råvaror med lägre miljöavtryck ***och minska klimat- och miljöpåverkan av andra åtgärder i denna förordning***.

3. När kommissionen överväger om den skyldighet som avses i punkt 2 är nödvändig ska den beakta

   a) om och hur ***samt hur ändamålsenligt*** unionens klimat- och miljömål redan uppnås genom annan unionslagstiftning som är tillämplig på den kritiska råvaran i fråga,

   b) förekomsten och användningen av relevanta internationella standarder och riktlinjer, eller utsikterna att komma överens om sådana standarder på internationell nivå, samt hållbara metoder på marknaden, inklusive de frivilliga system som erkänns i enlighet med artikel 29,

   c) effektiviteten i strategiska partnerskap, strategiska projekt, handelsavtal och andra internationella instrument samt utåtriktad verksamhet som bedrivs av unionen för att uppnå unionens klimat- och miljömål***,***

   ca) de därtill hörande ekonomiska kostnaderna och den administrativa bördan för de ekonomiska aktörerna.

4. Kommissionen ska göra en förhandsbedömning av konsekvenserna för att besluta huruvida en delegerad akt ska antas enligt punkt 1. Följande ska gälla för en sådan bedömning:

   a) Den ska grundas bland annat på samråd med

      i) alla berörda parter, såsom industrin i senare led, små och medelstora företag och, i förekommande fall, hantverksindustrin, arbetsmarknadens parter, handlare,

återförsäljare, importörer, ***organisationer som främjar människors hälsa och miljöskydd,*** konsumentorganisationer ***och den akademiska världen***,

ii) tredjeländer vars handel med unionen kan påverkas avsevärt av denna skyldighet,

iii) nämnden***,***

iiia) Europeiska miljöbyrån, det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar och Europeiska kemikaliemyndigheten.

b) Den ska säkerställa att sådana åtgärder inte förbereds, antas eller tillämpas i syfte att eller med verkan att skapa onödiga hinder för den internationella handeln och att de inte är mer handelsbegränsande än vad som är nödvändigt för att uppnå unionens klimat- och miljömål, med beaktande av möjligheten för leverantörer från tredjeländer att följa en sådan deklaration, så att de aggregerade handelsflödena och kostnaderna för kritiska råvaror inte påverkas oproportionerligt.

ba) Den ska bedöma om liknande skyldigheter enligt unionsrätten har lett till de avsedda effekterna och i betydande grad bidragit till uppnåendet av unionens miljömål.

c) Den ska bedöma om åtgärden skulle bidra till att uppnå unionens klimat- och miljömål utan att på ett oproportionerligt sätt påverka unionsindustrins förmåga att anskaffa den kritiska råvaran i fråga.

5. Varje fysisk eller juridisk person som släpper ut kritiska råvaror på marknaden för vilka kommissionen har antagit regler för beräkning och kontroll i enlighet med punkt 1 ska tillhandahålla en deklaration om miljöavtryck.

Det krav som anges i första stycket ska gälla för varje enskild typ av kritisk råvara som släpps ut på marknaden och ska ▌ tillämpas på kritiska råvaror som ingår i mellan- eller slutprodukter ***där den kritiska råvaran utgör en icke försumbar andel av produktens totala miljöavtryck***.

6. Den deklaration om miljöavtryck som avses i punkt 5 ska innehålla följande uppgifter:

   a) Namn, registrerat firmanamn eller registrerat varumärke och postadress för den ansvariga fysiska eller juridiska personen och ▌ elektroniska kommunikationsmedel där de kan kontaktas.

   b) Uppgift om den typ av kritiska råvaror som deklarationen gäller.

   c) Uppgift om det land och den region där den kritiska råvaran utvunnits, förädlats, raffinerats och återvunnits, beroende på vad som är tillämpligt.

   d) Den kritiska råvarans miljöavtryck, beräknat i enlighet med de tillämpliga kontroll- och beräkningsregler som antagits i enlighet med punkt 1.

   e) Prestandaklass för den kritiska råvarans miljöavtryck, fastställd i enlighet med den tillämpliga delegerade akt som antagits i enlighet med punkt 7.

   f) En webblänk som går tillgång till en offentlig version av den undersökning som ligger till grund för resultaten i deklarationen om miljöavtryck.

7. Kommissionen ***ska*** anta delegerade akter i enlighet med artikel 36 för att komplettera denna förordning genom att fastställa prestandaklasser ***inom två år*** för kritiska råvarors miljöavtryck, för vilka beräknings- och kontrollregler har antagits i enlighet med punkt 1, i enlighet med bilaga V.

7a. ***Om mellan- eller slutprodukter som innehåller kritiska råvaror omfattas av unionens krav på miljöavtryck i annan lagstiftning ska miljö- och koldioxidavtrycket för varje kritisk råvara om möjligt ingå i beräkningen av hela produktens miljöavtryck.***

7b. ***Senast den 31 december 2030 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet med en analys av alternativen för att begränsa tillträdet till unionsmarknaden till endast råvaror som tillhör de bästa prestandaklasser för miljöavtryck som avses i punkt 7 för alla eller vissa produkter som släpps ut på unionsmarknaden. Kommissionens rapport ska vid behov åtföljas av lagstiftningsförslag.***

8. Deklarationen om miljöavtryck ska göras tillgänglig på en fritt tillgänglig webbplats ***på ett lättförståeligt sätt***.

   Kommissionen ges befogenhet att anta en genomförandeakt som fastställer formatet för den deklaration om miljöavtryck som avses i punkt 5. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 37.3.

9. När fysiska och juridiska personer som erbjuder kritiska råvaror till försäljning, även distansförsäljning, eller ställer ut dem i samband med kommersiell verksamhet, ska de se till att deras kunder har tillgång till deklarationen om miljöavtryck innan de ingår ett köpekontrakt.

   Fysiska och juridiska personer som släpper ut kritiska råvaror på marknaden får inte tillhandahålla eller visa etiketter, märken, symboler eller påskrifter som kan vilseleda eller förvirra kunder med avseende på den information som ingår i deklarationen om miljöavtryck.

AVSNITT 3
FRI RÖRLIGHET, ÖVERENSSTÄMMELSE OCH MARKNADSKONTROLL

Artikel 31

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte, av skäl som rör information om återvinning eller återvunnet innehåll i permanentmagneter eller av skäl som rör information om miljöavtrycket av kritiska råvaror som omfattas av denna förordning, förbjuda, begränsa eller hindra tillhandahållande på marknaden eller ibruktagande av produkter som innehåller permanentmagneter eller kritiska råvaror som uppfyller kraven i denna förordning.

2. Medlemsstaterna får inte förhindra att produkter som innehåller permanentmagneter eller kritiska råvaror som inte uppfyller kraven i denna förordning visas vid mässor, utställningar, demonstrationer eller liknande evenemang, under förutsättning att en synlig skylt tydligt anger att sådana produkter eller material inte uppfyller kraven i denna förordning och att de inte kan tillhandahållas på marknaden förrän de överensstämmer med kraven.

Artikel 32

Överensstämmelse och marknadskontroll

1. Innan en produkt som omfattas av artikel 27 eller artikel 28 släpps ut på marknaden ska de ansvariga fysiska eller juridiska personerna se till att det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse har utförts och att den tekniska dokumentation som krävs har upprättats. Om en produkts överensstämmelse med de tillämpliga kraven har påvisats genom förfarandet för bedömning av överensstämmelse, ska de ansvariga fysiska eller juridiska personerna se till att en EU-försäkran om överensstämmelse har upprättats och CE-märkningen har anbringats.

2. Förfarandet för bedömning av överensstämmelse för produkter som omfattas av kraven i artikel 27 ska vara det förfarande som anges i bilaga IV till förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], såvida inte dessa produkter också omfattas av kraven i artikel 28, i vilket fall förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska vara det förfarande som anges i de beräknings- och kontrollregler som antagits i enlighet med artikel 28.2.

3. Kapitel IX och artiklarna 37, 38 och 39 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], samt motsvarande definitioner i artikel 2 i den förordningen, ska tillämpas med avseende på de krav som är tillämpliga på produkter som släpps ut på unionsmarknaden och som fastställs i artiklarna 27 och 28.

4. När det gäller marknadskontroll ska följande regler gälla:

   a) Kapitel XII i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], samt motsvarande definitioner i artikel 2 i den förordningen, ska tillämpas med avseende på de krav som är tillämpliga på produkter som släpps ut på unionsmarknaden och som fastställs i artiklarna 27, 28 och 30.

   b) Medlemsstaterna ska, utöver de krav på ekodesign som fastställs i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], beakta kraven i artiklarna 27, 28 och 30 inom ramen för den handlingsplan som avses i artikel 59.1 i den förordningen.

   c) Artiklarna 60 och 61.1 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska också gälla för kraven i artiklarna 27, 28 och 30.

d) Kommissionen ska, utöver de krav på ekodesign som fastställs i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], inkludera information om kraven i artiklarna 27, 28 och 30 i den rapport som avses i artikel 61.2 och 61.3 i den förordningen.

e) Vid genomförandet av artikel 62 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter], ska den grupp för administrativt samarbete (Adco-grupp) som avses i den artikeln och kommissionen också beakta kraven i artiklarna 27, 28 och 30.

5. Vid tillämpning av punkterna 3 och 4 ska de relevanta delarna av förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] tillämpas enligt följande:

a) Hänvisningar till ”krav på ekodesign i de tillämpliga delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 37.1, ”krav i de tillämpliga delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 63.1 och ”krav i den relevanta delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 63.5 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska tolkas som hänvisningar till kraven i artiklarna 27 och 28 i denna förordning.

b) Hänvisningar till ”produkt som omfattas av en delegerad akt som antagits i enlighet med artikel 4” i artiklarna 37.3 och 63.1 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska tolkas som hänvisningar till ”produkter eller material som omfattas av kraven i artiklarna 27 och 28 i denna förordning”.

c) Hänvisningar till ”bedömningar av överensstämmelse enligt de delegerade akter som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 41 och till ”bedömningar av överensstämmelse enligt relevanta delegerade akter som antagits enligt artikel 4” i artikel 45.10 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska läsas som en hänvisning till ”bedömningar av överensstämmelse som föreskrivs i de beräknings- och kontrollregler som antagits i enlighet med artikel 28.2 i denna förordning”.

d) Hänvisningar till ”produkt som omfattas av de delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 4” i artikel 53.1 i förordning (EU) 2023/xxx [Publikationsbyrån, för in hänvisning till förordningen om ekodesign för hållbara produkter] ska läsas som en hänvisning till ”förfaranden för bedömning av överensstämmelse som föreskrivs i de beräknings- och kontrollregler som antagits i enlighet med artikel 28.2 i denna förordning”.

6. Denna artikel ska inte tillämpas på produkter som omfattas av typgodkännande enligt förordning (EU) 2018/858 och förordning (EU) nr 168/2013.

Kapitel 6
Strategiska partnerskap

Artikel 33

Strategiska partnerskap

1. Nämnden ska ***senast … [Publikationsbyrån, för in datum: inom ett år efter denna förordnings ikraftträdande] och vartannat år därefter, utfärda en rapport som innehåller följande:***

-a) En uppdaterad förteckning över befintliga strategiska partnerskap och pågående förhandlingar om strategiska partnerskap samt strategiska projekt i tredjeländer.

a) I vilken utsträckning strategiska partnerskap som ingås av unionen bidrar till

i) att förbättra unionens försörjningstrygghet ***på kort och lång sikt, med beaktande av de riktmärken som anges i artikel 1.2***,

▌

iii) att förbättra samarbetet längs värdekedjan för kritiska råvaror mellan unionen***, inbegripet de utomeuropeiska länder och territorier som avses i bilaga II till EUF-fördraget,*** och partnerländerna ***samt unionens oberoende från tredjeländer som inte är partnerländer, och med särskilt fokus på samarbete med likasinnade partner***.

iiia) den ekonomiska och sociala utvecklingen i partnerländer, särskilt för tillväxt- och utvecklingsländer, samtidigt som de främjar användningen av miljömässigt hållbara metoder för en cirkulär ekonomi samt anständiga arbetsvillkor och mänskliga rättigheter i dessa länder.

b) Samstämmighet och potentiella synergier mellan medlemsstaternas bilaterala samarbete med relevanta tredjeländer och de åtgärder som unionen genomför inom ramen för strategiska partnerskap***, inbegripet unionens strävan efter och förhandlingar om frihandelsavtal med tredjeländer***.

ba) Projekt för kritiska råvaror som planeras eller skapats med eller i tredjeländer och som varken omfattas av strategiska partnerskap eller frihandelsavtal, men som

genomförs inom ramen för den plattform som anges i punkt 3b.

c) ***Upprättande av en förteckning över de länder*** som bör prioriteras när man ingår strategiska partnerskap, med hänsyn till

i) hur de skulle kunna bidra till försörjningstryggheten ***och dess resiliens***, med beaktande av ett tredjelands potentiella mineralreserver samt utvinnings-, förädlings- och materialåtervinningskapacitet som har samband med kritiska råvaror,

ii) huruvida ***ett samarbete mellan unionen och ett tredjeland skulle kunna förbättra*** ett tredjelands ***förmåga att säkerställa*** övervakning, förebyggande och minimering av ***negativ*** miljöpåverkan ***genom dess regelverk och genomförandet av det***, användningen av socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagarrättigheter***, inbegripet politik för att bekämpa tvångs- och barnarbete*** och meningsfull dialog med lokalsamhällen***, inbegripet urbefolkningar***, användningen av transparenta ***och ansvarsfulla*** affärsmetoder och förebyggande av negativa konsekvenser för hur den offentliga förvaltningen fungerar och för rättsstatsprincipen, ***samt på vilka sätt unionen kan bidra genom sin partnerskapspolitik, till exempel med yrkesutbildning och tekniskt stöd, för att stärka tredjeländernas regelverk,***

iii) huruvida det finns befintliga ***eller potentiella*** samarbetsavtal mellan ett tredjeland och unionen och, när det gäller tillväxtmarknader och ***utvecklingsländer***, potentialen för genomförandet av Global Gateway-investeringsprojekt,

iv) för tillväxtmarknader och ***utvecklingsländer***, huruvida och på vilket sätt ett partnerskap skulle kunna bidra till ***värdeskapande inom landet samt*** lokalt mervärde***, inklusive nedströmsverksamhet,*** och vara till ömsesidig nytta för partnerlandet och unionen.

iva) för tillväxtmarknader och utvecklingsländer, i den utsträckning som unionens befintliga verktyg för finansiering och riskminskning, särskilt inom ramen för Global Gateway, används och i vilken utsträckning det finns hinder för användningen av sådana verktyg inom ramen för strategiska projekt,

2. ***Kommissionen och nämnden*** ska, inom ramen för punkt 1 och i den mån det gäller tillväxtmarknader och ***utvecklingsländer***, säkerställa samarbete ***och samstämmighet*** med andra relevanta samordningsforum, inklusive de som inrättats som en del av Global Gateway-strategin.

3. Medlemsstaterna ska

a) samordna med kommissionen för att säkerställa samstämmighet mellan sitt bilaterala samarbete med relevanta tredjeländer och unionens icke-bindande strategiska partnerskap med tredjeländer, vars tillämpningsområde minst omfattar värdekedjan för kritiska råvaror ***samt för att säkerställa konsolideringen av program för kapacitetsuppbyggnad och tekniköverföring för att främja ansvarsfull återvinning av kritiska råvaror i producentländer***,

b) stödja kommissionen i det ***faktiska*** genomförandet av ***konkreta*** samarbetsåtgärder som anges i de strategiska partnerskapen***,***

ba) samordna den verksamhet som bedrivs av deras utvecklingsbanker, exportkreditinstitut och andra offentliga institutioner under deras tillsyn för att stödja

genomförandet och finansieringen av strategiska projekt som genomförs i tredjeländer i nära samarbete med varandra.

3a. Nämnden ska utfärda varje ny rapport till Europaparlamentets relevanta utskott.

3b. Senast den... [Publikationsbyrån, för in datum: sex månader efter denna förordnings ikraftträdande] ska kommissionen upprätta en plattform som för samman företagsrepresentanter längs värdekedjan för kritiska råvaror med målet att stödja undersökning, förädling och materialåtervinning i tredjeländer, i linje med målen i artikel 1, som unionen ännu inte har strategiska partnerskap eller frihandelsavtal med. Plattformen ska göra det möjligt för kommissionen att underlätta och stödja strategiska förbindelser mellan projektansvariga företag och relevanta nationella regeringar.

3c. Kommissionen ska uppmana de europeiska standardiseringsorganisationerna att utveckla europeiska standarder eller europeiska standardiseringsprodukter för att stödja målen i denna förordning.

3d. Strategiska partnerskap som unionen ingår med tredjeländer ska innehålla åtgärder som bidrar till

i) att förbättra resiliensen, diversifieringen och hållbarheten hos unionens försörjning av strategiska råvaror i linje med de riktmärken som föreskrivs i artikel 1.2,

ii) att förbättra samarbetet och det delade ansvaret längs värdekedjan för kritiska råvaror mellan unionen och partnerländerna för att uppnå de avtalade partnerskapsmålen,

iii) den ekonomiska och sociala utvecklingen i partnerländer, särskilt för tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier,

iv) att för tillväxtmarknader och utvecklingsekonomier öka det lokala mervärdet genom att stödja utvecklingen av kapacitet för förädling och materialåtervinning tillsammans med nyligen utvecklad utvinningskapacitet samt åtgärder för att möjliggöra överföringar av kunskaper och färdigheter.

Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet när diskussioner om upprättandet av ett nytt strategiskt partnerskap inleds.

När förhandlingarna om ett strategiskt partnerskap har slutförts ska kommissionen även underrätta parlamentet om det.

Kapitel 7
Styrning

Artikel 34

Europeiska nämnden för kritiska råvaror

1. Europeiska nämnden för kritiska råvaror ***(nämnden)*** inrättas härmed.

2. Nämnden ska utföra de uppgifter som anges i denna förordning.

Artikel 35

Sammansättning och funktionssätt för den europeiska nämnden för kritiska råvaror

1. Nämnden ska bestå av medlemsstaterna och kommissionen. Den ska ledas av kommissionen.

2. Varje medlemsstat ska utse en företrädare på hög nivå till nämnden. När det är relevant med avseende på verksamhet och sakkunskap får en medlemsstat ha olika företrädare för olika

uppgifter som rör nämndens arbete. Varje medlem av nämnden ska ha en suppleant.

Nämnden ska bjuda in företrädare för Europaparlamentet att delta som observatörer vid sina möten, inklusive möten i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 6.

2a. Europeiska försvarsbyrån, Europeiska kemikaliemyndigheten, Europeiska miljöbyrån och Europeiska utrikestjänsten ska var och en utse en företrädare på hög nivå som observatör i nämnden.

2b. Varje medlemsstat ska utse en företrädare från sin gemensamma kontaktpunkt som observatör i nämnden.

3. Nämnden ska på förslag av kommissionen anta sin arbetsordning, med enkel majoritet av medlemmarna.

4. Nämnden ska sammanträda regelbundet för att effektivt kunna utföra de uppgifter som anges i denna förordning. Vid behov ska nämnden sammanträda på en motiverad begäran av kommissionen.

Nämnden ska sammanträda minst

a) var tredje månad för bedömning av ansökningar för strategiska projekt enligt kapitel 3 avsnitt 1,

b) var sjätte månad för utveckling av övervakning enligt kapitel 4,

ba) var sjätte månad för bedömning av strategiska projekt i syfte att diskutera framstegen med respektive företrädare för industrin,

c) en gång om året för att diskutera framstegen i genomförandet av medlemsstaternas skyldigheter i samband med undersökningsarbete enligt kapitel 3 avsnitt 4, även mot bakgrund av uppdateringar av förteckningarna över kritiska eller strategiska råvaror.

5. Kommissionen ska ***samordna nämndens arbete*** genom ett verkställande sekretariat som ***utför uppgifter som rör fastställande av dagordning och*** ger tekniskt och logistiskt stöd.

6. Nämnden får inrätta ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som arbetar med specifika frågor och uppgifter.

   Nämnden ska inrätta åtminstone inrätta följande ständiga arbetsgrupper:

   a) En arbetsgrupp för att diskutera och samordna finansieringen av strategiska projekt enligt artikel 15. Företrädare för nationella utvecklingsbanker och utvecklingsinstitutioner, ***exportkreditinstitut,*** europeiska institutioner för utvecklingsfinansiering, Europeiska investeringsbanksgruppen, andra internationella finansieringsinstitutioner, inklusive Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling och, i förekommande fall, privata finansinstitut ska bjudas in som observatörer.

   aa) En arbetsgrupp för att diskutera genomförandet av bestämmelserna enligt artiklarna 8, 10 och 11, inbegripet för att dela bästa praxis när det gäller allmänhetens deltagande och involvering av berörda parter, även från andra relevanta gruvregioner, för att säkerställa strukturerade och förutsägbara format för processer för tillståndsgivning, till vilka företrädare för det civila samhällets organisationer ska bjudas in som observatörer.

   b) En arbetsgrupp som sammanför nationella geologiska institut eller undersökningar eller, i avsaknad av ett sådant institut eller en sådan undersökning, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för allmänt undersökningsarbete, i syfte att bidra till samordningen av de nationella undersökningsprogram som avses i artikel 18.

c) En arbetsgrupp som sammanför nationella försörjnings- och informationsbyråer för kritiska råvaror eller, i avsaknad av ett sådant organ, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för frågan, i syfte att bidra till de övervakningsuppgifter som anges i artikel 19.

d) En arbetsgrupp som sammanför de nationella räddningstjänster och myndigheter som har ansvar för strategiska lager eller, om sådana saknas, den relevanta nationella myndighet som ansvarar för frågan, i syfte att bidra till ***den övervakning av strategiska lager*** som anges i artikel 22. ***Denna arbetsgrupp får särskilt bjuda in likasinnade tredjelandspartner att utbyta bästa praxis i fråga om strategiska lager.***

da) En arbetsgrupp som sammanför branschallianser och andra relevanta berörda parter i branschen som omfattar hela värdekedjan för kritiska råvaror, i syfte att bidra till processen för varje tänkbar begäran om ändring av förteckningen över strategiska eller kritiska råvaror enligt artiklarna 3.3 och 4.4 samt utvärderingen av strategiska projekt och strategiska partnerskap i enlighet med artikel 33, vilken också kommer att fokusera på företrädare för små och medelstora företag i olika medlemsstater för att diskutera små och medelstora företags involvering i värdekedjor för råvaror och möjligheter att förbättra små och medelstora företags involvering.

db) En arbetsgrupp för att hålla diskussioner och samordna arbetet i de strategiska partnerskapen i enlighet med artikel 33 och säkerställa samarbete med andra relevanta samordningsforum, inbegripet de som inrättats som en del av Global Gateway-strategin, och företagsrepresentanter längs värdekedjan för kritiska råvaror. Företrädare för organisationer i det civila

samhället och den akademiska världen ska i lämpliga fall bjudas in som observatörer till sammanträden i denna arbetsgrupp.

6a. Nämnden ska hålla Europaparlamentet underrättat om sina kommande sammanträden, inbegripet ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper, och motsvarande dagordningar.

7. ***Om Europaparlamentet inte deltar i sådana sammanträden ska nämnden regelbundet underrätta Europaparlamentet om de diskussioner som förs vid dessa sammanträden.***

   När så är lämpligt ***ska nämndens ledamöter*** bjuda in experter ***som företräder näringslivet, det civila samhället, den akademiska världen, fackföreningar***, andra tredje parter eller företrädare för tredjeländer ***samt företrädare för lokala och regionala myndigheter*** att delta i möten i de ständiga eller tillfälliga arbetsgrupper som avses i punkt 6, att delta som observatörer eller att lämna skriftliga bidrag. ***Företrädare för små och medelstora företag ska ges särskild vikt och inbjudas att delta i alla möten och diskussioner som rör dem eller deras deltagande i värdekedjan för råvaror, både på nämndnivå och arbetsgruppsnivå.***

   När nämnden utföra sina arbetsuppgifter ska den, när så är lämpligt, säkerställa samordning, samarbete och informationsutbyte med relevanta strukturer för krishantering och krisberedskap som inrättats enligt unionsrätten.

8. Nämnden ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa en säker hantering och behandling av konfidentiell och kommersiellt känslig information ***i enlighet med artikel 44***.

9. Nämnden ska göra sitt yttersta för att samförstånd ska nås.

Kapitel 8
Delegerade befogenheter och kommittéförfarande

Artikel 36

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 4.2, 5.2, 27.12, 28.2, 30.1 och 30.5 ges till kommissionen för en period på åtta år från och med den [Publikationsbyrån, för in datum: en månad efter det att denna förordning har trätt i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på ***åtta*** år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 4.2, 5.2, 27.12, 28.2, 30.1 och 30.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. Samrådet med medlemsstaternas experter ska äga rum efter samrådet enligt artikel 14.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 4.2, 5.2, 27.12, 28.2, 30.1 och 30.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ***ska*** förlängas med ***[***två månader***]*** på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 37

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för genomförandet av [Publikationsbyrån, för in hänvisning till denna akt]. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Kapitel 9
Ändringar

Artikel 38

Ändring av förordning (EU) 2018/1724

Förordning (EU) 2018/1724 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga I ska en ny rad läggas till i den första kolumnen: ”S. Projekt för kritiska råvaror”.
2. I bilaga I ska följande punkter läggas till i den andra kolumnen i raden ”S. Projekt för kritiska råvaror”:

   ”1. Uppgifter om processen för tillståndsgivning”

   ”2. Uppgifter om finansierings- och investeringstjänster”

”3. Uppgifter om finansieringsmöjligheter på unionsnivå eller medlemsstatsnivå”

”4. Uppgifter om tjänster för affärsstöd, vilket innefattar men inte är begränsat till, deklaration av bolagsskatt, lokal skattelagstiftning och arbetsrätt”

3. I bilaga II ska en ny rad läggas till i den första kolumnen: ”Projekt för kritiska råvaror”.

4. I bilaga II ska följande punkter läggas till i den andra kolumnen i raden ”Projekt för kritiska råvaror”:

”Förfarande som rör alla relevanta administrativa tillstånd att planera, bygga och driva projekt för kritiska råvaror, däribland bygglov, kemikalietillstånd och tillstånd för nätanslutning samt miljöbedömningar och miljötillstånd där sådana krävs, och som omfattar även alla administrativa ansökningar och förfaranden”.

5. I bilaga II ska följande punkt läggas till i den tredje kolumnen i raden ”Projekt för kritiska råvaror”:

”Alla resultat som rör förfarandena, från godkännande av ansökningens giltighet till anmälan av det övergripande beslutet om utfallet av förfarandet av den ansvariga nationella behöriga myndigheten”.

6. I bilaga III ska följande punkt läggas till:

”9. Nationella behöriga myndigheter som avses i artikel 8.1 i [Publikationsbyrån, för in hänvisning till denna förordning]”.

Artikel 39

Ändring av förordning (EU) 2019/1020

Förordning (EU) 2019/1020 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.5 ska texten ”(EU) 2016/425 (35) och (EU) 2016/426 (36)” ersättas med följande: ”(EU) 2016/425 (*), (EU) 2016/426 (**) och [(EU) […] [år då denna förordning antogs]/… (***)].

2. I bilaga I ska följande punkt läggas till: ”X [Publikationsbyrån, för in nästa nummer i ordningen] Förordning (EU).../... om inrättande av en ram för att säkerställa en trygg och hållbar försörjning av kritiska råvaror och om ändring av förordning (EU) 2019/1020 [Publikationsbyrån, för in uppgifter om offentliggörande av denna förordning], i den mån den rör kraven i artiklarna 27, 28 eller 30 i den förordningen.”.

Artikel 40

Ändring av förordning (EU) 2018/858

Bilaga II till förordning (EU) 2018/858 ska ändras på följande sätt:

I del I ska följande post läggas till i tabellen:

[Publikationsbyrån, för in nästa nummer i ordningen under rubrik G]	Cirkularitetskrav för permanentmagneter	Förordning (EU) XX/XXXX [Publikationsbyrån, för in uppgifter om offentliggörande i EUT av denna förordning]	X	X	X	X	X	X					X	X

Artikel 41

Ändring av förordning (EU) nr 168/2013

Bilaga II till förordning (EU) nr 168/2013 ska ändras på följande sätt:

I del I ska följande post läggas till i tabellen:

[Publikationsbyrån, för in nästa nummer i ordningen under rubrik C1]	Cirkularitetskrav för permanentmagneter	Förordning (EU) XX/XXXX [Publikationsbyrån, för in uppgifter om offentliggörande i EUT av denna	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

		förordning]														

Kapitel 10
Slutbestämmelser

Artikel 42

Övervakning av framstegen

1. Kommissionen ska, med beaktande av nämndens råd, övervaka framstegen mot de mål som anges i artikel 1.2 och minst vart tredje år offentliggöra en rapport om unionens framsteg när det gäller att uppnå dessa mål.

   Den första rapporten ska utarbetas senast den [Publikationsbyrån, för in datum: fyra år efter det att denna förordning har trätt i kraft].

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska innehålla kvantitativ information om omfattningen av unionens framsteg mot de riktmärken som anges i artikel 1.2 a och b.

2a. Övervakningsuppgifterna enligt denna artikel ska inte medföra några skyldigheter för företag eller andra ekonomiska aktörer i värdekedjan för råvaror att lämna in någon information till kommissionen, myndigheter i nämnden eller någon annan myndighet. All information som lämnas av företag i enlighet med denna artikel ska tillhandahållas på rent frivillig basis och ska alltid behandlas i enlighet med artikel 44.

2b. Kommissionen ska kontinuerligt övervaka genomförandet av denna förordning för att förhindra inkonsekvenser mellan annan unionslagstiftning och denna förordning. För detta ändamål ska kommissionen inom [Publikationsbyrån, för in datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft] offentliggöra en rapport om konsekvensen mellan denna förordning och annan unionslagstiftning.

Artikel 43

Rapportering av medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska varje år sända en rapport till kommissionen med de uppgifter som avses i artiklarna 18.4, 20.1, 20.2, 21.1, 22.5 och 25.6. Den första rapporten ska sändas in senast den [Publikationsbyrån, för in datum: ett år efter det att denna förordning har trätt i kraft].

2. Kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter för att fastställa en mall för de rapporter som avses i punkt 1. I mallen får det anges hur de uppgifter som avses i punkt 1 ska uttryckas. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 37.2.

3. Uppgifterna i de rapporter som avses i punkt 1 ska behandlas i enlighet med artikel 44.

3a. Rapporteringsuppgifterna enligt denna artikel ska inte medföra några skyldigheter för företag eller andra ekonomiska aktörer i värdekedjan för råvaror att lämna in någon information till kommissionen, myndigheter i nämnden eller någon annan myndighet. All information som lämnas av företag i enlighet med denna artikel ska tillhandahållas på rent frivillig basis och ska alltid behandlas i enlighet med artikel 44.

Artikel 44

Behandling av konfidentiella uppgifter

1. Uppgifter som inhämtats vid tillämpningen av denna förordning får endast användas för de ändamål som anges i denna förordning och ska skyddas av relevant unionslagstiftning och nationell lagstiftning.

2. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa skyddet av handels- och affärshemligheter och andra känsliga, konfidentiella och säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter som inhämtats och genererats vid tillämpningen av denna förordning, bland annat

rekommendationer och åtgärder som ska vidtas, i enlighet med unionsrätten och respektive nationell rätt.

3. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att det inte beslutas att klassificerade uppgifter som tillhandahållits eller utbytts inom ramen för denna förordning ska placeras på en lägre säkerhetsskyddsklassificeringsnivå eller att de inte längre ska vara säkerhetsskyddsklassificerade utan föregående skriftligt medgivande från upphovsmannen.

4. Om en medlemsstat bedömer att presentationen av aggregerade uppgifter inom ramen för artikel 21 ändå kan äventyra dess nationella säkerhetsintressen, får den motsätta sig kommissionens presentation genom ett motiverat meddelande.

5. Kommissionen och de nationella myndigheterna, deras tjänstemän, anställda och andra personer som arbetar under dessa myndigheters tillsyn ska säkerställa att de uppgifter som de inhämtar vid utförandet av sina uppgifter och sin verksamhet behandlas konfidentiellt. Denna skyldighet gäller även alla företrädare för medlemsstaterna, observatörer, experter och andra deltagare som deltar i nämndens sammanträden i enlighet med artikel 35.

Artikel 45

Sanktioner

Tolv månader efter det att denna förordning har trätt i kraft ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt utan dröjsmål eventuella ändringar som berör dem.

Artikel 46

Utvärdering

1. Senast den [Publikationsbyrån, för in datum: fem år efter det att denna förordning har trätt i kraft] ska kommissionen genomföra en utvärdering av denna förordning mot bakgrund av dess mål och lägga fram en rapport om detta för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

2. I den rapport som avses i punkt x ska det åtminstone bedömas om det är lämpligt att fastställa övre gränsvärden för miljöavtryck för kritiska råvaror för vilka beräknings- och kontrollregler har antagits ***samt om det finns behov för att ytterligare stärka leveranskedjorna för kritiska råvaror efter 2030***.

Artikel 47

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

Strategiska råvaror

AVSNITT 1
FÖRTECKNING ÖVER STRATEGISKA RÅVAROR

Följande råvaror ska betraktas som strategiska:

-a) Aluminium **[Ändr. 5]**

a) Vismut

b) Bor – metallurgisk kvalitet

c) Kobolt

d) Koppar

e) Gallium

f) Germanium

g) Litium – batterikvalitet

h) Magnesiummetall

i) Mangan – batterikvalitet

j) Naturlig grafit – batterikvalitet

k) Nickel – batterikvalitet

l) Platinametaller

m) Sällsynta jordartsmetaller för magneter (Nd, Pr, Tb, Dy, Gd, Sm och Ce)

n) Kiselmetall

o) Titanmetall

p) Volfram

AVSNITT 2
METOD FÖR ATT VÄLJA STRATEGISKA RÅVAROR

1. Den strategiska betydelsen ska fastställas på grundval av en viss råvaras relevans för den gröna och den digitala omställningen samt för försvars- och rymdtillämpningar, med beaktande av följande:

   a) Antalet strategiska tekniker som använder en råvara som insatsvara.

   b) Mängden råvara som behövs för tillverkning av relevant strategisk teknik.

   c) Förväntad global efterfrågan på relevant strategisk teknik.

2. Förutspådd efterfrågetillväxt ($D_{F/C}$) ska beräknas på följande sätt:

$$D_{F/C} = \frac{DF}{GS}$$

där

D_F är förutspådd efterfrågan på en råvara under ett referensår

GS är den globala årsproduktionen av en råvara under en referensperiod.

3. Svårigheten att öka produktionen ska fastställas med beaktande av åtminstone följande:

a) Den nuvarande produktionsskalan (PS) för en råvara under en referensperiod, beräknad enligt följande:

$$PS = \log_{10}(GS)$$

där

$\log_{10}$ är tiologaritmen,

GS är den globala årsproduktionen av en råvara under en referensperiod.

b) Förhållandet R/P mellan reserver och produktion av en råvara, beräknat enligt följande:

$$R / P = \frac{R}{GS}$$

där

R är kända reserver av ekonomiskt utvinnbara geologiska resurser av en råvara,

GS är den globala årsproduktionen av en råvara under en referensperiod.

BILAGA II

Kritiska råvaror

AVSNITT 1
FÖRTECKNING ÖVER KRITISKA RÅVAROR

Följande råvaror ska betraktas som kritiska:

a) Antimon
b) Arsenik
c) Bauxit
d) Baryt
e) Beryllium
f) Vismut
g) Bor
h) Kobolt
i) Kokskol
j) Koppar
k) Fältspat
l) Flusspat
m) Gallium
n) Germanium
o) Hafnium
p) Helium
q) Tunga sällsynta jordartsmetaller
r) Lätta sällsynta jordartsmetaller
s) Litium
t) Magnesium
u) Mangan
v) Naturlig grafit
w) Nickel – batterikvalitet
x) Niob
y) Fosforit
z) Fosfor
aa) Platinametaller
bb) Skandium
cc) Kiselmetall
dd) Strontium

ee) Tantal

ff) Titanmetall

gg) Volfram

hh) Vanadin

AVSNITT 2
BERÄKNING AV EKONOMISK BETYDELSE OCH LEVERANSRISK

1. En råvaras ekonomiska betydelse (EI) beräknas enligt följande:

$$EI = \sum_s (A_s * Q_s) * SI_{EI}$$

där

A_s är andelen slutanvändning av råvaran i en Nace-sektor (tvåsiffrig nivå),

Q_s är det mervärde som tillförs i den relevanta Nace-sektorn (tvåsiffrig nivå),

SI_{EI} är substitutionsindex för den ekonomiska betydelsen.

2. En råvaras substitutionsindex för den ekonomiska betydelsen (SI_{EI}) beräknas enligt följande:

$$SI_{EI} = \sum_i \sum_a SCP_{i,a} * Subshare_{i,a} * Share_a$$

där

i betecknar en enskild substitutionsråvara,

a betecknar ett enskilt användningsområde för råvaran,

SCP är parametern för kostnadsprestanda.

Med andel menas andelen råvara i en tillämpning för slutanvändning.

Med underandel menas underandelen för varje substitut inom varje tillämpning.

3. En råvaras leveransrisk (SR) beräknas enligt följande:

$$SR = [(HHI_{WGI,t})_{GS} \bullet \frac{IR}{2} + (HHI_{WGI,t})_{EU sourcing} (1 - \frac{IR}{2})] \bullet (1 - EoL_{RIR}) \bullet SI_{SR}$$

där

GS är den globala årsproduktionen av en råvara under en referensperiod.

EU:s anskaffning är den faktiska anskaffningen av leveranser till EU, dvs. EU:s inhemska produktion plus andra länder med import till EU.

HHI är Herfindahl-Hirschman-indexet (används som mått på landskoncentration).

WGI är det uppskalade världsstyrningsindexet (som används som mått på ett lands styrformer).

t är en handelsparameter för justering av WGI, som fastställs med beaktande av ett lands eventuella exportavgifter (eventuellt mildrade genom ett gällande handelsavtal), fysiska exportkvoter eller exportförbud.

IR är importberoende.

EoL_{RIR} är den ingående återvinningsgraden i slutet av livscykeln, dvs. andelen tillförd sekundär råvara (återvunnet från skrot) i förhållande till all tillförd råvara (primärt och sekundärt).

SI_{SR} är substitutionsindex för leveransrisk.

4. En råvaras importberoende beräknas enligt följande:

$$IR = \frac{\text{Import - Export}}{\text{Domesticproduction + Import - Export}}$$

5. En råvaras Herfindahl-Hirschman-index (HHI_{WGI}) beräknas enligt följande:

$$(HHI_{WGI,t})_{GS\ or\ EU sourcing} = \sum_c (S_c)^2 WGI_c * t_c$$

där

S_c är landet c:s andel av den globala försörjningen (eller EU:s försörjning) av råvaran.

WGI_c är landet c:s uppskalade världsstyrningsindex.

t_c är ett lands handelsparameter för justering av WGI, vilket fastställs med hänsyn tagen till landets eventuella exportavgifter (eventuellt mildrade genom ett gällande handelsavtal), fysiska exportkvoter eller exportförbud.

6. En råvaras substitutionsindex för leveransrisk (SI_{SR}) beräknas enligt följande:

$$SI_{SR} = \sum_i [(SP_i * SCr_i * SCo_i)^{1/3} * \sum_a (Sub - share_{i,a} * Share_a)]$$

där

i betecknar en enskild substitutionsråvara

a betecknar ett enskilt användningsområde för råvaran

SP är substitutproduktionen, som återspeglar den globala produktionen av substitutet och råvaran.

SCr är substitutets kritikalitet, som tar hänsyn till huruvida substitutet också är en kritisk råvara.

SCo är substitutets koproduktion, som tar hänsyn till huruvida substitutet är en primär produkt eller bryts som en sam- eller biprodukt.

Med andel menas andelen kandidatmaterial i en tillämpning för slutanvändning.

Med underandel menas underandelen för varje substitut inom varje tillämpning.

7. Om strukturella eller statistiska förändringar påverkar mätningen av ekonomisk betydelse och leveransrisk för alla bedömda material på ett övergripande sätt, ska motsvarande värden korrigeras för sådana förändringar.

Beräkningarna ska baseras på ett medelvärde av de senaste fem år för vilka uppgifter finns tillgängliga. Uppgifternas prioritet, kvalitet och tillgänglighet ska beaktas.

BILAGA III

Bedömning av kriterierna för erkännande som strategiskt projekt

1. Huruvida ett projekt i unionen uppfyller kriteriet i artikel 5.1 a ska bedömas med beaktande av följande:

   a) Huruvida projektet bidrar till riktmärkena i artikel 1.2 a ***eller till utbytet av strategiska råvaror i värdekedjorna för strategisk teknik samtidigt som åtgärder vidtas för att uppnå ett liknande eller lägre miljöavtryck än i fråga om det material som byts ut***.

   b) ***Om projektet bidrar till de riktmärken som anges i artikel 1.2 a, huruvida*** projektet bidrar till att upprätthålla eller stärka unionens kapacitet som en andel av unionens årliga förbrukning av strategiska råvaror, med beaktande av den förväntade ökningen av förbrukningen i unionen.

   ba) Huruvida projektet inte utgör ett hinder för uppnåendet av unionens klimatmål för 2030 och 2050.

   Ett projekts bidrag till riktmärket för kapacitet ska bedömas med beaktande av projektets affärsplan och stödjande teknisk information i ansökan och projektets beräknade tid till marknaden.

2. Huruvida ett projekt i ett tredjeland uppfyller kriteriet i artikel 5.1 a ska bedömas med beaktande av följande:

   a) Huruvida projektet bidrar till riktmärkena i artikel 1.2 b eller bidrar till att upprätthålla resiliensen i unionens försörjning med strategiska råvaror ***eller till unionens försörjning med strategisk teknik genom att ersätta strategiska råvaror i värdekedjorna för strategisk teknik***.

   b) Huruvida den tillämpliga rättsliga ramen eller andra villkor ger garantier för att handel och investeringar med anknytning till projektet inte kommer att snedvridas, särskilt med beaktande av huruvida unionen har ingått ett strategiskt partnerskap enligt artikel 33 eller ett handelsavtal med ett råvarukapitel med det berörda tredjelandet, och huruvida projektet är förenligt med unionens gemensamma handelspolitik.

   c) I vilken utsträckning det finns företag som har eller är villiga att ingå offtake-avtal med det projektansvariga företaget i syfte att använda eller förädla de strategiska råvaror som produceras inom de relevanta projekten i unionen.

   d) Huruvida projektet är förenligt med unionens mål för utvecklingssamarbete och utrikespolitik.

   Ett projekts bidrag till de riktmärken som avses i led a ska bedömas med beaktande av projektets affärsplan och stödjande teknisk information i ansökan, projektets beräknade tid till marknaden samt den andel av projektets resultat som omfattas av

sådana befintliga eller potentiella offtake-avtal som avses i led c. Bevis som rör led c kan omfatta avtal, avsiktsförklaringar eller samförståndsavtal.

3. Huruvida ett projekt uppfyller kriteriet i artikel 5.1 b ska bedömas med beaktande av följande:

a) Kvaliteten på de genomförbarhetsstudier som gjorts om projektets utvecklingspotential.

b) Huruvida den teknik som är avsedd att användas har demonstrerats i den relevanta miljön.

De genomförbarhetsstudier som avses i led a ska utformas för att

a) bedöma om ett föreslaget projekt sannolikt kommer att bli framgångsrikt eller inte genom analys av tekniska och miljömässiga överväganden,

b) kartlägga potentiella tekniska frågor och problem som kan uppstå under projektets genomförande.

Ytterligare studier kan krävas för att bekräfta projektets genomförbarhet.

4. Huruvida ett projekt uppfyller kriteriet i artikel 5.1 c ska***, om tillämpligt,*** bedömas med beaktande av ett projekts överensstämmelse med den unionslagstiftning eller de internationella instrument som anges nedan:

a) [Publikationsbyrån, för in hänvisning till direktivet om tillbörlig aktsamhet för företag i fråga om hållbarhet], i den mån det är tillämpligt på det projektansvariga företaget.

b) [Publikationsbyrån, för in hänvisning till direktivet om företagens hållbarhetsrapportering], i den mån det är tillämpligt på det projektansvariga företaget.

c) ILO:s trepartsdeklaration om principer som rör multinationella företag och socialpolitik.

d) OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfullt företagande, särskilt riktlinjerna för korruptionsbekämpning.

e) OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för ansvarsfulla försörjningskedjor för mineraler från konfliktdrabbade områden och högriskområden.

f) OECD:s riktlinjer om tillbörlig aktsamhet för att öka intressenternas engagemang inom utvinningssektorn.

g) OECD:s principer för företagsstyrning.

h) OECD:s riktlinjer för multinationella företag.

i) FN:s principer för företag och mänskliga rättigheter.

(ia) Principerna om fritt, på förhand inhämtat och informerat samtycke enligt FN:s förklaring om urbefolkningars rättigheter, som antogs av FN:s generalförsamling 2007. **[Ändr. 11]**

Projektansvariga företag får också intyga att kriteriet i artikel 5.1 c är uppfyllt genom att

a) styrka att projektet är individuellt certifierat enligt ett erkänt system som avses i artikel 29, eller

b) åta sig att få projektet certifierat enligt ett erkänt system som avses i artikel 29 och styrka att projektet när det genomförs kommer att uppfylla kriterierna för den certifieringen**,**

ba) **för projekt i unionen, åta sig att se till att projektet, när det genomförs, kommer att uppfylla den relevanta unionslagstiftningen.**

5. Huruvida ett projekt i unionen uppfyller kriteriet i artikel 5.1 d ska bedömas med beaktande av följande:

a) Huruvida företag från olika medlemsstater deltar i projektet.

b) Huruvida potentiella förhandsköpare också är belägna i fler än en medlemsstat.

c) Hur tillgången till strategiska råvaror för nedströmsanvändare i fler än en medlemsstat påverkas.

6. Huruvida ett projekt i ett tredjeland uppfyller kriteriet i artikel 5.1 e ska bedömas med beaktande av i vilken utsträckning projektet i det berörda tredjelandet bidrar

a) till att stärka fler än ett led i råvaruvärdekedjan i det landet eller i dess omgivande region,

b) till att främja privata investeringar i den inhemska råvaruvärdekedjan,

c) till att skapa ekonomisk eller social nytta i vidare mening, inbegripet skapande av sysselsättning.

BILAGA IV

Krav på certifieringssystem

Ett erkänt certifieringssystem ska uppfylla följande krav:

a) Det står öppet enligt transparenta, rättvisa och icke-diskriminerande villkor för alla ekonomiska aktörer som vill och kan uppfylla systemets krav ***samt omfattas av flerpartsstyrning***.

b) Certifieringskraven ***måste vara enhetliga i all EU-rätt*** och ska omfatta ▌

   i) Krav som säkerställer miljömässigt hållbara metoder ***före, under och efter att verksamheten avslutas***, inbegripet krav som säkerställer miljöledning och begränsning av inverkan ***i följande miljöriskkategorier:***

      i) luft, inbegripet luftföroreningar såsom växthusgasutsläpp,

      ii) vatten, inbegripet havsbottnen och den marina miljön och vattenföroreningar, vattenanvändning, vattenmängder (översvämning eller torka) och tillgång till vatten,

      iii) mark, inbegripet markförorening, markerosion, markanvändning och markförstöring,

      iv) biologisk mångfald, inbegripet skador på livsmiljöer, vilda djur, flora och ekosystem, inbegripet ekosystemtjänster,

      v) farliga ämnen,

      vi) buller och vibrationer,

      vii) växtsäkerhet,

      viii) energianvändning,

      ix) avfall och restprodukter.

   ii) Krav som säkerställer socialt ansvarsfulla metoder, inbegripet respekt för mänskliga rättigheter och arbetstagarnas rättigheter***, inbegripet urbefolkningars lokalsamhällsliv***.

   iii) Krav som säkerställer affärsintegritet och öppenhet, inbegripet krav på sund förvaltning av ekonomiska, miljömässiga och sociala frågor***, och en politik för bekämpning av korruption och bestickning i enlighet med OECD:s riktlinjer, som anges i punkt 4 i bilaga III***.

c) Kontroll och övervakning av efterlevnaden är objektiv, bygger på internationella standarder, krav och förfaranden på unionsnivå eller nationell nivå och utförs oberoende av den berörda ekonomiska aktören.

d) Här ingår tillräckliga krav och förfaranden för att säkerställa de ansvariga kontrollanternas kompetens och oberoende.

da) Det inbegriper krav för att säkerställa att en revisionsrapport upprättas på anläggningsnivå.

BILAGA V

Miljöavtryck

1. Definitioner

I denna bilaga gäller följande definitioner:

a) aktivitetsdata: information kopplad till processer för modellering av livscykelinventeringar (LCI). Varje aggregerat LCI-resultat från de processkedjor som motsvarar aktiviteterna för en process multipliceras med motsvarande aktivitetsdata och läggs därefter samman för att få fram processens miljöavtryck.

b) materiallista: förteckning över de råmaterial, underenheter, mellanliggande enheter, delkomponenter, delar och de mängder av varje som behövs för att tillverka den produkt som undersökningen omfattar.

c) företagsspecifika uppgifter: direkt uppmätta eller insamlade uppgifter från en eller flera anläggningar (anläggningsspecifika uppgifter) som är representativa för företagets verksamhet. En synonym till detta begrepp är primärdata.

d) konsekvensbedömningsmetod: protokoll för kvantitativ omvandling av livscykelinventeringsdata till bidrag till miljökonsekvenser som ger anledning till oro.

e) påverkanskategori: en klass av resursanvändning eller miljökonsekvenser till vilken livscykelinventeringsdata är relaterade.

f) de på varandra följande och sammanhängande stadierna i ett produktsystem, från anskaffning av råmaterial eller utvinning ur naturresurser till slutligt bortskaffande (ISO 14040:2006).

g) livscykelinventering, (LCI): den sammanlagda mängden av data om utbyten mellan elementärflöden, avfallsflöden och produktflöden i ett LCI-dataset.

h) dataset för livscykelinventering, (LCI-dataset): ett dokument eller en fil med livscykelinformation för en specificerad produkt eller annan referens (t.ex. webbplats, process) som omfattar beskrivande metadata och kvantitativ livscykelinventering. En LCI-datamängd kan vara ett dataset för en enhetsprocess, ett delvis aggregerat dataset eller ett aggregerat dataset.

i) sekundära data: data som inte härrör från en specifik process inom försörjningskedjan för det företag som utför en miljöavtrycksanalys. Begreppet avser data som inte samlas in, mäts eller uppskattas av företaget direkt utan hämtas från en tredjeparts LCI-databas eller andra källor. Sekundära data omfattar genomsnittliga industridata (till exempel offentliggjorda produktionsdata, statlig statistik och statistik

från branschorganisationer), litteraturstudier, tekniska studier och patent, och kan också baseras på finansiella uppgifter och innehålla indirekta uppgifter och andra generiska data. Primärdata som genomgår ett horisontellt aggregeringssteg betraktas som sekundära data.

j) systemgräns: de aspekter som ingår i eller utesluts ur livscykelundersökningen.

Dessutom ska beräkningsreglerna för miljöavtrycket för en kritisk råvara omfatta alla ytterligare definitioner som behövs för tolkningen av dem.

2. Tillämpningsområde

Denna bilaga innehåller grundläggande uppgifter om hur kritiska råvarors miljöavtryck ska beräknas.

Beräkningsreglerna för en viss kritisk råvaras miljöavtryck ska bygga på de väsentliga delar som ingår i denna bilaga, med beaktande av vetenskapligt välgrundade bedömningsmetoder och relevanta internationella standarder på området livscykelanalys.

Beräkningen av en kritisk råvaras miljöavtryck ska baseras på den materialräkning, den energi, de produktionsmetoder och de hjälpmaterial som används vid de anläggningar som är involverade i produktionen av den kritiska råvaran.

När kommissionen fastställer beräkningsregler för kritiska råvarors miljöavtryck ska den sträva efter att säkerställa överensstämmelse med beräkningsreglerna för miljöavtrycket för ***mellan- och slutprodukter*** som använder de relevanta kritiska råvarorna.

3. Deklarerad enhet

Den deklarerade enheten ska vara 1 kg av den relevanta typen av kritisk råvara.

Beräkningsreglerna för kritiska råvarors miljöavtryck får innehålla ett högre eller lägre värde på den deklarerade enheten, uttryckt i kilogram, om det är nödvändigt för att ta hänsyn till den relevanta råvarans egenskaper eller användningsområde.

De kvantitativa inflödes- och utflödesdata som samlas in av tillverkaren för att kvantifiera koldioxidavtrycket ska beräknas i relation till denna deklarerade enhet.

4. Systemgräns

Utvinning, koncentration och raffinering är de tre livscykelfaser som ska ingå i systemgränsen för primära kritiska råvaror med följande processer (när det är relevant för råvaran i fråga):

a) Processer i tidigare led, inbegripet utvinning av malm för råvaruproduktion, produktion och leverans (***inklusive*** transport) av kemikalier, hjälputrustning, produktion och leverans (***inklusive*** transport) av bränslen, produktion och

leverans av el samt transport av material i fordon som inte ägs ***eller drivs*** av organisationen.

b) Transport av malm, koncentrat och råvaror i fordon som ägs eller drivs av organisationen.

c) Lagring av malm, koncentrat och råvaror.

d) Krossning och rengöring av malm.

e) Produktion av koncentrat av råvaror.

f) Metallutvinning (med kemiska, fysikaliska eller biologiska metoder).

g) Smältning.

h) Metallomvandling.

i) Rengöring av slagg.

j) Anrikning av metall.

k) Metallelektrolys.

l) Gjutning eller förpackning av metall.

m) Behandling av använt material och slagg.

n) Alla relaterade hjälpprocesser såsom behandling av avloppsvatten (på plats, även för behandling av processvatten, vatten för direkt kylning och ytvatten), system för gasrening (inbegripet för primära och sekundära avgaser) värmepannor (inklusive förbehandling av matningsvatten), intern logistik.

Inom systemgränsen för sekundära kritiska råvaror (som definierar materialåtervinningsskedet i livscykeln) ska följande processer (när de är relevanta för en viss materialåtervunnen råvara) ingå:

a) Processer i tidigare led, inbegripet produktion av råinsatsvaror (skrotmaterial och jungfruligt kopparkoncentrat), produktion och leverans (transport) av kemikalier, hjälputrustning, produktion och leverans (transport) av bränslen, produktion och leverans av el samt transport av material i fordon som inte ägs av organisationen.

b) Transport av koncentrat och skrot i fordon som ägs eller drivs av organisationen.

c) Lagring av skrot, koncentrat och råvaror.

d) Förbehandling av sekundära material.

e) Smältning.

f) Metallomvandling.

g) Anrikning av metall.

h) Metallelektrolys.

i) Gjutning eller förpackning av metall.

j) Behandling av använt material.

k) Alla relaterade hjälpprocesser såsom behandling av avloppsvatten (på plats, även för behandling av processvatten, vatten för direkt kylning och ytvatten), system för gasrening (inbegripet för primära och sekundära avgaser) värmepannor (inklusive förbehandling av matningsvatten), intern logistik.

Användningsfasen eller fasen i slutet av livscykeln ingår inte i beräkningen av miljöavtryck, eftersom de inte står under direkt inflytande av den ansvariga ekonomiska aktören. Andra processer får undantas om deras bidrag till en viss kritisk råvaras miljöavtryck är obetydligt.

5. Påverkanskategorier

I beräkningsreglerna ska den ***eller de påverkanskategorier*** som ska ingå i beräkningen av miljöavtrycket ***samt växthusgasutsläppen*** anges. Valet ska baseras på en hotspot-analys som utförs i enlighet med vetenskapligt vedertagna metoder som utvecklats på internationell nivå där följande beaktas:

a) Den relativa betydelsen av olika former av påverkan, inbegripet deras relativa betydelse för ▌ klimat- och miljöpåverkan.

b) Behoven hos företag i senare led som vill informera om miljöavtrycket för de kritiska råvaror som de använder.

6. Användning av företagsspecifika och sekundära dataset

I beräkningsreglerna ska användningen av företagsspecifika eller sekundära dataset anges för alla relevanta processer och material. ***Om beräkningsreglerna möjliggör ett val mellan ett företagsspecifikt dataset och ett sekundärt dataset ska det finnas ett tillräckligt incitament i beräkningsmetoden för att använda det företagsspecifika datasetet.***

Användning av företagsspecifika data ska krävas åtminstone för de processer som står under den ansvariga operatörens direkta inflytande och har det största bidraget till de relevanta påverkanskategorierna.

Företagsspecifika aktivitetsdata ska användas i kombination med relevanta sekundära dataset avseende miljöavtryck. I beräkningsreglerna bör det anges om provtagning är tillåten, i enlighet med kriterier i vetenskapligt vedertagna metoder som utvecklats på internationell nivå.

En ändring av den materialräkning eller energimix som används för att producera en typ av kritiska råvaror kräver att miljöavtrycket beräknas på nytt.

Vid beräkningen av koldioxidintensiteten i den energi som används under de processteg som anges i punkt 4 ska uppgifter om de genomsnittliga växthusgasutsläppen i

energimixen i det land eller, om möjligt, den region där den specifika verksamheten eller processen ägde rum användas. Lägre utsläppsfaktorer ska endast användas om den ekonomiska aktören på ett tillförlitligt sätt kan visa att koldioxidintensiteten för dess enskilda processer eller energiförsörjning är lägre än genomsnittet för energimixen i landet eller, om möjligt, genomsnittet för regionen. Detta ska visas genom en direkt förbindelse med en producent av förnybar energi eller en producent med lägre koldioxidintensitet eller genom ett avtal som visar på ett tidsmässigt och geografiskt samband mellan energiförsörjningen och den ekonomiska aktörens energianvändning, som måste verifieras genom en tredjepartsgranskning.

I de beräkningsregler som ska anges i en delegerad akt ska detaljerade modeller av följande livscykelfaser ingå:

a) Utvinning, koncentration och anrikning av primära råvaror.

b) Fas för anskaffning och förädling av sekundära råvaror.

7. Konsekvensbedömningsmetoder

Miljöavtrycket ska beräknas med hjälp av vetenskapligt vedertagna konsekvensbedömningsmetoder som tar hänsyn till utvecklingen på internationell nivå för relevanta påverkanskategorier som rör klimatförändringar, vatten, luft, mark, resurser, markanvändning och toxicitet.

Resultaten ska redovisas som karakteriserade resultat (utan normalisering och viktning).

8. Prestandaklasser för miljöavtryck

Beroende på fördelningen av värdena i de miljöavtrycksdeklarationer som släpps ut på den inre marknaden, ska ett lämpligt antal prestandaklasser fastställas, där kategori A är den bästa klassen med lägst inverkan under livscykeln, för att möjliggöra marknadsdifferentiering. Tröskelvärdet för varje prestandaklass och dess omfattning kommer att fastställas på grundval av fördelningen av prestanda för de relevanta kritiska råvaror som släppts ut på marknaden under de senaste tre åren, de förväntade tekniska förbättringarna och andra tekniska faktorer som fastställs senare.

Kommissionen ska se över antalet prestandaklasser och tröskelvärdena mellan dem vart tredje år så att de förblir representativa för förhållandena på marknaden och den väntade utvecklingen.

9. Bedömning av överensstämmelse

I reglerna för beräkning och kontroll ska det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse anges, av modulerna i bilaga II till beslut 768/2008/EG, med de anpassningar som behövs på grund av den berörda råvarans egenskaper.

När kommissionen specificerar det tillämpliga förfarandet för bedömning av överensstämmelse ska den beakta följande kriterier:

a) Huruvida den berörda modulen är lämplig för typen av råvara och står i proportion till det allmänintresse som eftersträvas.

b) Tillgången till kompetenta och oberoende tredje parter som kan utföra potentiella tredjepartsbedömningar av överensstämmelse.

c) Tillverkarens behov av att kunna välja mellan modulerna för kvalitetssäkring och produktcertifiering i bilaga II till beslut nr 768/2008/EG, i de fall en tredje part måste delta.

BILAGA VI

Relevanta produkter enligt artikel 27.1

I följande tabell förtecknas varor som klassificeras enligt Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till förordning (EEG) nr 2658/87.